

3 | 2009

**ZPRÁVY A INFORMACE
ČESKÉ KOMORY
AUTORIZOVANÝCH
INŽENÝRŮ A TECHIKŮ**

ČKAIT

**TITUL STAVBA ROKU KARLOVARSKÉHO KRAJE
ZÍSKALA STAVBA LETIŠTNÍ TERMINÁL KARLOVY VARY**

TÉMA TOHOTO ČÍSLA

Končí III. běh celoživotního vzdělávání ČKAIT

Bilance ankety o časopise Z+i ČKAIT

**Vodohospodáři připravují témata
odborného vzdělávání**

Stavební zákon – problémy trvají

**14. mezinárodní konference
Městské inženýrství v Karlových Varech**

Stavby roku 2009 v krajích

Vaše přihláška o cenu ČKAIT

KARLOVY VARY – MULTIFUNKČNÍ HALA KV ARÉNA
BYLA OTEVŘENA V ČERVNU 2009

důležitá sdělení ČKAIT

NOVÁ ÚPRAVA ČASOPISU Z+I

Počínaje 3. číslem Z+i ČKAIT jsou zahájeny postupné úpravy grafiky a obsahu časopisu Z+i. Změny budou sledovat zvýšení přehlednosti časopisu, jeho grafického vzhledu, čitelnosti, orientace a náplně. Snaha o zvýšení účinnosti Z+i je motivovaná výsledky ankety a zadáním představenstva ČKAIT. Na realizaci změn se podílí kromě redakce grafické studio 3P spol. s r.o., Praha, a Expodata, spol. s r.o., Brno.

VAŠE PŘIHLÁŠKA O CENU ČKAIT 2009

Jste autorem nového inženýrského návrhu?
Vaše řešení obsahuje ojedinělé přístupy a technologie?
Je Váš projekt výsledkem kolektivní inženýrské spolupráce?
Inženýrské myšlení a invence jsou vůdčím motivem Vašeho projektu?

VÁŠ PROJEKT NÁLEŽÍ DO SOUTĚŽE O CENU ČKAIT.

Přihlášky do 30. 11. 2009 u Vašich oblastních kanceláří.

Obsah

ÚVODNÍK

Ukončení III. běhu celoživotního vzdělávání ČKAIT 1

Z NAŠEHO POHLEDU

Slovy klasika Hujera – Dovolují si předložit pár švestiček z evropské zahrádky 2
 Jubilea členů ČKAIT 3
 Doc. Ing. Miloslav Pavlík, CSc. 3
 Doc. Ing. Antonín Pokorný, CSc. 3
 Ing. Václav Klíma se dožívá 70 let 3
 Ing. František Bostl sedmdesátníkem 3
 Ing. Josef Mach oslavil 85 let 4
 Významná jubilea oslavují také čestní členové ČKAIT 4

Z ČINNOSTI KOMORY

Informace o zasedáních představenstva ČKAIT. 4
 Honoráře jsou stálým námětem jednání i v České republice 5
 Balance ankety o časopise Z+i ČKAIT 6
 Vodohospodáři připravují témata odborného vzdělávání 6
 Stavební zákon – problémy trvají 8
 14. mezinárodní konference Městské inženýrství
 Karlovy Vary 2009, Téma: „Sportovní stavby a město“ 8
 22. aktiv členů TZS a TPS konaný ve dnech 29. a 30. dubna 2009
 v Koutech u Ledče nad Sázavou 10
 Významné stavby v krajích 11
 Rekonstrukce autobusového nádraží v Přerově 11
 Nová budova Přírodovědecké fakulty UP v Olomouci
 byla slavnostně otevřena 11
 Konference DŘEVOSTAVBY 2009 12
 Soutěž Stavby Karlovarského kraje 13
 Soutěž „Stavba Moravskoslezského kraje 2008“ zná své vítěze 15
 Cesty za industriálním dědictvím Spolkové republiky 15
 Spolupráce ČKAIT se školami 16
 Kadaň 16
 Volyně 17
 Tradiční setkání čestných členů ČKAIT v Praze 18
 Informace z oblastních kanceláří 18
 Brno 18
 Hradec Králové 20
 České Budějovice 24
 Zlín 25
 Olomouc 25
 Ústí nad Labem 25
 Jihlava 26
 Ostrava 27

PRÁVO

Často kladené dotazy členů ČKAIT 28

ZE ZAHRANIČÍ

Informácia o 2. koordináčnom stretnutí k vydaniu
 IV. dielu publikácie „Technické pamiatky krajín
 Vyšehradskej štvorky“, 29. máj 2009, Bratislava 28
 Evropskí stavitelé mostů 29
 Nové prezidium a nová prezidentka
 Maďarské inženýrské komory 29
 Inženýr Holló Csaba, čestný člen ČSSI se dožívá 60 let 30

ODBOBNÉ ZAJÍMAVOSTI

Zdymadlu na Labi pod hradem Střekovem je věnována
 7. mince cyklu Kulturní památky technického dědictví 30
 5. mezinárodní bienále INDUSTRIÁLNÍ STOPY 2009 31

ODBOBNÉ PUBLIKACE, VÝSTAVY, VELETRHY, KONFERENCE

Navrhování pasivních domů 35
 Panelová sídliště – vize, realita a inovace 35
 FOR ARCH Karlovy Vary 2009 v nové karlovarské hale 36

Ukončení III. běhu celoživotního vzdělávání ČKAIT

V letošním roce končí již III. běh programu celoživotního vzdělávání ČKAIT, který byl Shromážděním delegátů ČKAIT schválen na období let 2007–2009.

Celoživotní vzdělávání je základním předpokladem pro vysokou odbornou úroveň činnosti autorizované osoby.

Způsob svého vzdělávání si každá autorizovaná osoba zvolila svobodně podle svého uvážení, druhu a formy výkonu své činnosti.

Komora vytváří pro autorizované osoby potřebné podmínky pro vzdělávání formou poskytování informací v systému podpory rozvoje profese pořádáním vzdělávacích akcí a akreditací vhodných akcí dalších poskytovatelů.

Autorizované osoby se k III. běhu mohly přihlásit buď k účasti v kreditním programu celoživotního vzdělávání ČKAIT, nebo se vzdělávat individuální formou.

Celý schválený program celoživotního vzdělávání je dostupný na webových stránkách Informačního centra ČKAIT pod odkazem „celoživotní vzdělávání“.

Autorizované osoby oznámí k 31. 12. 2009 své oblastní kanceláři formou „Čestného prohlášení“ (formulář ke stažení na: www.ice-ckait.cz) nebo předložením Registračního listu účastníka kreditního programu ČŽV (nebo jiného průkazu), jakým způsobem plnily své vzdělávání v letech 2007–2009.

Autorizovaným osobám, které se účastní programu a získaly min. 12 kreditů (nebo odpovídající podíl kreditů u osob, které se staly členy ČKAIT později), a těm, jejichž forma individuálního vzdělávání je v souladu se zásadami programu ČŽV, vydá OK ČKAIT „Certifikát odbornosti o absolvování III. běhu ČŽV ČKAIT na léta 2007–2009“, který bude k osobnímu vyzvednutí v oblastních kancelářích.

Na autorizované osoby, které se nepřihlásí do programu ČŽV, bude pohlíženo jako na členy ČKAIT, kteří se neúčastní celoživotního vzdělávání. Na autorizované osoby, které nedosáhnou 12 kreditů, nebo jejichž forma ČŽV neodpovídá zásadám programu ČŽV, bude pohlíženo jako na členy ČKAIT, kteří se účastní celoživotního vzdělávání pouze částečně a certifikát nezískají.

Členové ČKAIT, kteří získali certifikát odbornosti o absolvování III. běhu ČŽV, mají sníženu spoluúcast na pojištění autorizovaných osob při pojistné události na částku 5 000 Kč.

U osob, které se ČŽV neúčastní, bude k této skutečnosti přihlíženo při posuzování jejich odborné způsobilosti ve všech událostech podle Profesního a etického řádu ČKAIT.

Ti, kteří jsou zařazeni v kreditním vzdělávání, mají od září příležitost zúčastnit se pravidelných seminářů k Eurokódům.

doc. Ing. Alois Materna, CSc., MBA

1. místopředseda ČKAIT

Slovy klasika Hujera – Dovolují si předložit pár švestiček z evropské zahrádky

Představenstvem ČKAIT jsem byl pověřen zabývat se zahraničními záležitostmi naší Komory. Toto je pokus o zprávu z mé účasti na shromáždění ECCE (Evropský spolek stavebních inženýrů) konaném 22.–23. 5. 2009 v Lublani.

Asi měsíc před odjezdem jsem poštou obdržel balíček tiskovin k prostudování. Kromě řady všem dobře známých a vzrušujících materiálů typu „Čerpání rozpočtu za minulý rok“, „Návrh rozpočtu na rok příští“, „Zápis z posledního zasedání“ atd. jsem narazil na

některé zprávy, které mne zaujaly. Zde je jedna z nich, kterou sepsal náš kolega z inženýrské komory Řecka. Volně přeloženo a mírně kráceno (nepodstatné věci byly vypuštěny).

Název: Eurokódy a současná situace v Evropě

2. a 3. dubna jsem se zúčastnil workshopu o Eurokódu 6 (vstoupí v platnost 1. 1. 2010) v Bruselu. Jak víte, soubor Eurokódů obsahuje deset částí a ECCE by se měla zúčastnit procesu zavedení a být nápomocná při řešení problémů s tím spojených.

Hlavní problém spočívá v tom, že tisk a distribuci norem mají v kompetenci národní normalizační instituty a normy nejsou snadno přístupné kvůli vysokým cenám. Soubor Eurokódů obsahuje cca 5 000 stránek a normalizační instituty účtují standardní cenu za stránku. Řecká komora inženýrů požádala Řecký normalizační institut o koupi práva Eurokódy tisknout a distribuovat pro své členy, ale cena, kterou náš normalizační institut požadoval – 2 000 000 EUR je pro nás naprosto nedostupná.

Jak víte, Eurokódy interpretují základní požadavky stability a požární bezpečnosti a mají podstatný vliv na práci inženýrů.

Myslím si, že ECCE by se měla zabývat zaváděním Eurokódů do praxe a pomáhat řešit možné problémy s tím spojené.

Je zcela jisté, že většina inženýrů v praxi není dobře informována o Eurokódech a nejsou schopni je používat v každodenní praxi – alespoň toto je obraz z mé země, Řecka.

Během mé přípravy na workshop jsem měl možnost hovořit s kompetentními lidmi bruselské administrativy na téma možnosti finanční podpory národním normalizačním institucím při zavádění Eurokódů, ale jejich odpověď byla naprosto negativní.

Rád bych věděl, zda by ECCE mohla hrát nějakou roli při zavádění Eurokódů, případně zda by ECCE mohla dostat nějakou finanční podporu – měli bychom o tom uvažovat.

Proto navrhuji zařadit proces zavádění Eurokódů do programu našeho příštího zasedání, abychom získali celkový obraz ze všech členských zemí a mohli pak formulovat společné stanovisko pro intervenci v centrále EU.

Potud volná citace. Přiznám se, že ta kulaťoučká sumička 2 000 000 EUR způsobila, po přečtení, významný pokles mé dolní čelisti. Začal jsem o tom čísle pochybovat a říkal jsem si – asi se vloudila chybička a je tam jedna nula navíc. Po příjezdu do Lublaně jsem pak o přestávce zasedání vyhledal dotyčného autora zprávy a ten mi potvrdil, že o chybu se nejedná.

Teprve tady jsem si plně uvědomil, jak obrovského úspěchu naše Komora dosáhla v přístupu k normám. O našem systému s velmi přijatelným ročním poplatkem si mohou naši kolegové v některých zemích nechat pouze zdát. Při neformálních diskuzích s kolegy z ostatních zemí jsem se na tuto problematiku vypytl. Ve většině zemí je přístup zpoplatněn způsobem, jaký jsme měli u nás před pár lety. Od svého portugalského kolegy jsem dostal info, že nejlepší systém mají ve Španělsku. V principu tam platí, že má-li být něco závazné, musí to projít věstníkem zákonů, a pak mají zákon, že cokoliv projde věstníkem, tak musí být zdarma přístupné. Takže tam prohnali Eurokódy věstníkem a mají je zdarma na internetu. Bezva, ne? Poznamenávám, že jsem si nebyl tuto informaci ve Španělsku ověřit. Taky zazněla informace od kolegů, co byli na jednání v Bruselu, že jejich administrativní navrhovala, aby Eurokódy byly distribuovány zdarma, ale národní normalizační instituty toto nepřipustily.

Velmi se mi líbil příspěvek jednoho profesora z Turecka, který naléhavě upozorňoval, že časy se mění a mělo by se s tím začít něco dělat. Beze změny by se dal aplikovat i na naše poměry. Je vidět, že stále vznikají nové Murphyho zákony, které mají všeobecnou platnost.

Některá hesla:

– Mladí nemají zájem studovat stavařinu.

– Vysoké školy jsou zainteresovány na množství nikoliv, na kvalitě studentů.

– Studenti přeceňují výpočetní techniku na úkor vlastního přemýšlení.

– Mezi studenty převládá snaha projít vysokou školou s co nejmenším úsilím.

Když se mi to nepodaří na jedné škole, tak přeju na jinou. Hlavně když budu mít nějakou vysokou.

– Atd.

O přestávce jsem za dotyčným profesorem zašel a zeptal jsem se, zda má nějaké myšlenky či vize, jak uvedený stav zlepšit.

Odpověděl mi na rovinu: „Nemám, ale je třeba o tom začít diskutovat a ve vzájemné mezinárodní diskuzi hledat nové směry řešení.“

Taky jsem se zajímal o organizaci profesních komor. Některé postřehy byly zajímavé. Přisedl jsem ke kolegovi z Francie a po kratší diskuzi jsem nahodil dotaz, co bych musel udělat, kdybych přijel do Francie a chtěl začít projektovat. Kolega se zamyslel a začal:

„Teoreticky byste si musel vyrobit firemní tabuli, pověsit ji na fasádu a mohl byste začít. Je ovšem otázka, jestli by si u Vás někdo něco objednal. U nás je každý absolvent inženýrského studia po skončení studia automaticky zapsán do seznamu inženýrů v centrální inženýrské komoře. Seznam je dělen do asociací dle oborů. Zápis provádí vysoká škola sama a na vlastní náklady.“

„Ale to je úžasné, žádné zkoušky, přezkušování“ – skočil jsem mu do řeči.

„Má to ale háček“, ztlumil mé nadšení kolega. „Někdo ukončí vysokou školu, nastoupí do banky, kde dělá 10 let, ale stále je veden na seznamu inženýrů jako stavař, i když po 10 letech už o stavařině moc neví. Proto máme další dobrovolnou komoru pouze pro praktikující stavaře. Protože narůstá počet inženýrů z ciziny, tak byl, v rámci inženýrské komory, zaveden také seznam inženýrů z ciziny a každý cizí inženýr, který chce vykonávat svou profesi ve Francii, musí být v tomto seznamu.“

Po sérii rozhovorů s dalšími kolegy z Anglie, Portugalska, Slovinska, Bulharska, Řecka, Kypru, Turecka a Finska jsem získal pocit, že na západě převládá dobrovolné členství v komorách a na východě povinné. Komory v západních zemích existují dlouho a jejich věhlas mezi veřejností je tak významný, že kdo chce úspěšně vykonávat svou profesi, tak do komory dobrovolně vstupuje a platí nemalé příspěvky. Zajímavé bylo, že např. v anglické komoře, která působí po celém světě, je více členů v Asii než v Anglii.

Myslím, že už by to mohlo stačit. Další témata – např. uznávání profese, kde už se objevil první výrok soudního dvora ve Štrasburku, je na delší povídání – snad příště.

„Jo, abych nezapomněl – schválili jsme jednohlasně rozpočet na rok 2009“.

Na závěr švestička ze zpáteční cesty lůžkovým vlakem do Prahy:

Těsně před půlnocí nastupuji v Lublani do lůžkového vagonu ICečka, těšíce se na lehátko. Vagonovým průvodčím jsem však upozorněn, že pouze poslední vagon z celého vlaku jede do Prahy a ostatní do Mnichova. Po přesunu přes celý vlak nacházím v posledním vagonu pouze jednu odemčenou kabinu a v ní, na lehátku spícího, oblečeného ajznbobáka v botech. Jinak nikde nikdo.

Začnu jemně: „Halóó“ – žádný účinek. Zesíleným hlasem opakuji to samé. Zase nic.

Při vzpomínce na své mládí a vítězné sovětské filmy se nachyluji dotyčnému k uchu a zařvu tolikrát již osvědčené: „URÁÁÁ“. Výsledek – otočení na druhý bok. „Tak to teda né“, říkám si a začínám třepat jeho ramenem – stále nezám.

Po zesílení vibrací na 5. stupeň Richterovy stupnice následuje posazení, skelný pohled, nesrozumitelné „No, no, no...“ a opětovný pád na postel.

„Že by to nebyl vagonový průvodčí?“ – začínám v duchu pochybovat.

Obcházím pro jistotu celý vagon a zkouším všechny dveře. Vše je zamčeno a má zámeček na kartu. Ke svému zděšení zjišťuji, že i WC má dveře stejného provedení. Rychle běžím do vedlejšího vagonu a s úlevou zjišťuji, že někdo nechal dveře na WC otevřené. V duchu mu děkuji a preventivně toho využívám. Po podrobnější prohlídce kabiny ajznbobáka nacházím pod stropem volné lehátko s lůžkovinami, které obsazují a uléhám.

Po nějaké době mě probouzí nějaký hlas, kouknu dolů a vidím průvodčího, jak lomcuje s ajznbobákem. Ozývám se. Následuje jeho nejistý pohled nahoru a pak přísnější dotaz, zda mám jízdenku. Když průvodčí s úlevou zjistil, že nejsem černý pasažér, slušně se mě německy zeptal: „Prosím Vás, tady není vagonový průvodčí?“ Potvrzuji jeho domněnku, otáčím se na druhý bok a usínám.

Po delší době mne opět probouzí vzrušená diskuze, kouknou dolů a vidím průvodčího a oživlého ajzboňáka. Najednou mne oba spatřují a ajzboňák se mě ptá: „Co tam děláte, to jste mě nemohl vzbudit?“

A tak v šest hodin ráno se slavnostně stěhuji (někde mezi Salcburkem a českými hranicemi) do mého rezervovaného kupé.

Ing. Jiří Dan, člen představenstva ČKAIT

člen představenstva ČKAIT, zastupuje Komoru v mezinárodních inženýrských organizacích

JUBILEA ČLENŮ ČKAIT

Doc. Ing. Miloslav Pavlík, CSc.

Doc. Pavlík se narodil 13. října 1944. Po ukončení studia na Fakultě stavební (FSv) ČVUT se nejdříve věnoval projekční praxi – postupně v různých funkcích v atelieru Ing. arch. Pragera, poté ve Vývojovém atelieru, vždy v Projektovém ústavu VHMP, který po privatizaci jako atelier Kappa i spoluvlastnil. Pedagogickou činnost zahájil na své Alma mater, kde také získal první vědeckou hodnost. Po další praxi na Fakultě architektury Technické univerzity v Liberci se na FSv ČVUT habilitoval v oboru Teorie stavebních konstrukcí

a materiálů. V současné době pracuje jako vedoucí Ústavu stavitelství na Fakultě architektury ČVUT. Letos také obhájil profesuru na FAST VUT v Brně.

Od počátku se účastnil na vzniku ČKAIT, pracoval v ustavujícím výboru, byl členem představenstva a v současnosti je místopředsedou Autorizační rady. Je také předsedou Koordinační rady pro autorizované inspektory. Byl dlouholetým prezidentem Českého svazu stavebních inženýrů, je prorektorem ČVUT pro výstavbu.

Dovoluujeme si mu popřát do dalších roků hodně elánu a zdraví a pohody.

Doc. Ing. Karel Papež, CSc.

Redakční rada Z+i ČKAIT

Doc. Ing. Antonín Pokorný, CSc.

Kolega Antonín Pokorný se narodil 3. prosince 1939 na Moravě. Po absolutoriu Průmyslové školy stavební ve Volyni studoval na Fakultě architektury a pozemního stavitelství ČVUT v Praze. Po jejím absolvování nastoupil na této fakultě jako asistent na Katedru technických zařízení budov. Zde získal a obhájil další pedagogické a vědecké hodnosti a v roce 1972, kdy byla fakulta rozdělena na Fakultu stavební a Fakultu architektury, přešel na Fakultu architektury, kde pracuje jako vedoucí Ústavu technických zařízení budov doposud.

V minulých letech byl zapojen do vedení celého ČVUT Praha ve funkci prorektora pro výuku, a určitou dobu jako zastupující rektor. Jeho činnost na rektóráte v této době byla velice kladně hodnocena.

V Komoře je zapojen do činnosti již od jejího samotného vzniku, a to nejdříve jako předseda Dozorčí rady a poté jako předseda Rady pro podporu rozvoje profese.

Docent Pokorný během všech roků, co ho známe, vystupuje vůči studentům, kolegům i členům Komory jako velmi korektní člověk, který nelituje času pro splnění všech povinností. Je velmi společenský a dalo by se říci, že jeho případná absence na různých akcích je vždy čitelná.

Do dalších roků mu přejeme mnoho pohody a zdraví a s tím i nadále dobrou náladu.

Doc. Ing. Karel Papež, CSc.

Redakční rada Z+i ČKAIT

Ing. Václav Klíma se dožívá 70 let

Ing. Václav Klíma se narodil v Plzni, které zůstal věrný po celý svůj život. Po maturitě na jedenáctiletce na Mikulášském náměstí byl z kádrových důvodů nucen skoro dva roky pracovat jako dělník na vykládce v Hutní odbytové základně. Vojenskou základní službu absolvoval v neslavně proslulých technických jednotkách. Po vojně, kde získal první stavařské dovednosti, vystudoval s vylepšeným kádrovým profilem Stavební fakultu ČVUT, kterou opustil s doporučením, aby své vzdělání uplatnil v těsném sepětí s dělnickou

třídou u výrobního podniku.

V letech 1968–1990 pracoval jako přípravník v bytové výstavbě v Pozemních staveb Plzeň, následně se v osmdesátých letech podílel jako technolog na zavádění systémového bednění pro monolitické konstrukce objektů občanské výstavby a posléze vedl vstupní kontrolu projektové dokumentace. V roce 1991 jako fyzická osoba založil vlastní inženýrskou kancelář, ve které projektoval menší stavby a vykonával inženýrskou činnost. Současně byl jednatelem dvou společností.

Ing. Klíma nebyl nikdy členem žádné mládežnické organizace ani politické strany. Jeho společenská angažovanost však byla přesto bohatá. V roce 1968 byl zvolen funkcionářem Společnosti pro lidská práva a ČSSI v Plzni. V roce 1992 se stal členem a krátce poté funkcionářem ČKAIT. Řadu let působil jako člen představenstva ČKAIT a nadále se věnuje práci pro Komoru ve funkci přednosty Oblastní kanceláře Plzeň.

Přejeme do dalších let mnoho zdraví, štěstí a životního elánu.

Výbor oblasti ČKAIT Plzeň

Ing. František Bostl sedmdesátníkem

Nemohu než začít osobní vzpomínkou. Při jednání jednoho složitého problému výstavby na stavebním úřadě se záležitost dostala až na nadřízený úřad – tehdejší KNV. Zde po dalších jednáních bez viditelného výsledku byl zavolán vedoucí odboru výstavby a územního plánování. Ten, po krátkém vysvětlení problému, zasahujícího do oblasti technické i právní, velice rychle a naprosto logicky rozhodl. Tak jsem poznal před 25 lety mimořádně schopného a odborně zdatného

úředníka a pozdějšího přítele Ing. Františka Bostla. K takto kvalitnímu rozhodování ho předurčily jeho osobní vlastnosti, mezi něž patří zejména pečlivost a pracovitost a jeho předchozí praxe.

Po absolvování SPŠ stavební v r. 1957 nastoupil na stavební úřad, kde pracoval na úseku stavebního řádu a územního plánování a též jako investor bytové výstavby pro okres České Budějovice. Při zaměstnání vystudoval dálkově ČVUT v Praze, Fakultu stavební, obor pozemní stavby, kde promoval v r. 1968. Od roku 1976 byl vedoucím odboru výstavby a územního plánování na ONV v Českých Budějovicích. Mezi roky 1981 a 1985 byl vedoucím onoho odboru jihočeského KNV, kde jsem ho poznal. Z této velice významné funkce, když zde začaly převažovat politické zájmy nad odbornými otázkami, odešel do Krajské investorské-inženýrské organizace pro komplexní bytovou výstavbu a občanské stavby Jihočeského kraje, kterou vedl jako ředitel do jejího zrušení v r. 1990. Příjemné vzpomínky jeho bývalých spolupracovníků na jeho ředitelování, se kterými jednal jako zkušenější spolupracovník, dokládají jeho výtečné osobní i pracovní vlastnosti.

V letech 1990–2001 pracoval jako vedoucí investic a údržby Dopravního podniku města České Budějovice a současně byl spoluvlastníkem Projektového atelieru, s.r.o., kde vykonával funkci odborného zástupce.

Souběžně s profesní dráhou působí od r. 1979 dodnes jako soudní znalec v oboru oceňování nemovitostí a po dobu 15 let pracoval jako znalec pro obor

stavebnictví. Od r. 1983 do současnosti je předsedou poradní a zkušební komise krajského soudu pro obory stavebnictví a oceňování nemovitostí. Mnoho let působil i jako člen poradního sboru pro znalecký obor oceňování nemovitostí při Ministerstvu spravedlnosti ČR.

Stejně jako je široká jeho profesní aktivita, je významná i jeho činnost společenská. Od r. 1961 byl členem a od r. 1968 dosud je předsedou komise výstavby okresního výboru ČSTV v Českých Budějovicích a od r. 2003 je místopředsedou výkonného výboru českobudějovického okresního výboru tělovýchovy a sportu. Pracuje v ČSSI, kde je předsedou revizní komise oblastní pobočky a působí v organizačním štábu soutěžní přehlídky PRESTA jižní Čechy.

Autorizovaným inženýrem pro obor pozemní stavby se stal 4. 1. 1994 a výborem oblasti byl v r. 1997 doporučen pro své odborné a morální vlastnosti do senátu Stavovského soudu ČKAIT. V březnu 2005 byl zvolen členem Stavovského soudu ČKAIT.

Výbor oblasti ČKAIT České Budějovice a jeho spolupracovníci velice oceňují i jeho osobní angažovanost a aktivní přístup k závažným odborným i právním otázkám činnosti autorizovaných osob. K jeho sedmdesátinám mu proto přejeme mnoho dalších úspěšných let práce pro ČKAIT a zejména hodně zdraví a osobní pohody.

Ing. Jiří Schandl

oblast ČKAIT České Budějovice

Ing. Josef Mach oslavil 85 let

Dne 24. 7. 2009 oslavil své 85. narozeniny bývalý předseda OP ČSSI Hradec Králové a dlouholetý funkcionář a čestný člen ČKAIT pan Ing. Josef Mach. Přejeme mu do dalších let mnoho zdraví, spokojenosti a úspěchů.

Předání věcného daru Komory předsedou ČKAIT Ing. Pavlem Křečkem

Výbor a členové oblasti ČKAIT Hradec Králové

Významná jubilea oslavují také čestní členové ČKAIT:

Ing. arch. Radúz Rozhon – 85 let
prof. Ing. Dr. Zdeněk Šmerda, CSc. – 87 let
Ing. Břetislav Stibor – 98 let

Informace o zasedáních představenstva ČKAIT

Poslední dvě zasedání představenstva se konala mimo Prahu – ve dnech 15.–16. května 2009 v Hluboké nad Vltavou a následně 24. června 2009 ve Zlíně.

Prvé zasedání na Hluboké – vlastně letošní druhé – bylo zaměřeno na informační toky v Komoře.

Informační toky v Komoře

1. část – strany w w w

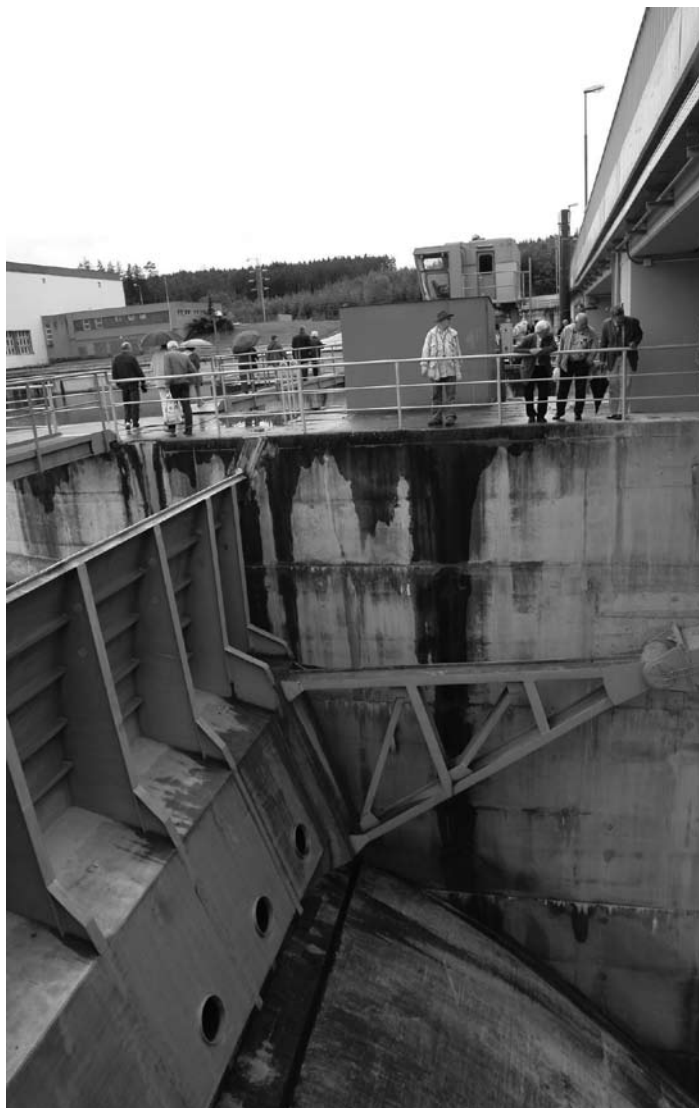
Ing. Radek Hnízdil, PhD., předvedl základní grafiku nového pojetí prezentace Komory na internetu. Představenstvo potvrdilo správnost navrženého řešení a doporučilo pokračovat v práci s termínem pro uvedení nových stránek do provozu 31. prosince 2009. Pro splnění tohoto náročného úkolu je nezbytná a potřebná i externí spolupráce.

2. část – Informační centrum ČKAIT

Představenstvo potvrdilo výběr nového vedení IC ČKAIT jmenováním. Jmenuje do vedení IC ČKAIT Ing. Šárku Janouškovou. Představenstvo pověřilo svého předsedu Ing. Pavla Křečka provedením všech nezbytných právních kroků k naplnění předchozích rozhodnutí ve vztahu k IC ČKAIT. Současně jej zmocnil pro tento účel výkonem funkce Valné hromady IC ČKAIT. Představenstvo jmenovalo supervisorem IC ČKAIT Ing. Roberta Špalka.

Představenstvo ČKAIT projednávalo na svém výjezdním zasedání v Hluboké nad Vltavou mimo jiné výsledky ankety k časopisu Z+i ČKAIT

Představenstvo ČKAIT si prohlédlo v rámci svého výjezdního zasedání v květnu 2009 v Hluboké nad Vltavou vodní dílo Hněvkovice

3. část – časopisy Z+i a Stavebnictví

Konstatována nezbytnost důkladného prověření možného snížení nákladů na rozesílání Z+i jinou cestou než prostřednictvím České pošty při zachování samostatnosti Z+i. Zprávy+informace nutně potřebují novou tvář a případnou profesionalizaci redakce.

Dále byly diskutovány problémy kolem úprav zákona č. 360/1992 Sb., v platném znění (dále jen AUTZ), a to konkrétně naší Komorou navrhovaná změna § 5 AUTZ. Představenstvo jmenovalo Ing. Pavla Štěpána koordinátorem pro jednání s Českou komorou architektů (dále jen ČKA). Problémem je užití výrazu „Architektura“ v názvu původního oboru Pozemní stavby.

Zahraniční činnost ČKAIT

Ing. Jiří Dan, který je představenstvem pověřen koordinací zahraniční činnosti, je zmocněn pro jednání ECEC v Bukurešti, dále ECCE v Lublani, resp. Sofii. Obdobná zmocnění obdrží rovněž od prezidenta ČSSI. Setkání představitelů inženýrských organizací V4 v ČR Setkání se v roce 2009 uskuteční v regionu moravskoslezském – termínově ustáleno na 22. 10.–25. 10. (místo původně plánovaného termínu 15. až 18. října 2009). Z nabízených variant Kopřivnice + Rožnov, důl Michal + Golf klub Čeladná byla přijata varianta návštěvy míst s muzejními expozicemi Kopřivnice + Rožnov. Za ČKAIT se setkání zúčastní minimálně místopředsedové + předseda a Ing. Dan (referent pro zahraničí). Návrh společného prohlášení v ČJ a AJ připraví Ing. Dan.

Zlínské zasedání, letošní třetí, se převážně věnovalo ekonomickým problémům.

Představenstvo schválilo předložený návrh interiérových úprav 3. NP objektu Sokolská 15, Praha 2.

Představenstvo schválilo předložené závěry hospodaření roku 2008. Dále vzalo na vědomí zpřesnění rozpočtu pro rok 2009 a návrh rozpočtu pro rok 2010. Představenstvo schválilo text návrhu „Ekonomického řádu ČKAIT“, který po závěrečné redakci s právní kanceláří doporučuje ke schválení nejbližšímu Shromáždění delegátů, do té doby v rámci odsouhlaseného zmocnění Shromáždění delegátů se jím lze řídit.

Definitivní tabulka návrhu rozpočtu pro rok 2010 bude rozeslána v elektronické formě přednostům OK, členům představenstva ČKAIT, držitelům fondů.

Představenstvo v bodě „Různé, informace z jednání“ bez hlasování vyslovi- lo souhlas s návrhy Ing. Loutockého – kooptace nových členů redakční rady Ing. Jiřího Dana a Ing. Josefa Slácala, a zrušení členství v redakční radě Ing. Jana Konicara.

Dále doc. Ing. Materna podal informaci o připravované soustavě školení o Eurokódech v období od 15. září 2009 do 28. října 2010.

Ing. Jaromír Vrba informoval o únorové schůzi Dozorčí rady ČKAIT, která posuzovala věkové průměry jednotlivých vrcholných orgánů Komory. Doporučuje, aby již v průběhu letošního roku byli hledáni možní kandidáti pro funkce v orgánech Komory.

Plnění úkolů uložených členům představenstva

Obecně lze s potěšením konstatovat, že členství ve vrcholových orgánech Komory berou její členové vážně a uložené úkoly plní odpovědně. Všechny úkoly uložené představenstvem s konkrétním datem, které již uplynulo, byly splněny. Ostatní úkoly s delším termínem plnění jsou plněny průběžně.

Dle zápisu Ing. Jana Bedrníčka

připravil pro Z+i

Ing. Svatopluk Zídek

člen představenstva ČKAIT

Honoráře jsou stálým námětem jednání i v České republice

Komora využívá všech příležitostí ke kvalifikovanému pohledu na honorování práce projektantů, jak vyplývá z následující korespondence mezi předsedou ČKAIT Ing. Pavlem Křečkem a ministrem financí Ing. Eduardem Janotou.

Vážený pan ministr
Ing. Eduard Janota
Ministerstvo financí ČR
Letenská15
118 10 Praha 1

V Praze dne 23. 6. 2009

č.j. 660/2009

Vážený pane ministře,
dovolte mi, abych Vám, sice opožděně, ale o to více upřímně, popřál ke jmenování ministrem. Velmi si vážím Vaší snahy o udržení rozpočtu na přijatelné míře zadlužení zejména ve vztahu k dalším generacím.

Dostávám od svých kolegů ovšem i jiné zprávy a to zejména k Vašemu vystoupení v televizi při nedělní debatě. Chápu, že při takových debatách není možné vést podrobné vysvětlování a že je nutné použít zkratku, mnohdy politickou floskuli. Nicméně si dovoluji Vám velmi oponovat, že projekty dálnic a jejich zpracování projektanty je dáno vyšší investičního nákladu. Bylo tomu tak v době minulé, kdy byl závazný Ceník projektových prací. Od doby, kdy je stanovena volná tvorba cen, ceny jsou určovány dohodou.

Je pravdou, že jsme po vzoru německých a dalších evropských Komor usilovali o závaznost Výkonových a honorářových řádů, bohužel bez kladného výsledku. Veškeré nabídky projektových prací pro nadlimitní akce jsou dělány veřejnou soutěží a tedy každý uchazeč vypracovává individuální nabídku. V současné době hledání úspor v rozpočtu není připravováno systémově, ale bohužel velmi nekvalifikovaně. Mám na mysli politická rozhodnutí o technických parametrech apod.

Minulý týden jsem měl setkání s prezidentem Bavorské inženýrské komory a vzájemně jsme se informovali o poměrech v obou zemích. Z jeho informace jsem se dozvěděl, že právě v době současné krize se připravuje dohoda mezi Spolkovou inženýrskou komorou a vládou o závaznosti Výkonových a honorářových řádů. Ono to má logiku, neboť obě strany, zhotovitel i zadavatel jsou pregnančně informováni o kvalitativních a kvantitativních podmínkách a výsledku zadaného projektu. Stejný názor jsem slyšel již v říjnu loňského roku u zemského ministra v Drážďanech.

Myslím, že by nebylo od věci přijmout v době krize podobné rozhodnutí a minimálně na dobu určitou výkony a honoráře stanovit podle závazných pravidel. ČKAIT je připravena pomoci v případě takového rozhodnutí.

Pane ministře, vím, že váš čas je velmi vzácný, nicméně pokud byste chtěl, jsem připraven Vám podat osobní vysvětlení. Věřte mi, že snahou projektantů je navrhnout především kvalitní projekt. Naopak se divím, že někdo ještě z nás projektantů za tak nízké honoráře, ale o to s větší povinností a zodpovědností.

Přeji Vám hodně úspěchů

Ing. Pavel Křeček
předseda ČKAIT

Vážený pan
Ing. Pavel Křeček
předseda České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě
Sokolská 15
120 00 PRAHA 2

V Praze dne 11. srpna 2009

č. j. 10/55 117/2009-161

Vážený pane předsedo,

dovoluji mi, abych reagoval na Váš dopis ze dne 23. 6. 2009 s návrhem na stanovení výkonů a honorářů za výkony členů Vaší komory.

Mohu Vás ujistit, že citovaná televizní diskuse nebyla vedena směrem k činnosti projektantů a ocenění jejich práce. K Vašemu návrhu naznačenému v dopisu musím uvést, že možnosti státu zasahovat do cenové oblasti jsou velmi přísně upraveny zákonem, jehož rámec je nutno dodržovat. Proto považuji za účelné předložit Vaše představy a návrhy k odbornému posouzení věcně příslušného útvaru Ministerstva financí a adresovat je na Ing. Pavla Maštálku, ředitele odboru 16 – Cenová politika, který zajistí jejich další projednávání.

S pozdravem

Ing. Eduard Janota
ministr financí

Bilance ankety o časopise Z+i ČKAIT

Na jaře tohoto roku jsme Vás oslovili anketou, která má získat informace o názoru na časopis Zprávy a informace ČKAIT. V průběhu dubna 2009 se ozvalo asi 500 respondentů a k první polovině května to bylo více jak 1 500 respondentů. S oběma skupinami jsme pracovali samostatně, abychom měli údaje o vývoji čtenářských názorů. Individuální kritické připomínky, které jsme obdrželi v dopisech, ovlivnily výsledek ankety minimálně. Často se stává, že negativní postoje zaujímá část členů ke všemu, co Komora vykonává, nicméně i tyto připomínky do hodnocení průzkumu náležejí.

Anketa potvrdila zájem o obsah časopisu

Čelní postavení zaujal zájem o zprávy z oblastí, 83 % respondentů hodnotilo tento typ informace známkami 1 a 2 v pětistupňové klasifikaci.

Na druhém místě byl vyjádřen zájem o odborné informace. Vzhledem k tomu, že v Z+i ČKAIT nejsou uveřejňovány články vysloveně technického rázu, lze to chápat jako zájem o odborné profesní informace, související s výkonem povolání. 72 % respondentů udělilo tomuto typu informací známky 1 a 2.

Třetí pozici s hodnocením známkami 1 a 2 od 71 % respondentů zaujímají zprávy z oblasti právní.

Souhrnně můžeme vycházet z toho, že oblastní informace, odborné zprávy a legislativa jsou stěžejní poptávkou, o kterou se zajímá více jak 41 % respondentů.

Ve volné otázce „o jaké informace máte zájem“ je pořadí opačné:

odborné články 36 %

právní předpisy 33 %

zprávy z oblastí 20 %

zprávy ze zahraničí 11 %

Zajímavá je odpověď na otázku k aktuálnosti Z+i ČKAIT:

1 401 respondentů odpovědělo – ano

143 respondentů odpovědělo – ne

Potvrdilo se, že aktuálnost tohoto typu časopisu spočívá zejména v tom, že zprávy, informace a stanoviska se týkají vlivu činnosti Komory na výkon povolání autorizovaných osob, na ochranu oprávněných zájmů členů Komory. Jejich aktuálnost nemá rozměr časový, ale strategický, a jedná se o typ informací, které autorizované osoby nezískají v jiném časopise.

V otázce četnosti vydávání vysoce převládla odpověď 4x do roka (50 %), měsíčník získal 28 % a dvouměsíčník 22 %.

Grafické provedení časopisu dozná změny

V hodnocení grafické úpravy časopisu získalo

známku 1 a 2 – 70 %

známku 3 – 24 %

známku 4 – 4 %

známku 5 – 2 %

Zde uvádíme celou hodnotitelskou řadu, protože grafické úpravě časopisu bude věnována větší pozornost. Změny grafického vzhledu časopisu uložilo redakční radě Představenstvo ČKAIT a budou zaváděny postupně od třetího čísla letošního vydání.

Děkujeme všem respondentům ankety.

Váš názor a Vaše účast je pro nás velmi pozoruhodnou zpětnou vazbou, bez které by rozhodování o typu informací a vzhledu časopisu nemělo žádoucí účinek.

Ing. Miroslav Loutocký
předseda Redakční rady časopisu Z+i ČKAIT

Vyhodnocení ankety naleznete rovněž na webových stránkách ČKAIT
www.ckait.cz/lnformace

Vodohospodáři připravují témata odborného vzdělávání

Pro praktikující inženýry a techniky v oboru mají význam informace a školení, která jsou tematicky zaměřena na současné problémy výkonu povolání. Na pracovním setkání v Brně jsme řešili výběr témat.

Rada pro podporu rozvoje profese vydala v minulých ročnících PROFESIS dva metodické pokyny pro obor Stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství:

– MP 1.3 Stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství

– MP 1.3.1 Stavby zdravotnětechnické

Při odborném posuzování se rozvinula diskuze o pokračování metodických řad obecně. Brněnská pracovní skupina se rozhodla vyvolat komunikaci a diskuzi mezi autorizovanými inženýry a techniky v oboru s cílem posílení zpětných vazeb, na získání odezvy členů o současných požadavcích na témata odborného vzdělávání.

Zastoupení vodohospodářů je v Komoře na 4. místě z hlediska počtu členů

Při rozhodování byla přijata kritéria, která napomohou stanovit objektivní požadavky na obsah a způsob poskytování informací v oboru v rámci informační činnosti a celoživotního vzdělávání ČKAIT. Různé typy vodohospodářského postgraduálu jsou brány v úvahu jako paralelní možnosti z toho důvodu, že vodaři nejsou dominantní profesí ČKAIT. V oboru Stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství je v současnosti autorizováno 2 518 osob z celkového počtu členů Komory 27 086 osob. Vodaři je přibližně 10 % a s obory spolupracujícími (Technika prostředků staveb, Technologická zařízení staveb, Geotechnika) je možno odhadovat zastoupení autorizovaných osob, praktikujících v oboru, na cca 12 %. Jedná se o čtvrtou pozici v pořadí oborů v Komoře.

Paralelní specializované informační zdroje

Dalším kritériem je existence paralelních informačních zdrojů. Odborné specializované časopisy a publikace v oboru, odborné společnosti a informace o aplikovaném výzkumu a inovacích včetně zdrojů zahraničních jsou dnes dostupné pro každého, kdo potřebuje úzkou profesionální informaci v oboru.

Informace mají cíleně podporovat výkon praxe v oboru

Při šíření odborných informací v Komoře platí všeobecně postulát, že druh a výběr informací má pomáhat k výkonu povolání autorizovaných osob. Proto chceme získat zpětné vazby v diskuzi o tom, co autorizované osoby v příslušném oboru postrádají. Uvědomujeme si, že Komora není všeobecně prospěšnou společností k šíření obecných technických informací, to přenecháme jiným společnostem a zdrojům. Respektujeme skutečnost, že autorizovaní členové ukončili studium v oboru, splnili podmínky praxe a vykonali autorizační zkoušku. Jsou představiteli oboru uvnitř stavebnictví a jakékoliv informace postrádající nové aktuální poznání v oboru jsou pro ně nepotřebné. Zaměříme-li se na segmenty posilující výkony členů v oboru ve vybraných činnostech ve smyslu stavebního zákona, přiblížíme-li se maximálně k současné praxi, posílíme výkony našich členů v konkrétní kvalitě, usnadníme jim práci a odstraníme zdroje potenciálního selhání.

Kvalitní informace k aktuální praxi jsou cílem každé, nejen vodohospodářské profese. Dosud jsme postrádali diskuzi o požadavcích členů a zpětné vazby. Pracovní setkání v Brně, vodohospodářské kolokvium, se uskutečnilo 10. června tohoto roku. Byli pozváni představitelé oboru z řad praktikujících členů Komory, vodohospodářů, podnikatelů z inženýrských kanceláří, členů zkušebních komisí ČKAIT a speciálních úřadů.

Témata postgraduálního poskytování informací směřovala do dosud nejvíce frekventované poptávky

Úvodem diskuze byla položena otázka, zda informace mají být zaměřeny odděleně na projektanty a na realizátory staveb. Závěr diskuze odmítl dělení se zdůvodněním, že každý má být v praxi zaměřen s dostatečnou variabilitou výkonu praxe a chybějící dílčí informace si umí opatřit. Dělení informací na speciální problémy je optimální způsob postgraduálního vzdělávání, důležitý je však výběr témat. Z vodohospodářského jednání vzešly následující návrhy:

- Podrobnosti vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, použitá hesla, vysvětlující komentář.
- Malé vodní nádrže, opakující se nedostatky v projektech a na stavbě, konstrukční zásady, konstrukční a stavební technologické detaily.
- Malé čistírny odpadních vod, znalost technologie, odpovědnost za projekt, za stavbu a provoz.
- Očekávaný vývoj v čištění odpadních vod ze sítel menších než 2 000 EO.
- Optimalizace provozu a údržby, snižování energetických nároků a prodlužování životnosti čistíren odpadních vod.
- Dešťové vody, ochrana staveniště a staveb, zvyšování hladiny podzemní vody a konstrukční opatření na stavbách. Speciální problematika zaměřená na spolupráci mezi obory vodní hospodářství a pozemní stavby. Tento odborný úsek je doporučen k samostatnému řešení jednou osobou.
- Dešťové vody a extrémní hydrometeorologické jevy, nové statistické údaje, rizika malých povodí, posuzování hydrologických údajů pro malá povodí,

hydraulická a konstrukční řešení v návaznosti na další obory (dopravní stavby, mosty a inženýrské konstrukce, pozemní stavby), řešení pro intravilán a extravilán sítel.

- Dešťové vody jako faktor čistoty toku. Zpomalování odtoku dešťových vod, dešťové zdrže a řízení vypouštění, vliv na kvalitu vody v toku.
- Bilanční a konstrukční souvislosti mezi řešením kanalizace a řešením čistírny odpadních vod, vliv dešťových vod na vody podzemní a na tok řek.
- Báňské metody ve vodohospodářských oborech, odkazy a předpisy.
- Úprava vody, speciální procesy, chlazení cirkulujících vod, vodní hospodářství průmyslových závodů, úprava vody pitné, lázeňství.
- Informační okruh: vodní cesty, vodní koridor Dunaj – Odra – Labe, současný stav záměru.
- Obecně pro každou specializaci: opakující se chyby v projektech a na stavbách.

Technické informace a postgraduální kurzy mají být předmětem každoročních přednášek a cvičení

Z diskuze o provádění postgraduálních vodohospodářských kurzů vznikl návrh na dělení informací na:

- standardní, šířené texty s odkazy na vyhlášky a normy v rámci informační činnosti ČKAIT;
- speciální, s úzkým výběrem poptávaných témat, přednesené na jednodení nebo vícedenní konferenci v rámci programů celoživotního vzdělávání ČKAIT;
- kombinované, pro tři specializace oboru: stavby hydrotechnické, stavby zdravotnětechnické a stavby meliorační a sanační, vydávané periodicky v edičních řadách PROFESIS ČKAIT.

Forma šíření informací

Výběr způsobu šíření informací musí respektovat aktuálnost poptávky. Na úrovni ČKAIT jsou k dispozici tyto možnosti:

- Pravidelné akreditované programy ČŽV pro vodohospodáře, přednášené připravenými osobami na úrovni oblastí.
- Pravidelné informační listy vkládané do Zpráv a informací ČKAIT.
- Nepravidelné informační listy pro více oborů, vkládané do Zpráv a informací ČKAIT.
- Periodické vydávání výběrů aktuálních, oborových informací a přehledů v rámci edice PROFESIS ČKAIT.
- Přehledy a anotace činnosti specializovaných informačních zdrojů v oboru, vykonávané odbornými společnostmi působícími mimo ČKAIT.

Hledáme optimální systém vyhledávání technických námětů

Zpětné vazby pro volbu témat jsou výsledkem objektivního posuzování poptávky. Rada pro podporu rozvoje profese má nyní určité penzum problémů z oboru vodního hospodářství, se kterým může pracovat na programech pro konec roku 2009 a rok 2010.

Žádáme kolegy vykonávající praxi ve vodohospodářském oboru, aby reagovali na výše uvedené závěry kolokvia a poslali své náměty a připomínky redakci časopisu Z+i ČKAIT, která spolupracuje s vodohospodářským pracovištěm v Brně.

Přejeme vodohospodářům úspěšný výkon povolání. Nemůžeme pochybovat o tom, že obor se stále rozvíjí a vyžaduje nové poznání, nové závěry pro praxi. Důkazem jsou nové hydrometeorologické jevy a nové typy povodní, které jsou výzvou k revizi přístupu v řešení staveb dopravních, pozemních a vodohospodářských. Je na místě si připomenout, že v prvním čísle časopisu Inženýrská komora vydaném v březnu 1997 byl uveden titul „Povodně ohrožují životy a stavby“. Po tomto varování se opakovaně stalo skutečností to, co jsme jako vodohospodáři ze statistiky mohli předvídat. Naše zkušenost však nedokázala prokázat možné rozměry a důsledky přírodních katastrof.

Kombinace poznání, zkušeností a profesionální erudice je podstatou kvalitního výkonu naší praxe. Proto je snahou přispět na půdě České komory autorizovaných inženýrů a techniků k nejlepšímu využití možností k rozšíření vědomostí a jejich využití.

Děkujeme všem kolegům vodohospodářům, kteří přispěli svými zkušenostmi k úvodnímu stanovení požadavků na témata školení. Děkujeme stejně kolegyním a kolegům, kteří se rozhodnou po přečtení tohoto vstupu napsat své náměty na další témata v rámci možnosti ČKAIT v uváděné problematice.

Ing. Miroslav Loutocký, člen Rady pro podporu rozvoje profese tajemník Kanceláře Komory v Brně

Stavební zákon – problémy trvají

Přestože „nový“ stavební zákon č. 183/2006 Sb., v platném znění, je v účinnosti již třetím rokem, stále se s jeho aplikací v praxi potýkají nejen pracovníci stavebních úřadů, ale i ostatní účastníci stavebního procesu – investor, vlastník, dodavatel, dotčené orgány, projektant, apod. Novela stavebního zákona provedená zákonem č. 191/2008 Sb., odstranila skutečně jen ty nejpalčivější problémy, včetně „absurdní“ úpravy povolování plotů. V současné době je připravována tzv. velká novela stavebního zákona, jejíž účinnost však nelze v brzké době předpokládat. Je proto nutné nacházet i za současně platné právní úpravy cesty, které přispějí k bezproblémovému průběhu povolovacích procesů, jimiž lze předejít zbytečným průtahům v řízeních a kterými lze docílit rychlého vydání příslušného rozhodnutí. Jednou z těchto cest je projektová dokumentace zpracovaná v „perfektní kvalitě“, předkládaná stavebnímu úřadu k veřejnoprávnímu projednání.

Současně s účinností stavebního zákona nabyla účinnosti i vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, která souvisí s právní úpravou dokumentace pro územní řízení a rozhodování obsaženou ve vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření. Tyto vyhlášky byly přijaty na základě požadavků a tlaku ze strany účastníků investiční výstavby. Po zrušení vyhlášky Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj o projektové přípravě staveb č. 43/1990 Sb., s účinností od 1. července 1992 ukázala totiž praxe, že právní úprava obsažená ve vyhlášce č. 132/1998 Sb., je nedostatečná. Nejen že byly v praxi odlišné požadavky na obsah a rozsah projektových dokumentací ze strany jednotlivých stavebních úřadů, ale především se ukázalo, že ponechání obsahu projektové dokumentace na smluvním ujednání obchodních partnerů vedlo v praxi ke kontroverzním momentům, jejichž častou příčinou byla právě absence obecně závazné právní úpravy, pokud šlo o rozsah, obsah či míru podrobnosti projektové dokumentace, a to zejména dokumentace pro provádění staveb.

Vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního řízení, veřejnoprávní smlouvy a územního opatření klade zvláštní důraz na obsah a rozsah dokumentace k žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby nebo zařízení a dokumentace k žádosti o vydání rozhodnutí o změně využití území. Pro tyto dokumentace předepisuje vyhláška určitou strukturu, která musí být vždy dodržena. Na tuto vyhlášku pak navazuje vyhláška č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, která stanovuje rozsah a obsah projektové dokumentace pro ohlašovane stavby uvedené v ust. § 104 odst. 2 písm. a) až d) stavebního zákona, dále projektovou dokumentaci pro stavební řízení, dokumentaci pro provádění stavby a náležitosti dokumentace bouracích prací. Vyhláška neupravuje obsah ani rozsah dokumentace, která by měla být podkladem pro řízení a rozhodování o změně v užívání stavby. V tomto případě je totiž stavební úřad v ust. § 127 odst. 3 stavebního zákona zmocněn k tomu, aby sám určil nezbytné podklady pro rozhodování, a to podle konkrétních podmínek projednávané žádosti.

I tato vyhláška stanovuje strukturu pro jednotlivé druhy dokumentací a člení je na části, přičemž toto členění musí být vždy zachováno, neboť ani tato vyhláška neumožňuje žádné úlevy či úpravy. V praxi se setkáváme s celou řadou projektových dokumentací, které nejsou zpracovány podle výše uvedených vyhlášek, jejich struktura neodpovídá platné právní úpravě, což má pak za následek, že je neúplná. Stavební úřad musí proto žadatele vyzvat k doplnění žádosti a tím nastanou zbytečné časové průtahy v řízení. Mnohdy však dochází k tomu, že stavební úřad nedostatky předložené projektové dokumentace přehlédne a je na ně upozorněn až v rámci probíhajícího řízení jeho účastníky, zejména vlastníky sousedních 2 nemovitostí. Ti se v převážné míře zaměřují na to, zda navrhovaná stavba, nástavba či přístavba nebude stínit jejich nemovitosti, zda na jejich nemovitosti nebude zasahovat požární nebezpečný prostor, zda nedojde ke statickému narušení jejich nemovitosti, zajímají je otázky hluku, dopravy, návaznost na jejich nemovitosti, výšky navrhovaných staveb, nástaveb apod. Nejistí-li požadované informace z předložené projektové dokumentace, uplatní tomu odpovídající připomínky. Stavební úřad tak následně zjistí, že projektová dokumentace je neúplná, není zpracována v souladu s příslušnými právními předpisy, zejména s vyhláškou č. 137/1998 Sb., o obecných požadavcích na výstavbu, a nemůže proto reagovat jinak, než vyzvat žadatele k doplnění projektové dokumentace, předložení důkazů o splnění požadavků týkajících se např.

mechanické odolnosti a stability staveb, požární bezpečnosti, denního osvětlení, větrání a vytápění staveb a proslunění staveb. Je proto nezbytné vyžadovat doplnění předloženého statického posudku, předložení či doplnění požární zprávy, event. posudku oslunění a osvětlení sousedních nemovitostí. Další dosti časté nedostatky vyskytující se v předkládaných projektových dokumentacích spočívají v nedostatečném zakreslení stavby či souboru staveb (např. hlavní stavby a s ní související vedlejší stavby, přípojky) do situačního výkresu jednak s vyznačením vazeb na sousední stavby a pozemky a rovněž s uvedením parcelních čísel dotčených pozemků. Ze situace musí být patrné jak výškové, tak i polohové osazení stavby do terénu. Rovněž tak výkresy půdorysů jednotlivých podlaží často nekorespondují v nosných částech, tomu neodpovídají jednotlivé řezy objektu i navazující pohledy vlastního objektu, projektová dokumentace neobsahuje půdorys základů objektu s vazbou na sousední nemovitosti. V některých případech se vyskytují i takové situace, že se výkresy půdorysů jednotlivých podlaží v části specialistů neshodují s výkresy půdorysů ve stavební části apod. Z pohledových výkresů není patrné začlenění stavby do okolní zástavby, chybí navazující pohledy sousedních nemovitostí apod.

V neposlední řadě se v praxi ještě objevují projektové dokumentace nerespektující vyhlášku č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, a to konkrétně ust. § 25 odst. 4, ze kterého vyplývá požadavek umístění uvedených staveb ve vzdálenosti 2 m od společných hranic a odst. 6, který stanovuje, že vnější hrany pochozí plochy rodinného domu, jako je terasa nebo balkon, která je nad přilehlým terénem výše než 2 m, musí být nejméně 3 m od hranice sousedního pozemku. Pro informaci uvádím, že v připravované novele vyhlášky je toto ustanovení navrženo ke zrušení.

Závěrem bych chtěla uvést, že stavební zákon vedle stavebníka, zhotovitele stavby a vlastníka stavby řadí projektanta mezi klíčové osoby v procesu výstavby. Tomuto postavení také odpovídají povinnosti vyplývající mu z celé řady ustanovení stavebního zákona. Stavební zákon však v ust. § 159 odst. 2 deklaruje rozsáhlou odpovědnost projektanta za jím zpracovanou projektovou dokumentaci. Domnívám se však, že si projektanti nejsou plně vědomi této své odpovědnosti za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jimi zpracované projektové dokumentace. Pokud by tomu totiž tak bylo, nemohlo by v praxi docházet k tomu, že předkládané projektové dokumentace jsou mnohdy zpracovány nekvalitně a v rozporu s právními předpisy, tak jak bylo rámcově výše nastíněno.

JUDr. Eva Řehořková

vedoucí Odboru územního plánování a stavebního řízení Magistrátu města Brna

14. mezinárodní konference Městské inženýrství Karlovy Vary 2009

Téma: „Sportovní stavby a město“

Letošnímu ročníku, který pořádaly tradičně ČKAIT, ČSSI a Fakulta stavební VŠB – TU Ostrava ve spolupráci s organizacemi BAYERISCHE INGENIEURKAMMER-BAU, INGENIEURKAMMER SACHSEN, VERBAND BERATENDER INGENIEURE (VBI) Deutschland, Slovenskou komorou stavebních inženýrov, Českou společností městského inženýrství, Sdružením historických sídel Čech, Moravy a Slezska, Regionálním stavebním sdružením Karlovy Vary a Svazem podnikatelů ve stavebnictví v ČR v Kongresovém sále hotelu THERMAL dne 12. června 2009, předcházela odborná exkurze.

Exkurze byla pořádána pro zahraniční účastníky a přednášející dne 11. června. Cílem exkurze byla nová KV Arena, pro kterou se stačil vžít pracovní název Multifunkční hala. Průvodcem halou, která byla oficiálně otevřena dne 19. června GALAVEČEREM, byl náměstek primátora města Karlovy Vary Ing. Petr Keřka, odpovědný představitel investora – Magistrátu města Karlovy Vary.

Druhým cílem exkurze byla počátkem měsíce června nově otevřená odbavovací hala Letiště Karlovy Vary, jejíž základy jsme měli příležitost vidět v průběhu exkurze pořádané u příležitosti 13. ročníku konference s tematikou „Letiště a město“.

Záštitu nad pořádáním konference převzali hejtman Karlovarského kra-

je PaedDr. Josef Novotný a děkan Fakulty stavební VŠB – TU Ostrava, doc. Ing. Alois Materna, CSc., MBA.

Poté, kdy Ing. Svatopluk Zídek přivítal účastníky konference a představil její domácí i zahraniční čestné hosty a přednášející a opomněl představit prezidenta Malopolské inženýrské komory Dr. Ing. Rawického, což okamžitě napravil předseda ČKAIT Ing. Křeček, slavnostně zahájil konferenci pan Miloslav Čermák, náměstek hejtmána Karlovarského kraje.

Prof. Ing. Vítězslav Kuta, CSc., předseda Vědecké rady konference MI Karlovy Vary z Fakulty stavební VŠB – TU Ostrava, uvedl posluchače do problematiky vztahu sportovních staveb i ostatních sportovních zařízení a života měst.

Ing. Petr Keřka, náměstek primátora města Karlovy Vary, náš čtvrtetní průvodce novou KV Arenou, nás seznámil s historií budování této nejvýznamnější karlovarské sportovní stavby z pohledu investora. Tato hala byla otevřena v roce, který se stal pro karlovarskou sportovní historii jedním z roků nejvýznamnějších. V roce 2009 se karlovarští hokejisté poprvé stali mistrem České republiky v ledním hokeji. Značnou pozornost věnoval ve své přednášce financování celé akce a věnoval se i problémům dopravy i dopravy v klidu.

Hospodaření s dešťovou vodou na stadionech bylo téma, kterému se věnoval reprezentant ČKAIT Ing. Pavel Kvasnička, projektant firmy KOMPRIN, s.r.o., Praha. Příklad hospodaření s dešťovou vodou na školním hřišti německé školy v Praze upoutal zejména naše německé přátele.

Vliv konání významné sportovní události na dopravní systém byl námětem dalšího reprezentanta ČKAIT Ing. Jana Martolose, projektanta firmy EDIP, s.r.o., Liberec, který se ve svém příspěvku zmínil i o řešení úkolu dopravy v klidu pro investora karlovarské KV Areny.

První německý přednášející Dipl.-Ing. Roland Breunig-Christoph Pullmann, projektant firmy ARCHICULT s pobočkami ve Würzburgu, Zwingenbergu a Dublinu, reprezentující Bavorskou inženýrskou komoru, se věnoval problematice sportovních staveb jako míst všeobecné komunikace.

Problematice staveb od školního sportoviště po výkonnostní sport se ve své přednášce věnoval další německý mluvící přednášející arch. Berndt Hoffmann reprezentující Saskou inženýrskou komoru. Představil realizované projekty od projektů menších, například s jednou sportovní halou v Neuenhagenu u Berlína, středních se dvěma sportovními plochami v Penigu až po velké, reprezentované víceúčelovou halu „Hartharena“ ve městě Hartha.

Porovnání norem u koupališť v Německu, České republice a jiných evropských státech, které pro Českou republiku nedopadlo nejlépe, přednesl Dipl.-Ing. Johann Franz Wach, majitel projekční kanceláře Wach, s.r.o., vlastníci významnou expozituru své firmy i v českém Chebu, který byl reprezentantem VBI Deutschland. Tím uzavřel blok německých mluvících přednášejících. Využití prostoru v okolí dopravních staveb pro sport bylo námětem zajímavé přednášky našich slovenských kolegů. Autory přednášky byli Ing. arch. Ivan Matys a Ing. Ján Tomko, kteří reprezentovali Slovenskou komoru stavebních inženýrů.

Sportovním objektům tělovýchovných organizací Československé republiky v meziválečném období, nemajícím co do rozsahu a významu pro život měst a obcí v Evropě období, se ve své přednášce věnovali Ing. arch. Jan Sedlecký, doc. Ing. František Kuda, Ing. K. Zeman z Katedry městského inženýrství Fakulty stavební VŠB – TU Ostrava. Upozornili zejména na víceúčelovost budovaných zařízení.

Sportovním objektem v Ostravě – její historii a současnosti se ve své přednášce věnoval prof. Ing. Vítězslav Kuta, CSc., z Fakulty stavební VŠB – TU Ostrava, Ing. Václav Palička, vedoucí odboru investic Magistrátu města Ostravy a Ing. Ivo Staš, pracovník téhož odboru.

Panelovou diskusi k předneseným referátům tradičně moderovali Ing. Pavel Křeček a Ing. Jitka Thomasová. Zhodnocení a závěr konference, který tvoří závěr této informace patřil tradičně do kompetence předsedy Vědecké rady konference prof. Ing. Vítězslava Kuty, CSc.

*Ing. Svatopluk Zídek
přednosta oblasti ČKAIT Karlovy Vary*

Závěry 14. ročníku mezinárodní konference Městské inženýrství Karlovy Vary 2009

Vlastní závěry konference:

V první řadě byly zhodnoceny základní koncepční a organizační otázky konání konference. Celkově bylo konstatováno:

1. Pokračovat v pravidelném pořádání konferencí se základním zaměřením na problematiku městského inženýrství. Vzhledem k rostoucímu významu „městského inženýrství a stavitelství“ je nezbytné udržet živou tribunu pro

Konference Městské inženýrství Karlovy Vary 2009 se konala v hotelu Thermal

Účastníci konference Městské inženýrství Karlovy Vary 2009

výměnu znalostí, zkušeností a názorů mezi odborníky daného zaměření. Pokračovat v konání konferencí v dosavadních parametrech, zejména:

- a) co do počtu účastníků spíše v komorním rozsahu;
- b) pokračovat v zaměření dalších ročníků na jednotlivé rozvojové faktory vývoje měst, a tak ohledávat celou strukturu rozvojových možností a podmínek současných sídel;
- c) zcela se tak potvrdila správnost střídavého obsahového zaměření jednotlivých ročníků konference;
- d) nadále pokračovat v konání konference v Karlových Varech.

2. Poslední ročníky zcela jednoznačně potvrdily pozitivní význam práce vědecké rady konference pro obsahové zaměření konference i její odbornou úroveň.

3. Mimořádně prospěšným se ukázal mezinárodní charakter konference o městském inženýrství opírající se o středoevropský prostor (Česká republika, Slovensko, Bavorsko, Sasko, Polsko a Maďarsko).

Obsahové závěry konference:

Z obsahových závěrů konference Městského inženýrství Karlovy Vary 2009, zaměřené na téma „Sportovní stavby a město“, lze považovat za nejpodstatnější následující:

1. Byla potvrzena mimořádná nosnost tématu „Sportovní stavby a město“ pro spokojenost obyvatel i přitažlivost měst.
2. Konference poukázala na klíčový význam odvodnění sportovních staveb, a to všech velikostí i zaměření.
3. Jednání zdůraznilo rozhodující význam dopravní infrastruktury, zejména statické, pro úspěšný provoz velkých sportovních staveb.
4. Prokázala se potřebnost snahy o multifunkční charakter velkých sportovních staveb, zejména s ohledem na požadavek pozitivních hodnot ekonomie provozu těchto staveb.
5. Nelze přehlédnout u velkých sportovních staveb charakter symbolu příslušného města, čímž je posilována image měst.
6. Je nezbytným současným požadavkem přiblížení legislativních a normativních podmínek pro sportovní stavby v Evropské unii s důrazem na středoevropský prostor.

7. Jednání podtrhlo význam vazeb sportovních staveb na infrastrukturální investice a další segmenty staveb občanského vybavení například veřejné ubytování a stravování, zdravotnické stavby a další.
8. Zdůraznění, že sportovní stavby je nutno chápat jako nedílnou součást širšího městského veřejného prostoru.
9. Jednání jednoznačně podtrhlo historický rozměr duchovní náplně urbanismu, což beze zbytku platí i pro sportovní stavby.

Po ukončení jednání konference včetně diskuze a přednesení závěrů a doporučení poděkoval předseda vědecké rady konference prof. Ing. Vítězslav Kuta, CSc.:

- všem účastníkům konference za pozornost, již jednání věnovali
- všem autorům a přednášejícím referátů a diskusních příspěvků za profesionálně zvládnutou prezentaci
- všem členům vědecké rady konference za odbornou garanci a úspěšnou obsahovou přípravu konference
- paní Ing. Renatě Zdařilové, Ph.D., za nelehkou činnost editora a obtížnou, ale kvalitní přípravu sborníku referátů konference
- zakladatelům a hlavním protagonistům konference „Městské inženýrství“ Ing. Svatopluku Zídkovi, Ing. Pavlu Křečkovi a Ing. Jitce Thomasové i jako moderátorům konference. Doc. Ing. Aloisi Maternovi, CSc., MBA, a PaedDr. Josefu Novotnému, hejtmánovi Karlovarského kraje, za neutuchající zájem a náklonnost oboru městského inženýrství a stavitelství a převzetí záruky nad konferencí
- překladatelům a organizátorům konference manželům Lodrovým.

*prof. Ing. Vítězslav Kuta, CSc.
předseda vědecké rady konference*

22. aktiv členů TZS a TPS konaný ve dnech 29. a 30. dubna 2009 v Koutech u Ledče nad Sázavou

V sladkém jaru, době snivé, ne však v máji, trochu dříve, v záři slunce, které plálo, setkání všem hodně dalo.

Program pracovního aktivu si dal do vínku řešení problémů, které trápí AO zejména v souvislosti s nedotaženými zákony a předpisy v oblasti stavebního práva. Naplněno bylo i další předsevzetí, tj. vzájemně se informovat o praktických důsledcích tohoto stavu v oborech TZS-Technologická zařízení staveb a TPS-Technika prostředí staveb.

S ohledem na to, že na aktivu byli přítomni i členové Rady pro podporu rozvoje profese v čele s doc. Ing. Antonínem Pokorným, CSc., proběhlo v rámci aktivu zasedání Rady a členové aktivu tak získali čerstvé informace o průběhu prací na PROFESISu 2009.

V průběhu dvou půldnů, vyhrazených pro aktiv, byla uskutečněna řada přednášek a diskuzí v rámci odborné a vzdělávací části programu, která je vždy zaměřena na nejaktuálnější oblasti činností AO.

Místopředseda Komory Ing. Jindřich Pater, jehož zásluhou má aktiv dlouhodobě živou podobu, ve svém úvodním projevu zhodnotil dosavadní činnost členů aktivu a přednesl bohatý program aktivu.

Kromě informací o dění v Komoře, o jednáních představenstva a jednotlivých orgánů jsme byli detailněji seznámeni i s průběhem Shromáždění delegátů ČKAIT konaného v březnu tohoto roku v Praze, vč. jeho závěrů.

Podány byly informace o IV. běhu celoživotního vzdělávání pro léta 2010 až 2012, o výsledcích V. ročníku soutěže Cena ČKAIT 2008 i o vyhlášení soutěže pro rok 2009. Další informace se týkaly připravovaného jednání Visegrádské čtyřky, které se bude konat letos v říjnu v ČR, a to v Hradci nad Moravicí pod patronací oblasti ČKAIT Ostrava.

Místopředseda dále podal stručnou informaci o stavu připravovaných změn právních předpisů v oblasti podnikání a výstavby. Dlouho již očekáváme novelu vyhlášky č. 137/2001 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu

Z jednání aktivu

navazující na nový stavební zákon č. 183/2006 Sb. Tato novela byla již akceptována v EU. Probrali jsme novelu živnostenského zákona č. 130/2008 Sb., vyhlášku č. 486/2008 Sb., kterou se stanoví odborné činnosti související se zabezpečováním vydávání a řádné distribuce ČSN a úplata za jejich poskytování, a stav v oblasti Eurokódů pro navrhování konstrukcí, které nás začnou tlačit již v roce 2010.

Obsáhle jsme prodiskutovali doporučený obsah a tvorbu Plánu BOZP na staveništi, který je projektant povinen vypracovat ve stádiu přípravy stavby podle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. Rozpoutala se diskuze rovněž k práci a činnosti Koordinátora BOZP na staveništi ve vazbě na zákon č. 309/2006 Sb. V této souvislosti chystá aktiv širší diskuzi na svém podzimním zasedání za účasti zástupců SUIP v Opavě (úřad inspekce práce) a ČSSK (společnost stavebních koordinátorů).

Sdělení MMR ČR č. 71/2009 Sb., o formální kvalifikaci architekta na území EU doplnilo seznam diplomů, osvědčení a jiných uznávaných dokladů o autorizaci udělovaných ČKAIT i pro obor pozemní stavby. To je výborný výsledek letitého úsilí naší Komory, za níž stojí mravenčí práce bývalého místopředsedy představenstva Ing. Bohumila Ruska, člena aktivu.

Připravovaná novela stavebního zákona č. 183/2006 Sb., by nám všem měla pomoci vyřešit úskalí, s nimiž se v praxi potýkáme. Jedním z nich je i problematika činnosti stavbyvedoucích na stavbě za situace, kdy stavebník zabezpečuje stavbu více zhotoviteli jako stavebními podnikateli. Stavba v takovém případě nemá jednoho vedoucího stavby jako celku – AO, jak to stanovoval předchozí stavební zákon. Stavbě chybí něco jako „hlavní stavbyvedoucí“ a tento stav není zohledněn ve stavebním zákoně, který ale současně připouští jmenování stavbyvedoucích nejen na stavbu, ale i její části. Koordinaci, pokud vůbec, provádí mnohdy technický dozor stavebníka. S tím úzce souvisí i vedení stavebního deníku stavby, popř. stavebních deníků jednotlivých částí stavby. Tyto a další podněty předávají členové aktivu průběžně k řešení Legislativní radě ČKAIT s významným přičiněním kolegy Karla Pastuszka – bývalého člena představenstva Komory, člena aktivu.

Po informacích ze života Komory byly na pořadu aktivu vzdělávací a odborné přednášky.

Nevšední přednášku jsme vyslechli od Ing. Dušana Jelínka z AG Synerko Ostrava o způsobech vyjednávání AO v situacích, kdy je třeba s někým problémy řešit a vykomunikovat, ať již v průběhu přípravy nebo při realizaci stavby. Otázky i odpovědi na témata: Proč se učit asertivitě? Proč se učit vyjednávat? Jak řešit střet názorů? Které strategie vedou k výsledku v řešení sporů? apod., budou zařazeny do samostatné pomůcky v rámci tzv. Podnikatelského servisu v PROFESIS 2009.

Neméně zajímavá byla přednáška Ing. Miroslava Machalce ze Stavoprojektu Olomouc o projektování a realizaci staveb Ministerstva zahraničí ČR. Vybrané příklady z rekonstrukcí komplexů zastupitelských úřadů v dalekých a pro nás exotických zemích a městech, jakými jsou čínský Peking, japonské Tokio,

egyptská Káhira nebo ruská Moskva, nás velmi zaujaly. Doprovodný obrazový materiál nás ubezpečil i v tom, že např. v již diskutované oblasti bezpečnosti nejsme na tom až tak špatně. V něčem jsme se poučili, nad něčím žasli, ledacos z praxe zavedené v zahraničí jsme sotva pochopili.

U problematiky staveb realizovaných na teritoriu Ruska jsme se zdrželi i v další přednášce. Naši předchůdci – projektanti a realizátoři – zapustili svoje kořeny třeba v pivovarnictví až na druhém konci světa v republice Sacha, v hlavním městě Jakutska. Vyhrát tam veřejnou soutěž státní zakázky, to je jistě husarský kousek a nebetyčný úspěch.

O tom všem nám přednesl Ing. Vladimír Mazura ze ZVÚ Hradec Králové. O tak těžkých podmínkách realizace stavby, na jaké naši zástupci-AO naráželi, se nám často ani nesní. Už jen stav výchozích budov bývalé rybárny určených k rekonstrukci. Klima v regionu. Léto jen tak dva měsíce, mrazy v zimě až šedesát pět stupňů pod nulou, půda roztává v teplém období jen do hloubky třiceti centimetrů. Postavit za takových podmínek např. asfaltovou silnici nelze. Svařovat se musí ne jako u nás do mínus pěti stupňů, ale třeba i mínus dvaceti a svar musí držet. Potrubí a energetické sítě se staví zásadně nad zemí, aby se daly při havárii vůbec opravit. Často se opraví průrazy i samy, když vytékající voda z prasklé trubky vytvoří rampouchy. Dopřít zařízení na stavbu a získat potřebné „bumážky“ je téměř, s ohledem na stále ještě vysoký stupeň byrokracie, nemožné.

Nevyužít informací z centrálního zdroje, jakým je i Ministerstvo průmyslu a obchodu ČR, když je členem aktivu jeho pracovník Ing. Petr Serafín, by bylo jistě na škodu. Od něj jsme se dověděli o připravované větší novele zákona o veřejných zakázkách. Měla by platit od příštího roku. Zásadnější změny mnohé zaujaly, některé z nás i ohromily. Novinek je tam dost a mnozí zhotovitelé se budou divit.

Kolega potvrdil, že musíme i nadále – možná již druhý rok – čekat na novelu bezbariérové vyhlášky č. 369/2001 Sb.

Novela stavebního zákona č. 183/2006 Sb., se dotkne jak územního řízení, tak i realizace. Měla by procesy zjednodušit, ale kdo ví. Praxe bývá jiná. Zdá se, že se bude kde co ohlašovat, i drobné úpravy bydlení. Projektant bude muset povinně sám oběhnout možná všechny správní orgány. Změní se kompetence autorizovaných inspektorů, více se budou slučovat procesy územního a stavebního řízení.

Aktiv pokračoval dále tématem Zelená úsporám. Ředitelka IC ČKAIT Marie Báčová nám vysvětlila postavení autorizovaných osob v tomto procesu, a to i v oboru technologická zařízení staveb nebo technika prostředí staveb. Dosáhnout příspěvku bude dosti náročné. Nastavené parametry jsou hodně přísné. I jednotlivý živnostník může být dodavatelem, pokud se dokáže dostat do ministerského seznamu oprávněných dodavatelů.

Na závěr aktivu Ing. Jindřich Pater, místopředseda Komory, poděkoval všem, kteří se na přípravě náročného programu aktivu podíleli, zejména pracovníkům IC ČKAIT v čele s ředitelkou Marií Báčovou i našemu spoluorganizátorovi Ing. Stanislavu Hejdovi, CSc., zástupcům Rady pro podporu rozvoje profese a všem přednášejícím.

Další aktiv, naplánovaný na listopad 2009 opět do hotelu Kouty, jistě bude dál navazovat na vysokou odbornou úroveň minulých zasedání a otevře postupně zajímavou příležitost i pro mladší generaci Komory při řešení odborných problémů v příštích letech.

Karel Pastuszek, člen týmu TZS

Ing. Jindřich Pater, místopředseda ČKAIT

Významné stavby v krajích

Rekonstrukce autobusového nádraží v Přerově

V dubnu 2009 byla v Přerově zahájena rozsáhlá rekonstrukce autobusového nádraží. Investiční akce za 144 milionů korun je z velké části financována

Rekonstrukce autobusového nádraží v Přerově

z prostředků Regionálního operačního programu Střední Morava, který na stavbu vyčlenil 100 mil. Kč z evropských fondů.

Technický stav nádraží byl již řadu let na hranici své životnosti. Vždyt v letošním roce se přerovský dopravní uzel dožívá 40 let od svého vzniku. Tento stav a zcela nevyhovující dopravní řešení vedlo Statutární město Přerov k zahájení celkové rekonstrukce nádraží.

Celkem 17 stykových křižovatek na 170 metrech ulice Tovární zajišťovalo až dodnes výjezd autobusů z jednotlivých nástupišť. Zejména ve špičkových hodinách vyžadoval tento stav od všech řidičů vzájemnou toleranci a zvýšenou opatrnost při průjezdu podél autobusového nádraží. Jednotlivá nástupiště nechránila cestující od povětrnostních vlivů, chybělo kvalitní zázemí, čekárna, bezbariérové úpravy, apod.

Nově navržená dispozice počítá se samostatným vjezdem a výjezdem z autobusového nádraží. Výjezd autobusů bude řízen dynamicky řízeným světelným signalizačním zařízením. Zastřešené nástupní ostrůvky jsou nově orientovány rovnoběžně s ulicí Tovární a jsou fyzicky od této hlavní komunikace odděleny. Součástí stavby je i úprava navazujících přechodů pro chodce, jejichž délka je nyní i přes 18 m bez jakýchkoli bezpečnostních prvků. Přes 110 m dlouhá odbavovací budova je přerušena atriem a je v ní pamatováno nejen na prostory pro cestující, ale i na zázemí pro řidiče, kanceláře a komerční prostory. Budova je řešena jako zděná s výjimkou čelní stěny, která je provedena z fasádního systému DEKMETAL. Nosný skelet zastřešení nástupišť je navržen z prefabrikovaných nosníků a sloupů, které jsou založeny na železobetonových kalichových patkách provázaných s velkopřůměrovými pilotami. Ke stojinám nosníků jsou upnuty ocelové konzoly, na kterých je uložena vlastní skladba zastřešení. Délka nástupišť je cca 123 m a konstrukce je vždy rozdělena na 3 dilatační celky.

Obyvatelé přerovského regionu se těší, že se po roce výstavby a provizorního režimu dopravy dočkají moderního a důstojného dopravního uzlu.

Generální projektant stavby: EPROJEKT s.r.o.

Hlavní inženýr projektu: Ing. Michal Majer

Architektonický návrh: Ing. arch. Pavel Šimeček

Stavební část: Tomáš Samohýl

autor Ing. Michal Majer, aut. inženýr a člen VO Olomouc

Nová budova Přírodovědecké fakulty UP v Olomouci byla slavnostně otevřena

Klíč od nové budovy Přírodovědecké fakulty UP v Olomouci převzal 22. 6. z rukou rektora UP prof. Lubomíra Dvořáka děkan PŘF UP prof. Juraj Ševčík. „Přírodovědecká fakulta je sebevědomou fakultou a tato budova naplňuje její sebevědomé představy,“ řekl těsně před slavnostním otevřením nového objektu prof. Ševčík.

Stavba nového objektu fakulty dotovaná především státním rozpočtem trvala více než dva roky a stála 1 084 500 tis. Kč. Jak rektor UP uvedl, objekt obsahu-

Interiér Přírodovědecké fakulty UP v Olomouci

je především laboratoře. „Učí se zde obtížné obory. V nové budově Přírodovědecké fakulty bude nabízena výuka prostřednictvím vědy,“ řekl prof. Lubomír Dvořák. Nová fakulta je výsledkem největšího investičního projektu v dějinách Univerzity Palackého a zároveň jedním z největších stavebních počínů v rámci města Olomouce. V tuto chvíli už nic nebrání tomu, aby začalo velké stěhování. Jako první se do budovy přesunuje Katedra matematiky.

Budova na šesti podlažích soustřeďuje dvanáct kateder, děkanát, knihovnu a studijní oddělení. Pro PřF UP znamená důležitou změnu v jejím fungování. Nové sídlo totiž umožní soustředit obory matematiky, chemie, fyziky a věd o Zemi v jednom centru. „Od tohoto kroku si mimo jiné slibujeme zefektivnění výzkumu a výuky a účinnější proměňování tvůrčího potenciálu naší fakulty v cenné výsledky,“ doplnil děkan fakulty.

Architektonický návrh vznikl jako týmová práce Atelieru M1. Prováděcí projektovou dokumentaci zpracovala firma Stavoprojekt Olomouc, a. s. Stavbu realizovalo sdružení stavebních společností HOCHTIEF CZ, a. s., TCHAS, spol. s r. o., společně s více než 80 subdodavateli. Technickým dohledem investora nad řádným provedením díla byla pověřena společnost PIIS.

Budova je ukázkou vzájemné provázanosti všech systémů a zařízení. Objekt je vybaven vzduchotechnikou a klimatizací, ústředním topením, systémem měření a regulace, dvěma kanalizačními systémy, audiovizuální technikou, strukturovanou kabeláží, elektronickým zabezpečovacím systémem, kamerovým systémem, elektronickou požární stanicí, společnou televizní anténou, evakuačním rozhlasem, jednotným časem, dorozumívacím zařízením, přístupovým systémem, signalizací pro nevidomé a v neposlední řadě také zařízením pro sluchově postižené. Objekt je šetrný k životnímu prostředí a zároveň ohleduplný ke svému okolí. Při jeho více než dva roky trvající stavbě byly použity nejmodernější technologie a materiály včetně žulových desek dovezených z Brazílie a tropických dřevin. „Unikátní stavba vytváří přirozený protipól historické zástavbě centra Olomouce. Celkový tvar pak dává budově individuální charakter, její dimenze a osvětlení vnitřních prostor zase předznamenávají humanistickou vznešenost, rytmus vnitřních sloupů přináší lidské měřítko, zatímco abstraktní forma ji datuje do dnešní doby,“ řekl Jan Hájek, jeden z autorů architektonického návrhu. „Zhruba padesát let doprovázely Přírodovědeckou fakultu problémy s místem. V posledních letech byla dokonce dislokována na sedmi různých místech města,“ uvedl rektor UP prof. Lubomír Dvořák při slavnostním otevření. Dodal, že už v druhé polovině šedesátých let minulého století se hovořilo o umístění této fakulty do lokality Envelopa, dokonce existoval i její model. Univerzita tehdy bohužel na stavbu nesehnala finance. Poté začala věnovat pozornost oblasti Hejčín, kde dodnes fungovaly Katedry matematiky a Katedra informatiky. Právě městská část Hejčín se v pozdějších letech totiž měla stát počátkem rozvoje celé Přírodovědecké fakulty. Možná by se tak i stalo, kdyby v té době nebyl změněn územní plán a kdyby UP získala na stavbu finanční zdroj. A tak se stalo, že se plány o výstavbě Přírodovědecké fakulty opět začaly soustřeďovat do prostor Envelopy,“ dodal prof. Dvořák.

Do prostor nové budovy Přírodovědecké fakulty přijela v tento červnový den celá řada osobností. Slavnostnímu otevření byl přítomen např. předseda

Správní rady UP Ing. Jiří Žák, Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký a metropolita moravský, Ing. Jan Březina, poslanec Evropského parlamentu, Mgr. Jakub Dürr, náměstek MŠMT ČR a další. Základy fyziky kulečnickové hry prezentoval Mgr. Miroslav Gavenda z Katedry optiky a Laboratoře kvantové optiky PřF, který teorii pak v praxi předvedl společně s J. Kornem veřejnosti při hře karambolovým tágem. A kromě odborného vstupu v několikahodinovém programu nechyběl ani vstup zpestřující – z přízemí do vyšších pater zněly známé skladby skupin 4TET a poté Hradišťanu.

*S využitím tiskové zprávy M. Hronová, foto M. Otava
(fotografie viz www.zurnal.upol.cz/;
<http://aix-lin.upol.cz/~skurkova>)*

Novostavba v datech:

Architekt: Atelier M1 (Jakub Havlas, Jan Hájek, Pavel Joba)

Projekt: Stavoprojekt Olomouc

Realizace: HOCHTIEF CZ, a. s., TCHAS, spol. s r. o.

Počet subdodavatelů: 80

Zahájení prací: září 2006

Dokončení stavby: listopad 2008

Zastavěná plocha: 4 600 m²

Obestavěná plocha: 114 000 m³

Kapacita: 2 000 studentů a pedagogů

Počet místností: 600

Použitý materiál: 36 500 t železobetonu, 5 200 m² žulových desek z Brazílie, 680 m² teras z tropických dřevin bangkirai

Instalace: 80 m kanalizace, 98 m vodovodu, 120 m středotlakého plynovodu, 9 300 m vzduchotechnického potrubí

Vnitřní technologie: trafostanice, 2 neutralizační stanice, vakuová a kompresorová stanice, 18 venkovních vzduchotechnických jednotek, 11 venkovních klima jednotek, 8 výtahů, 2 plošiny pro handicapované

Okolní úpravy: 100 parkovacích míst v okolí objektu a 94 v podzemí, 178 stromů, 11 300 m² trávníku

Konference DŘEVOSTAVBY 2009

Ve dnech 8. a 9. dubna 2009 uspořádala Vyšší odborná škola Volyně ve spolupráci s Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě již třináctý ročník odborné konference DŘEVOSTAVBY 2009 s podnázvy –

Rozsáhlý areál VOŠ a SPŠ Volyně čeká náročná rekonstrukce

Stavební systém budoucnosti, Dřevo – surovina moderního člověka, Ekologie a úspora energií, Suchá výstavba. Jeho hlavním cílem bylo stejně jako v předchozích letech popularizovat dřevostavby jako moderní stavební systém využívající obnovitelnou surovinu. S ohledem na rostoucí význam konference, která si nachází stále větší klientelu mezi odbornou veřejností, převzalo v letošním roce nad jejím pořádáním záštitu Ministerstvo životního prostředí České republiky.

V rámci dvoudenního setkání se uskutečnilo celkem 38 přednášek, se kterými vystoupili přední odborníci z výroby, projekční a akademické sféry ze Slovenska, Německa, Rakouska, Švýcarska, Finska, Itálie, Kanady, Polska a České republiky. Stejně jako v předchozích dvanácti letech se podařilo rozumně vyvážit sestavu přednášek zástupců komerční sféry a představitelů vysokých škol. V rámci semináře se v areálu školy konala prezentace více než padesáti firem zabývajících se produkty a službami souvisejícími s přednášenou problematikou včetně odborných nakladatelství, která prezentovala literaturu z oblasti stavebnictví a dřevozpracujícího průmyslu. O prezentaci výrobků a služeb je stále vzrůstající zájem, který svědčí o dynamicky se rozvíjející oblasti dřevostavby a zároveň o již pevném ukotvení semináře ve vědomí odborné veřejnosti. Uvedené skutečnosti mají rozhodující vliv na zařazení konference Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě do programu celoživotního vzdělávání.

Dalším důkazem úspěšné spolupráce mezi školou a ČKAIT byl slavnostní křest dvou knih v rámci prvního dne konference, které vydalo Informační centrum České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Obě publikace mají úzkou vazbu na Vyšší odbornou školu ve Volyni. Konkrétně se jednalo o knihu „Tesařské konstrukce“, jejímž autorem je dlouholetý učitel VOŠ a SPŠ Volyně Ing. Lubomír Jelínek, a o knihu „Navrhování, výpočet a posuzování dřevěných stavebních konstrukcí. Obecná pravidla a pravidla pro pozemní stavby. Komentář k ČSN 73 1702:2007“, kterou přeložil současný učitel VOŠ Volyně Ing. Bohumil Koželouh, CSc.

Díky kontaktům, které škola získala prostřednictvím minulých ročníků konference, vycestovalo v tomto školním roce deset studentů Vyšší odborné školy Volyně s významnou finanční podporou z evropských prostředků na tříměsíční stáž ve firmách zabývajících se výrobou dřevostavby a nábytkem do Velké Británie, Rakouska a Německa. Bezprostředně po skončení konference získala škola od Evropské komise tzv. Extended Erasmus University Charter s platností až do konce roku 2014, a proto mohou i v příštím školním roce vycestovat další studenti na pracovní stáž opět do Velké Británie, na Slovensko a do Slovinska.

Uskutečněný ročník se 750 účastníky je možné zařadit mezi velmi úspěšné a dovoluji si říci, že neměl nic společného s pověrami o „nešťastné“ třináctce. Nezbyvá než doufat, že následující ročník, který bude škola pořádát ve dnech 31. března a 1. dubna 2010, naváže na předchozí odborně i organizačně úspěšné ročníky.

RNDr. Jiří Homolka,
ředitel VOŠ a SPŠ Volyně

Soutěž Stavby Karlovarského kraje

9. ročník soutěže a přehlídky Stavby Karlovarského kraje se uskutečnil jako jedna z doprovodných akcí 18. ročníku Karlovarské výstavy stavebnictví FOR ARCH 2009.

Po úspěchu z předchozích osmi let byla letos opět soutěž a přehlídka rozdělena na 2 části – PROJEKTY a REALIZACE. Toto rozdělení na CO SE BUDE STAVĚT a CO SE POSTAVILO zvyšuje sledovanost přehlídky a soutěže a nastartovalo i diskuzi ke stavbám na internetu.

Hlavní podmínkou pro přihlášení stavby a projektu do letošního ročníku bylo to, že stavba musí být postavena na území Karlovarského kraje a musí být zkolaudována a uvedena do provozu v období od 1. 1. 2008 do 30. 4. 2009, projekty musí být zpracovány za období posledních 5 let, tj. od 1. 1. 2004 do 30. 4. 2009.

Do soutěže bylo v letošním roce přihlášeno 16 staveb – stavby a rekonstrukce komunikací a mostů, hotely, bytové domy, rodinný dům, administrativní objekty, letiště.

V přehlídce projektů a urbanistických studií bylo přihlášeno 6 projektů. Z chebské oblasti – Dopravní terminál Cheb, oblast Karlovarska – bytové domy Green point a Bella Vista, Revitalizace promenády Tržiště – Stará louka, Truck Centrum Hory. Ze Sokolovska – Cyklostezka Cheb – Sokolov.

Seznam všech staveb a projektů pro rok 2009 naleznete na <http://stavby.karlovarska.net>.

Stavby Karlovarského kraje hodnotila čtrnáctičlenná odborná porota, svou cenu udělil hejtmán Karlovarského kraje a stavby hodnotila veřejnost na internetu.

Vyhodnocené stavby:

1. místo a titul Stavba roku Karlovarského kraje získala stavba „**Modernizace letiště Karlovy Vary**“ – tato stavba získala i titul udělený hejtmánem Karlovarského kraje PaedDr. Josefem Novotným.

Modernizace letiště Karlovy Vary

Stavba „III. etapa modernizace letiště Karlovy Vary“ zahrnuje v 1. části úpravu stávající odbavovací haly pro splnění Schengenských dohod a ve 2. části výstavbu nové odbavovací budovy. Předchozí etapy modernizace letiště zahrnovaly rekonstrukci vzletové a přistávací dráhy a rekonstrukci světelného zabezpečovacího zařízení. Nová odbavovací hala má tvar trupu letadla, v čelech doplněná čtyřmi v pohledu kruhovými okny. Nosná konstrukce je ocelová s kazetovým obvodovým pláštěm s vnějšími hliníkovými lamelami. Po dokončení III. etapy vznikl ucelený funkční odbavovací komplex moderního letiště.

Příhlašovatel stavby – EUROVIA CS, a.s., odštěpný závod oblast Čechy západ – zároveň zhotovitel stavby, investor stavby Karlovarský kraj (spolufinancováno z prostředků Karlovarského kraje a Regionálního operačního programu NUTS II Severozápad), architekt FA Parolli, s.r.o., Ing. arch. Petr Parolek, Ph.D.

2. místo – stavba „**Věže kostela sv. Mikuláše v Chebu**“ – jedná se o obnovu pseudogotických helmic věží kostela. Původní románská stavba kostela je z let 1220–1230, následně přestavby s gotickými helmicemi byly z 18. století. V roce 1945 na konci války byly věže poškozeny a zvonice byly zastřešeny nízkými stanovými osmibokými jehlanci. Stavba obsahovala demontáž starého zastřešení a postupné vyzvednutí dvou nových helmic s brídlicovou zlacenou krytinou – každá o váze 17,5 tuny. Nové vysoké jehlanovitě věže vrátily městu Cheb jeho původní panorama.

Příhlašovatelem je Město Cheb, investor Nadační fond Historický Cheb, projektant Atelier VYSTYD Ing. arch. Luděk Vystyd, Ing. Zdeněk Kukrál, zhotovitel PEGISAN s.r.o.

3. místo – „**Rekonstrukce ul. Hlavní – Mariánské Lázně**“ – obsahovala rekonstrukci 1. etapy páteřní komunikace města. Cílem bylo zklidnění inten-

Rekonstrukce ul. Hlavní – Mariánské Lázně

zivního provozu, zabezpečení větší bezpečnosti chodců a cyklistů a celkové zlepšení stavu a prostředí komunikace. Byly provedeny celkové rekonstrukce inženýrských sítí, vybudovány nové chodníky, vozovka s rozdělením středovými ostrůvky, cyklostezka mimo dopravní prostor, osazen bohatý městský mobiliář a městská zeleň.

Příhlašovatelem je Město Mariánské Lázně, které je spolu s Krajskou správou a údržbou silnic investorem stavby. Projektant – Ing. Ota Řezanka, zhotovitel ALGON PLUS, a.s. a Vodohospodářské stavby Karlovy Vary, a.s.

Čestné uznání získala stavba **„Polyfunkční dům Zámecký vrch“**. Odborná porota udělila čestné uznání za „citlivé prostorové řešení tvarovaného obytného objektu“, který je umístěn na křižovatce ulic Zámecký Vrch a Pod Jelením skokem v centru Karlových Varů. Objekt, ve kterém jsou byty, garáže a komerční prostory, je charakteristický obloukovitou fasádou, která kopíruje křížení ulic.

Příhlašovatelem a zároveň zhotovitelem je BAU-STAV, a.s., investor ČERUS, spol. s r.o., architekt – ARCH'99, s.r.o., Ing. arch. Patrik Danda.

Vyhodnocené projekty:

Polyfunkční dům Zámecký vrch

1. místo – jako nejlepší projekt vyhodnotila odborná porota **„Promenáda Tržiště – Stará louka“**, který řeší revitalizaci promenádního prostoru části lázeňského území mezi hotelem Pupp a Mlýnskou kolonádou v Karlových Varech na levém břehu řeky Teplé. Revitalizace spočívá v celkovém architektonickém vyřešení prostoru včetně sadových úprav, mobiliáře a vodotrysků v řece.

Příhlašovatelem a investorem je Město Karlovy Vary, architekt – bb architektonický ateliér K.V. Ing. arch. Miloslav Bokota.

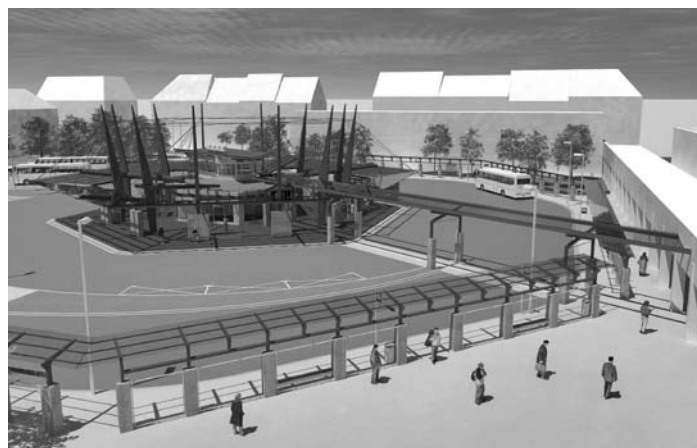

Promenáda Tržiště – Stará louka

Čestné uznání získal projekt **„Dopravní terminál Cheb“**, který řeší chebské autobusové nádraží v návaznosti na dominantní objekt nádraží ČD. Odborná porota udělila čestné uznání za „zdařilé řešení objektu dopravní infrastruktury“.

Příhlašovatelem a investorem je Karlovarský kraj, architekt – Ing. arch. Tomáš Miller.

Hlasování veřejnosti probíhalo prostřednictvím internetu a SMS zpráv v průběhu měsíce června. Nejvíce hlasů obdržela stavba **„Hotel Prezident“** v Karlových Varech. Příhlašovatel a zhotovitel – THERMIA-BAU, investor – Sárová, s.r.o., architekt STP k.s. Ing. arch. Alexander Mikoláš.

Dopravní terminál Cheb

Z přihlášených projektů získal nejvíce bodů od veřejnosti projekt **„Vila Bella Vista“**, který je navržen v Karlových Varech v ulici Na Vyhlídce.

Příhlašovatelem a navrhovatelem je STP k.s. Ing. arch. Alexander Mikoláš.

Hotel Prezident

Vila Bella Vista

Za uplynulých 9 let se nám podařilo prezentovat a propagovat celkem 231 staveb a projektů, které jsou všechny k prohlédnutí na <http://stavby.karlovarska.net>.

Zájem o soutěž Stavby Karlovarského kraje je jak ze strany staveb, tak i ze strany státní správy, samosprávy a veřejnosti.

Jubilijní 10. ročník soutěže Stavby Karlovarského kraje připravujeme pro rok 2010.

*Ing. Anna Vlášková, manažer
Regionální stavební sdružení Karlovy Vary*

Soutěž „Stavba Moravskoslezského kraje 2008“ zná své vítěze

Stalo se již tradicí, že v ostravském divadle Antonína Dvořáka proběhlo slavnostní vyhlášení výsledků soutěže „Stavba Moravskoslezského kraje 2008“. V pořadí již třetí ročník této soutěže byl zakončen galavečerem dne 9. června 2009.

Vyhlašovatelé jsou stejně jako v minulém období čtyři organizace – Moravskoslezský kraj, Svaz podnikatelů ve stavebnictví, Obec architektů a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

Hlavním cílem soutěže je seznámit laickou i odbornou veřejnost se současnou úrovní stavitelství a architektury v regionu.

Odborná desetičlenná porota vybírala z 35 v loňském a předloňském roce dokončených a zkolaudovaných staveb realizovaných v Moravskoslezském kraji.

V letošním roce měla porota obzvlášť těžké rozhodování v kategorii stavby občanské vybavenosti, do které se přihlásilo 19 staveb a úroveň staveb byla velice rozdílná, a v kategorii rodinné domy, do které se přihlásilo 8 staveb a kde úroveň přihlášených staveb byla vyrovnaná a velmi vysoká.

„Při určování vítězů odborná porota posuzovala celkový architektonický výraz stavby a její zakomponování do okolí. Důležitá byla i kvalita stavebních prací,

Hotel Park Inn v Ostravě

Rodinný dům v Opavě – Kylešovicích

Rodinný dům v Dolní Datyni

vhodné použití materiálů, originalita, společenské poslání stavby nebo vliv na životní prostředí“, uvedl předseda poroty Ing. Milan Balabán.

Hlavní cenu GRAND PRIX, která je udělována nejlepší stavbě z vítězů v jednotlivých kategoriích, porota udělila stavbě Tunel v Klimkovicích, který je součástí stavby dálnice D 47.

V jednotlivých soutěžních kategoriích zvítězili:

- stavby občanské vybavenosti – Hotel Park Inn v Ostravě,
- bytové domy – Zástavba bytovými domy v Ostravě – Porubě
- rodinné domy – Rodinný dům v Opavě – Kylešovicích a rodinný dům v Dolní Datyni
- průmyslové stavby – Novostavba areálu technického parku servisu nákladních vozidel v Ostravě – Přívoze
- dopravní, inženýrské a vodohospodářské stavby – Tunel v Klimkovicích
- zvláštní cena odborné poroty – Rodinný dům Osoblažsko
- stejně jako v loňském roce byla do soutěže zapojena také laická veřejnost, která svými hlasy zvolila jako vítěze Ceny laické veřejnosti – Rekonstrukci vily na sídlo společnosti FEBE TRADE v Ostravě – Muglinově. Rovněž byla udělena Cena děkana Stavební fakulty Vysoké školy báňské TU Ostrava za nejlepší diplomovou práci. Toto ocenění získal Bc. Jiří Labudek za diplomovou práci na téma „Bytový dům – Trombeho stěna“.
- novinkou, kterou organizátoři pro letošní ročník připravili, bylo udělení speciální Ceny hejtmána Moravskoslezského kraje. Hejtmán MsK Ing. Jaroslav Palas, pod jehož záštitou se třetí ročník soutěže konal, toto ocenění udělil Rekonstrukci areálu „Zámeček“ v Ostravě – Vítkovicích.

Oblastní kancelář ČKAIT Ostrava

Cesty za industriálním dědictvím Spolkové republiky

Dá se říci, že již tradičně uspořádaly OK ČKAIT v Praze a Karlových Varech, Kolegium pro technické památky ČKAIT & ČSSI ve spolupráci s VBI Deutschland zájezd, který byl zaměřen na konverzi technických památek.

Hlavním cílem prvního dne byla biskupská rezidence ve Würzburgu, kulturní památka zapsaná na Seznamu světového dědictví UNESCO, a to konkrétně přestavba historických vinných sklepů na rozsáhlý prostor restauračního a společenského zázemí o užitné ploše 650 m². Celou novou koncepci využití daných prostor představil její autor Dipl.-Ing. Roland Breunig. Ochutnávka francouzských vín v přílehlé budově Staatlicher Hofkeller Würzburg, která též prošla úpravou podle návrhu týmu Dipl.-Ing. Rolanda Breuniga, byla jen logickým zakončením prezentace změny využití kulturní památky mezinárodního významu. Díky péči Dipl.-Ing. Hanse-Reinera Waldbrobla, regionálního zmocněnce Bavorské inženýrské komory pro Dolní Franky, jsme se v krátkosti, ale intenzivně seznámili s dalšími významnými místy tohoto historického města, které na jaře 1945 z 95 % poškodil jeden z posledních spojeneckých náletů na Německo.

Würzburg, Residenz (1720–1744)

Následující den pokračovala cesta do Dortmundu, jednoho z měst průmyslového Porúří. Symbolem města Dortmund se stal objekt bývalého pivovaru, jehož dominantou je věžová stavba – U-Turm. Výšková stavba pocházející z let 1926–1927 byla společným sídlem unie dortmundských pivovarníků. Dodnes se připomíná nepřehlédnutelným písmenem U, které dalo budově jméno. Po ukončení činnosti pivovaru byla většina pivovarských staveb zbourána a zachovány zůstaly pouze historické pivovarské sklepy a budova U-Turm. Ta dnes

Dortmund, U-Turm (1926–27)

Dortmund, Phoenix West, vysoké pece

Zeche Zollverein a Kokerei Zollverein, dopravníkový most (1958–1993)

prochází rozsáhlou přestavbou podle návrhu společnosti Gerber Architekten, která z ní má učinit těžiště akce RUHR.2010 – Kulturhauptstadt Europas.

25. duben, třetí den zájezdu, představoval vrchol cesty. Dopoledne bylo věnováno dvěma možným přístupům ke konverzi průmyslových oblastí na předměstí Dortmundu. Areály PHOENIX Ost a West představovaly jeden průmyslový celek, který svíral historické městečko Hörde. Zatímco PHOENIX West si má i nadále svůj průmyslový ráz uchovat a přeměňuje se na průmyslový park zaměřený na nanotechnologie se zachováním nemalé části staveb vysokých pecí a souvisejících průmyslových objektů, areál PHOENIX Ost kompletně zmizí a na jeho místě již vzniká jezero PHOENIX s rozsáhlou bytovou zástavbou.

Po krátkých návštěvách historických průmyslových areálů Kokerei Hansa (1927–1928) a Zeche Zollern (1898–1904) směřovala cesta do Zeche Zollverein, jedné z nejvýznamnějších průmyslových památek zapsaných na Seznamu světového dědictví UNESCO. S ohledem na rozsah areálu nebylo možné navštívit a podrobně se seznámit se všemi jeho částmi, z nichž nejvýznamnější jsou Zeche Zollverein Schacht 12, Zeche Zollverein Schacht 1/2/8 a Kokerei Zollverein. Tento unikátní areál umožňuje návštěvníkovi sledovat průmyslovou cestu zpracování uhlí od jeho vytěžení až po zpracování na koks. A protože slovně snad ani nelze rozsah tohoto kulturního dědictví popsat, nezbývá než doufat, že alespoň několik snímků tento areál přiblíží.

Návštěvou Zeche Zollverein vyvrcholila odborná část zájezdu, následující den nás čekal již jen návrat z velmi příjemné výpravy za průmyslovým dědictvím Spolkové republiky, která představuje další a snad nikoli poslední korálek z řady těchto výběrných tematických cest.

JUDr. Martin Zídek

Autoři fotografií: Mgr. Olga a JUDr. Martin Zídkovi

Spolupráce ČKAIT se školami

Kadaň

Spolupráce Střední průmyslové školy stavební a Obchodní akademie v Kadaně s organizacemi z oblasti stavebnictví pokračovala i v tomto školním roce. Kadaňská střední průmyslová škola stavební připravuje své studenty pro uplatnění ve stavebnictví již téměř šest desítek let. Škola udržuje kontakty s OK ČKAIT v Karlových Varech i s OK ČKAIT v Ústí nad Labem, z vysokých škol pak se Stavební fakultou ČVUT v Praze, je členem OHK v Chomutově. Tradičně nejintenzivněji se rozvíjela spolupráce s OK ČKAIT v Karlových Varech. Zájem přednosty oblastní kanceláře pana Ing. Svatopluka Zídka o problematiku odborného stavebního školství je všeobecně znám. Řediteli školy se již tradičně dostalo příležitosti prezentovat školu a projekt Stavebnictví – perspektiva pro mladé na VH ČKAIT v Karlových Varech. Možnost zúčastnit se slavnostního večera k vyhlášení stavby roku v Betlémské kapli v rámci Dnů stavitelství a architektury 2008 nebo Inženýrského dne v Rožmberském paláci na Pražském hradě byla příležitostí k navázání a upevnění kontaktů s řadou osobností českého stavebnictví. Podobně je tomu i při tradičních advenčních setkáních pořádaných vždy v nějakém krásném a architektonicky zajímavém místě Karlovarského kraje, které bylo často zachráněno před zkázou zásluhou lidské obětavosti a nadšení, které tyto památky mnohdy obnovily doslova z trosek. Den otevřených dveří v rámci Dnů stavitelství a architekt-

Studenti SPS stavební a Obchodní akademie v Kadani na konferenci Městské inženýrství v Karlových Varech v červnu 2009

tury si zatím nezískal odpovídající zájem ze strany laické veřejnosti, ale jeho nesporný přínos je například i v setkávání bývalých žáků školy se svými učiteli i spolužáky. Již mnohaletou tradicí je přítomnost zástupců ČKAIT a ČSSI na škole při maturitních zkouškách. Učitelé odborných předmětů se za výhodných podmínek zúčastňují přednášek a seminářů pořádaných Komorou. Studenti 3. ročníku oboru pozemní stavitelství pravidelně zápolí se studenty dalších SPŠ stavebních při znalostní soutěži při výstavě FOR ARCH Karlovy Vary. Účast na tradičních mezinárodních konferencích Městské inženýrství je pro studenty nižších ročníků mnohdy prvním setkáním se světem velkého stavebnictví a možnost vidět na vlastní oči celebrity, které ve svém oboru dosáhly úspěchu, má značný motivační význam. Cenné rady a zkušenosti z dlouholeté spolupráce s představiteli ČKAIT našly své uplatnění i při tvorbě nových školních vzdělávacích programů, podle kterých se budou připravovat žáci SPŠ stavební od 1. 9. 2009.

PeaDr. Zdeněk Hrdina

ředitel SPŠ stavební a Obchodní akademie v Kadani

Volyně

Spolupráce se školami je součástí činnosti ČKAIT, na což poukazuje i autorizační zákon ve svém 23. paragrafu. Oblast České Budějovice spolupracuje s několika středními a jednou vysokou školou stavebního zaměření v Jihočeském kraji. Jednoznačně nejlepší výsledky máme se Střední průmyslovou školou a Vyšší odbornou školou ve Volyni a přestože tato škola udržuje čilé kontakty s mnoha jinými školami a odbornými institucemi v Čechách i v zahraničí, považuje ČKAIT za svého významného partnera.

Abychom získali názor této školy na vhodné formy další spolupráce, navštívili jsme – současný předseda výboru Ing. František Hladík a předchozí předseda Ing. Jiří Schandl – ředitele školy RNDr. Jiřího Homolku. Již sjednání termínu bylo obtížné, 30. června pozdě večer se vrátil z jednání s partnerskou školou ve Slovinsku a 1. července měl odpolední jednání o další spolupráci s velvyslancem Kanady, takže bylo k dispozici pouze dopoledne prvního prázdninového dne. Vedení této školy ovšem žádné prázdniny nemá – ředitel i odborní učitelé dohlížejí na rozsáhlou rekonstrukci budov, kde vedle zateplení, výměny topného zdroje za zdroj na biomasu, výměny oken řešené s ohledem na zachování funkcionalistického charakteru budovy se instaluje nová výrobní technologie pro automatickou výrobu tesařských spojů. Zde nás zaujala skutečnost, že tuto technologii využijí nejen pro výuku svých žáků a zaměstnanců odborných firem, ale i pro vlastní výzkum a vývoj nových možností spojování dřevěných prvků. Zaměření školy na dřevěné konstrukce poskytuje škole možnost významně se zapojit do problematiky úspor energií formou nízkoe energetických a pasivních dřevostaveb a škola v těchto oblastech velmi aktivně pracuje. Tážeme se proto ředitele školy, který ji vede již 19 let, jak tyto, dle našeho soudu

mimořádné, úkoly zvládají. Odpověď je jednoduchá – učitelé mají možnost využít široké spektrum činností, vedle pedagogických a praktických i publikačních a výzkumných. Hlavní odměnou je jim úspěšnost jejich absolventů v praktickém životě, kteří se školou spolupracují, a tím je motivují. Konečně jsme se zeptali pana ředitele, jak on vidí možnosti spolupráce s ČKAIT. Zde je jeho odpověď:

Spolupráce vzdělávacích institucí zřízených podle školského zákona (zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, v platném znění) je možná v několika rovinách a primárně by měla být pochopitelně zaměřená na odborné školy zabývající se problematikou stavebnictví.

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků může pomoci školám při budování bezprostředních kontaktů s podnikatelskou a zaměstnavatelskou sférou ve spádové oblasti školy. Svoji nezastupitelnou roli může rovněž Komora sehrát při zajišťování exkurzí a návštěv realizací zajímavých staveb, kam se vzdělávací instituce může dostat většinou jenom díky osobním vztahům a kontaktům přes své absolventy. Je pochopitelné, že s ohledem na bezpečnost práce a mnohdy napjatost termínů výstavby je exkurze pro prováděcí firmu spíše přítěží a zbytečnou komplikací. Podobnou roli zprostředkovatele v mnoha případech může sehrát i při zajišťování firemních přednášek ve školách, které by pod záštitou ČKAIT určitě nebyly degradovány na návštěvu pouze obchodních zástupců výrobců stavebních materiálů.

Většinu uvedených kroků se v řadě oblastních kanceláří daří úspěšně plnit. Významně k tomu přispívá i akce „Dny stavitelství a architektury“, která se pořádá v celé České republice každoročně od roku 2007 a jejíž součástí jsou Dny otevřených dveří na školách s oborovými vazbami právě na oblast stavebnictví. Bohužel i v době, kdy „zuří boj o žáka – nositele finančních prostředků“, školy nedostatečně využívají této možnosti prezentace a využití mediální kampaně, kterou pro tuto akci ČKAIT a další dělají.

Dalším společným bodem, kde je možné najít mnoho prvků úspěšné spolupráce, je program celoživotního vzdělávání (CŽV), který organizačně zajišťuje Informační centrum ČKAIT. Jedná se o získání přístupu k nejnovějším informacím a poznatkům z oboru. V dnešní době vzdělávání přestává být jednorázovým procesem, který končí opuštěním školy, a proto se proces celoživotního vzdělávání stává nezbytným předpokladem udržení vysoké odborné úrovně. V tomto případě se jedná o oboustranně prospěšnou spolupráci, kde školy mohou poskytnout zázemí a zvláště v případě vysokých škol i potřebné lektory. Na druhé straně Komora může zajistit odborníky z praxe, kteří mají zvláště pro vyšší odborné školy a střední odborné školy s ohledem na uplatnění jejich absolventů velký význam. Příkladem dobré praxe může být spolupráce ČKAIT s Vyšší odbornou školou ve Volyni při pořádání každoročního ročníku semináře „Dřevostavby“, který si nalezl mezi odbornou veřejností své nezastupitelné místo a vyznačuje se neustále se zvětšujícím počtem účastníků a zájmem přednášejících z řady evropských i mimoevropských zemí.

Přínosná spolupráce zvláště pro školy je v oblasti poskytování odborné literatury. Odborné publikace vydávané IC ČKAIT mají nepochybně hlavní využití a význam pro autorizované osoby, ale stejně tak mají značné využití ve školních knihovnách pro naše učitele i studenty. Je potěšující, že na jejich tvorbě nebo překladu se podílejí odborníci i z naší školy.

S ohledem na nejbližší budoucí vývoj ve společnosti by ČKAIT mohla sehrát významnou roli při hodnocení jednotlivých škol prostřednictvím jejich absolventů. V současné době, kdy vrcholí inflace vzdělání na všech jeho stupních a školy mění vzdělávací nabídku prakticky z roku na rok, je pro mnoho rodičů (i těch, kteří se pohybují v oboru) obtížné se orientovat v nabídce škol. Velmi často si mnozí z nich neuvědomují, že škola, která je v místě bydliště, nemusí být pro jejich dítě školou nejlepší. Možná by Komora mohla sehrát významnější roli na celostátní i regionální úrovni při oborové aktualizaci rejstříku škol nebo získat zastoupení v centrálních orgánech jako je Akreditační komise pro vyšší odborné vzdělávání apod.

RNDr. Jiří Homolka, ředitel VOŠ a SPŠ Volyně

Ing. František Hladík, přednosta oblasti ČKAIT České Budějovice

Ing. Jiří Schandl, oblast České Budějovice

Tradiční setkání čestných členů ČKAIT v Praze

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků byla založena v roce 1992, pracuje 17 let a v roce 2012 oslaví 20 let svého trvání. Za 17 let udělila 73 titulů čestných členů.

Každoroční setkání se uskutečnilo v květnu v Praze, ČKAIT zastupoval předseda Komory Ing. Pavel Křeček a ředitelka Kanceláře Komory Ing. Lenka Zimová. Přátelská jednání vedla k diskuzím o současných cílech Komory, vazbě mezi ČKAIT a vysokými školami a postavení autorizovaných inženýrů a techniků ve společnosti.

Čestní členové ČKAIT při setkání v Praze v květnu 2009

Kolegové paní ředitelky Zimové, čestní členové ČKAIT využili možnosti k výměně názorů na činnost Komory

Názory a náměty přednášené v rozhovorech jsou pozoruhodné rovinou hodnocení současných problémů, zejména strážlivým nadhledem a schopností vidění možného vývoje.

Těšíme se, že na příštím setkání budeme moci posoudit, jak podněty z květnového jednání přispěly k rozhodování v České komoře autorizovaných inženýrů a techniků.

Ing. Miroslav Loutocký

Informace z oblastních kanceláří

Brno

Exkurze na podzemní zásobník plynu v Dolních Bojanovicích u Hodonína

Anotace:

Podzemní zásobník plynu má ojedinělou genezi. Obsahuje problematiku geologie a ložiskové geologie a technologii provádění hlubokých vrtů, strojně-technologické vybavení, stavební řešení, centralizované automatické řízení procesů, podmínky provozu a investiční a ekonomické souvislosti.

Při hledání námětu na stavbu, která by měla víceprofesní problematiku, padl návrh na exkurzi na podzemní úložiště plynu v Dolních Bojanovicích. Exkurze brněnské oblasti ČKAIT se uskutečnila v červnu 2009 a přinesla poznání v řadě inženýrských oborů.

Exkurze na zásobník plynu Dolní Bojanovice byla mimořádně zajímavá a zahrnovala komplexní problematiku inženýrsko-geologickou, technologickou a stavební, zejména moderní technologie, zařízení a automatické řízení procesů byly dobrou ukázkou nových technologických možností

Jižní Morava nemá jen zásobníky plynu, má také své rázovité folklórní slavnosti

Exkurzi na zásobník plynu v Dolních Bojanovicích obohatil šedesátiletý jubilant Ing. Josef Luňáček zpěvem při posezení s kytarou

Přivítali nás kolegové z Moravských naftových dolů Hodonín, kteří ovládali celkovou problematiku podzemního zásobníku a odpověděli nám na všechny položené otázky. Byli jsme seznámeni s geologickou genezí zásobníku, jeho vymezením a technickým vybavením vrtů k jeho využívání a kontrole. Horní stavba sestává z technologického vybavení sloužícího k využití a obsluze zásobníku. Strojní zařízení kompresorové stanice vzbuzuje obdiv pro jeho technickou dokonalost, jednoduchost a zejména bezpečnost. Kompresory dodal výrobce z Kanady. Jsou konstruovány na bezpečný provoz i při hlubokých mrazech. Nemusí být umístovány do krytých budov. Jsme pamětníky kompresoroven z dob překotné těžby uranových rud, kdy panovaly obecné obavy z kompresoroven, které byly opevňovány masivním zdívem, protože pro nedokonalost strojů hrozily exploze kompresorů. Byli jsme seznámeni se zásadami provozu úložiště na příjem plynu a opačně na výdej plynu. Mnoho stovek potrubí různých průměrů, ovládaných uzávěrů, regulátorů a aparátů se jeví jako mimořádně složitá záležitost. V celém systému je zabudováno chlazení a ohřev média, temperování technologické haly a dalších budov a kompletní vybavení budovy provozní. Projekt zásobníku vypracoval Plynoprojekt Praha. Závěr exkurze se uskutečnil v provozní budově, v hale centrálního dispečinku, kde jsme mohli vidět obsluhování celého složitého systému dvěma muži centrální obsluhy.

Obdiv zasluhují znalosti provozních techniků. Úroveň technického vzdělání je výsledkem tradice těžby ropy v Hodoníně. Po těžké krizi po roce 1948, kdy ruští experti a StB učinily z povolání naftařů smrtelně nebezpečnou profesi, se obor vzpamatoval a v současné době je konkurenceschopným partnerem společností dodávajících plyn do EU.

Exkurze pokračovala prohlídkou muzea těžby ropy v Hodoníně. Muzeum je poměrně malé. Obsahuje řadu exponátů a dobových ukázek vývoje jak světové, tak místní těžby ropy. Průvodci jsou profesionální geologové. Velmi doporučujeme prohlídku muzea Vám, kolegyně a kolegové, a zejména Vaším dětem. Vystavovaný obor a způsob zprostředkování informací je velmi působivý a efektivní.

Na závěr exkurze absolvovali účastníci košť výborného místního ryzlinku a pogratalovali jubilantovi Ing. Josefu Luňáčkově, členovi oblastního výboru ČKAIT v Brně, k jeho 60. narozeninám. Košť a gratulace proběhly za zpěvu a doprovodu výborné kytary jubilanta.

V hotelu Termal v Mušově jsme dělili dálniční spojení Brno–Viedeň na dvě části

Oblastní výbor ČKAIT Brno pozval na své červnové výjezdní zasedání investora a projektanty dálnice Pohořelice – Mikulov a kolegy z Rakouska ze Spolkové komory architektů a inženýrů a představitele projektu úseku Mikulov – Vídeň.

Prezentace obou projektů přinesla poznání obou záměrů, jejich kritická místa a doby realizace. Současně bylo možno poukázat na rozdíly v procesech povolování stavby, kdy na rakouské straně po schválení EIA následuje pouze jeden stupeň stavebního řízení, zatímco na straně české jsou to stupně dva (ÚŘ, SŘ). Tato rozdílnost přípravných fází stavby ovlivňuje cenu stavby a na straně české komplikuje schvalovací procesy.

Výbor oblasti ČKAIT Brno, autorizovaní podnikatelé z oboru dopravní stavby se sešli v Mušově u Mikulova s Rakouskou komorou architektů a inženýrů k posouzení stavu příprav a realizace dálnice Vídeň–Mikulov–Brno

Dipl.-Ing. Josef Robl, viceprezident Rakouské komory architektů a inženýrů, představuje detaily dálničního úseku Vídeň–Mikulov

Rakousko řeší současně východní obchvat Vídně (Südbahn – Nordautobahn) včetně přemostění Dunaje a tunelu pod chráněným územím severovýchodně od centra města na levém břehu Dunaje (Lobau).

K významnému zkrácení jízdní doby mezi Brnem a Vídní dojde od roku 2014. Rakouští kolegové řeší současně dvouproudovou rychlostní komunikaci Vídeň – Stockerau – Znojmo, kde očekávají spojení Znojmo – Jihlava s napojením na A1 Praha – Brno. Doby realizace přizpůsobují schopnosti české strany propojit Znojmo s Jihlavou.

Představitelem rakouské Komory byl Ing. Josef Robl, viceprezident BAK, čestný člen ČKAIT.

*Ing. Miroslav Loutocký
tajemník oblasti ČKAIT Brno*

Hradec Králové

Předpínání ocelové konstrukce protihlukového tunelu Hradec Králové

ČKAIT OK Hradec Králové uspořádala ve spolupráci s ČSSI pro své členy i pro další zájemce exkurzi na stavbu protihlukového tunelu nad Pospíšilovou třídou v Hradci Králové, ze které je článek popisující jednu ze zajímavých etap provádění.

V listopadu 2008 byl dokončen protihlukový tunel na Gočárově okruhu v Hradci Králové, v úseku mezi křižovatkou Buzulucká–Okružní a nadjezdem nad Pospíšilovou třídou. Prosklená konstrukce chrání extrémně hlukově zatížené bytové jednotky, které leží v těsné blízkosti komunikace. Design konstrukce, jehož autory jsou architekti Patrik Kotas a Jaromír Chmelík, navazuje na protihlukové stěny, které jsou postaveny na městském okruhu v okolních úsecích. Při tvorbě architektonického návrhu autoři pracovali zejména se zakřivenými tvarově složitými konstrukčními prvky. Tvar a rozměry konstrukce jsou dány zejména nerovnoměrnou prostorovou geometrií komunikace, rozměry průjezdných profilů a daným prostorem mezi okolními budovami. Důležitou součástí ocelové konstrukce je systém táhel nad její střešní rovinou. Právě použití moderní a efektivní technologie předpjatých táhel významně přispělo ke splnění požadavku architekta na vytvoření subtilní konstrukce, navíc bez použití klasických ztužidel.

Popis konstrukce

Ocelová konstrukce o celkové délce 179 m je uložena na prefabrikovaných betonových nosnících vedených podél stávající mostní konstrukce a kruhových monolitických sloupech, jež dosahují v místě nadjezdu výšky 7,5 m. Betonová konstrukce je zcela nezávislá na tělese mostu. Vlastnosti ocelové konstrukce jsou nezanedbatelně ovlivněny poddajností betonových sloupů ve směru kolmo k mostovce. Zatímco betonová konstrukce je dilatována každých cca 23 m, ocelová konstrukce je rozdělena na dva dilatační úseky. Kromě jedné

Ocelová konstrukce protihlukového tunelu, montážní podpory páteřního nosníku

Soustava táhel

pevné vazby v každém dilatačním úseku, která je kotvena čtveřicí šikmých táhel, jsou všechny ostatní vazby uloženy na betonovou konstrukci posuvně. Posuvné kotvení v podélném směru zajišťují v případě hlavních sloupů elastomerová ložiska a v případě mezilehlých vazeb teflonová ložiska. Paty sloupů jsou vzájemně propojeny tzv. „prachovým nosníkem“, který je tvořen plechem ohnutým do tvaru L a kotvení konstrukce zakrývá.

Hlavním nosným prvkem a osou protihlukového tunelu je páteřní nosník, který je zavěšen na systému táhel a každých 23 m na hlavních vazbách konstrukce. Na nosníku jsou umístěny absorbery hluku, které jsou formovány do tvaru ostrého břitu, jenž dotváří design stavby.

Hlavní příčné vazby jsou tvořeny trojkloubovými rámy o rozpětí 18,3 až 19,4 m a výšce cca 6,7 m. Architektonický návrh zde pracuje s profily z ohýbaných trubek a plechových břitů. Mezi hlavními vazbami leží vždy 7 mezilehlých vazeb tvořených svařovanými T-profilu proměnného průřezu, které jsou kotveny na páteřním nosníku. Vaznice a pažďíky jsou navrženy v rastru požadovaném pro zasklení protihlukové stěny z hranatých uzavřených profilů.

Táhla, předpětí konstrukce

Soustavu táhel tvoří hlavní šikmé řetězovky spojené příčnými táhly s páteřním nosníkem. Hlavní řetězovky jsou zakotveny ve vrcholech hlavních sloupů a dotýkají se páteřního nosníku v polovině jeho rozpětí. Předpětí táhel, které působí proti směru zatížení, mění příznivě vnitřní síly v páteřním nosníku a nadvyšuje jej. Předpětí bylo optimalizováno nejenom s ohledem na rozložení vnitřní síly, ale také s ohledem na celkovou tuhost soustavy, jež je hodnotou předpětí výrazně ovlivněna. Předpětí bylo zvoleno tak, aby nelineární složka tuhosti způsobená změnami průřezu soustavy táhel činila maximálně 5 % její celkové tuhosti v každém zatěžovacím stavu. Táhla tak v konstrukci prakticky působí i jako lineární tlačené prvky. Použití předpjatých táhel se ukázalo jako velmi efektivní. Pro jejich zdařilou aplikaci je ovšem nezbytné zajistit předepnutí všech táhel s dostatečnou přesností.

Montáž, předpínání

Montáž ocelové konstrukce probíhala v obtížných podmínkách za nepřetržitého provozu na jedné polovině komunikace. Páteřní nosník byl při montáži uložen na montážních podporách umístěných ve středu komunikace. K nosníku byly z jedné strany montovány poloviny hlavních i mezilehlých vazeb. Po montáži několika polí byla doprava převedena pod smontovanou část konstrukce, zatímco na druhé straně mostu začala montáž druhé poloviny vazeb. Montážní podpora uprostřed rozpětí páteřního nosníku byla uzpůsobena pro jeho zdvih a pokles s použitím hydraulického lisu s měřitelnou silou. Toho jsme později využili během předpínání konstrukce. Křivky táhel v nenapnutém stavu byly tvarovány rektifikovatelnými provizorními podporami.

Předpínání konstrukce bylo rozloženo do tří etap tak, aby na několika polích za postupující montáží ocelové konstrukce mohla současně probíhat montáž skel. Tak byla zkrácena doba výstavby a dopravních omezení na městském okruhu. Předpínání 1. a 2. etapy probíhalo tedy na rozestavěné konstrukci. Hodnoty vnášeného předpětí bylo proto nutné modifikovat s ohledem na neúplnost konstrukce a jiné statické schéma v různých místech konstrukce tak, aby po odstranění dalších provizorních podpor došlo k vyrovnání sil na požadované hodnoty. Na každou etapu předpínání byla zajištěna krátká dvoudenní úplná výluka komunikace bez možnosti jejího prodloužení.

Na začátku předpínání byla zkontrolována a zaznamenána geometrie kon-

Měřicí ústředna pro měření sil v táhlech konstrukce tunelu

strukce, proběhla kontrola funkčnosti všech tenzometrů, byly změřeny reakce v hydraulických lisech středních provizorních podpor. Dále byla aktivována táhla ve stěnách konstrukce jejich předepnutí na 70 % výsledných požadovaných hodnot.

Během dalšího kroku byla rovnoměrně dopínána táhla systému táhel nad střešní rovinou a to přibližně na 20 % jejich výsledných hodnot. To umožnilo odstranění provizorních podpor soustavy táhel. Po té byly odstraněny rovněž provizorní podpory páteřního nosníku. K tomu bylo využito hydraulického zdvihu podpor uprostřed rozpětí nosníku. Jejich pomocí byl nadzdvižen páteřní nosník, čímž byly uvolněny a poté zrušeny provizorní podpory hlavních vazeb. Následně byly uvolněny i samotné střední podpory. Další vnášení sil do konstrukce a jejich dolaďování již potom probíhalo na konečném, montážně nepodpíraném, statickém uspořádání konstrukce. Předpínána byla nejprve táhla hlavní řetězovky, následně táhla kolmá. Velmi důležitá byla posloupnost jednotlivých dílčích kroků, jejichž záměna by znamenala nevratnou změnu hodnot výsledných parametrů. Zdvihu středních provizorních podpor mohlo být využíváno i nyní pro více napínaná táhla, a to pro dočasné snížení jejich napětí, což umožnilo vnesení požadovaného přídatku předpětí pouze pomocí ručních řetězových klíčů.

V každé etapě předpínání byly měřeny síly až v 70 táhlech současně, dále změny cca 30 geometrických parametrů, např. deformace sloupů a páteřního nosníku, deformace betonových konstrukcí a reakce v hydraulice středních podpor. Díky těmto on-line informacím měl projektant možnost okamžitě korigovat a upřesňovat předpínací postup. Určitou komplikací byla menší tuhost betonových sloupů oproti předpokladům výpočtu. Hodnoty předpětí musely být proto upraveny s ohledem na skutečné tuhosti sloupů.

Měření sil v táhlech

Síly v táhlech byly měřeny tenzometry. Tenzometry byly lepeny v ideálně suchém prostředí před expedicí táhel na stavbu. Bylo měřeno celkem 110 táhel. Síly v ostatních 130 táhlech bylo možné dopočítat skládáním sil v uzlech. Na každém měřeném táhle byly nalepeny 4 tenzometry zapojené do plného Wheatstonova můstku. Jeho výhodou je vyšší přesnost měření, schopnost eliminovat vliv teplotní roztažnosti materiálu a také případné ohybové napětí v táhle. Byly použity tenzometry typu 1-XY-II-6/120 a měřiči ústředna PEEKEL AUTOLOG 2100.

Po dokončení montáže oceli, skel a příslušenství byly síly v táhlech kontrolovány frekvenční metodou. Byly také změřeny a zaznamenány vlastní frekvence jednotlivých částí soustavy táhel. Znalost vlastních frekvencí táhel umožní budoucí snadnou kontrolu předpětí během provozu stavby.

Závěr

Předpjaté konstrukce umožňují uskutečnění architektonicky zajímavých a zároveň vysoce efektivních konstrukcí.

Jiří Lahodný, Vladimír Janata,
Jindřich Syrovátka, EXCON, a.s.

Autoři architektonického řešení stavby: doc. Ing. arch. Patrik Kotas, Ing. arch. Jaromír Chmelík
Spolupráce: Ing. arch. Michal Potůček, Ing. Tomáš Král
Projekt ocelové konstrukce: Ing. Vladimír Janata, CSc., Ing. Jiří Lahodný, Excon, a.s.
Stavbyvedoucí: Petr Škráček
Investor: Ředitelství silnic a dálnic ČR – správa HK
Generální dodavatel: M-SILNICE, a.s.
Výroba ocelové konstrukce: MZD – Dobrovické strojírna, a.s.
Montáž, předpínací postupy, předpínání: EXCON, a.s.
Zasklení: Mmcité, a.s.

CESTA ZELENÝM OSTROVEM

(O návštěvě členů královéhradecké oblasti a jim spřízněných duší v Irsku)

Na začátek měsíce června, konkrétně na dny 3.–10. 6. 2009, připravila oblast Hradec Králové opět ve spolupráci s OP ČSSI a cestovní agenturou GABI odborný letecký poznávací zájezd do Irska. Velice zvědaví jsme byli na keltského tygra, který poslední dobou ztratil svůj dech, na zem plnou zeleně, na kamené kříže a zříceniny starých klášterů, na atmosféru hospod s tmavým irským

Při ochutnávce whiskey

pivem, irskou whiskey nebo irskou kávou a samozřejmě na stavby, které byly postaveny v době ekonomického růstu.

Při plánování trasy cesty jsme byli ještě pod vlivem let nedávných, kdy v Severním Irsku jako součásti Spojeného království probíhaly pouliční boje mezi většinovými protestanty a menšinovými katolíky. Irský ostrov jsme si rozdělili přibližně ve směru východ – západ mezi městy Dublin a Galway a rozhodli se pro seznámení s tou jižní – podle našeho názoru bezpečnější – částí ostrova. Dění v Severním Irsku před naší návštěvou nám dalo za pravdu, pravděpodobně tzv. Pravá IRA, odštěpená odnož od Irské republikánské armády, tam zabila několik policistů.

V turistických průvodcích se uvádí následujících 10 nejvýznamnějších zajímavostí Irska a my jsme neviděli pouze jeden z nich – stupně utuhlého čediče ve tvaru charakteristických sloupků ponořujících se do moře v místě zvaném Giant's Causeway, protože leží přímo na severu ostrova v Severním Irsku.

1 – Dublin a jeho georgiánská architektura

Do Dublinu, největšího města s 1,04 mil. obyvatel, jsme přiletěli 3. června a mohlo začít naše putování po zeleném ostrově s irským autobusem, s irským řidičem bravurně jezdícím po levé straně a obratně se vyhýbajícím protijedoucím vozidlům na úzkých silničkách ostrova a průvodkyní, která mluvila česky, pocházela z Hradce Králové, v Irsku žije již 7 let a právě se připravuje na zdejší univerzitu na doktorát.

V zemi žije v současné době asi 4,2 mil. obyvatel, z toho celá čtvrtina v Dublinu (druhým největším městem je Cork se 127 000 obyvateli). Původně bylo na ostrově až 8 mil. obyvatel, ale velký hladomor v 19. století a vystěhování především za oceán způsobily pokles obyvatelstva na polovinu. Dle definice ve Wikipedii je georgiánská architektura pojem označující souhrnně architekturu georgiánského období, tedy období vlády Jiřího I., Jiřího II., Jiřího III. a Jiřího IV., kteří vládli mezi lety 1714 a 1830 ve Spojeném království a celém britském impériu. Georgiánský styl stavitelství navazuje na anglické baroko (mezi nejvýznamnější představitele patřil sir Christopher Wren), raný se kryje s evropským rokokem, pozdější větší část je ovlivněna klasicismem. Typickými stavebními materiály stylu byly kámen nebo cihla. Typickými barvami byla červená, hnědá a bílá. V Dublinu je georgiánská architektura zastoupena nádhernými činžovními domy se zvýšeným přízemím, pestrobarevnými vstupními

Došková střecha hotelu Merriman

U majáku na Hook Head

dveřmi a masivními kovovými klepadly. Dublinská dveřní móda pochází z doby anglického krále Jiřího III. a nejvýstavnějším vchodem se pyšní dveře čp. 46. Hlavní osu města, kterou řeka Liffey dělí na 2 části, tvoří ulice Grafton Street (pěší zóna s luxusními obchody, která je 5. na světě co se týče výše nájmu na 1 m²) a její pokračování O'Connell Street. Grafton Street je stále plná pouličních umělců. Tady začínal i písničkář Glen Hansard nebo Janek Ledecký a ve filmu *Once* po ní Markéta Irglová táhne vysavač. Odlišným dojmem působí O'Connell Street, která bývá označována za jednu z nejrušnějších ulic v Evropě. Celková délka je 500 m, napříč měří 46 m. Nese jméno bojovníka za irskou nezávislost Daniela O'Connella a byla svědkem demonstrací a jiných dějinných událostí. Původní dominantu ulice, pomník anglického admirála Horatia Nelsona, hrdiny Trafalgarské bitvy, stoupenci IRA v březnu 1966 vyhodili do povětří. Na oslavu milénia zde byla s menším zpožděním v roce 2003 vztýčena kovová jehla s názvem Monument of Light (památník světla). 130 m vysoký sloup je něčím fascinujícím, stal se novou dominantou města. Nemá žádný účel, ani zřetelnou myšlenku, je jen okouzující. Mění se v závislosti na světle, třpytí se a září, když je obloha jasná, je šedý, když tradičně prší a v noci je těžké odhadnout, kde vlastně končí.

K nejstarším osídleným částem Dublinu patří čtvrť nazývaná Temple Bar. Je pozoruhodná nejen tím, že si dodnes alespoň částečně zachovala svou historickou tvář, ale také okolnostmi, které tuto skutečnost provázely. V 70. letech 20. století byl totiž Temple Bar odsouzen k zániku a na jeho místě mělo vyrůst moderní autobusové nádraží a obchodní středisko. V téže době čtvrť obývali umělci, kteří ji během několika málo let proměnili v obdivovanou a respektovanou kulturní kolonii a zabránili tak její demolici. Dnes je Temple Bar navštěvovaný především pro své početné hospůdky a restaurace, ale kultura z jeho ulic tak úplně nevymizela. Úzké dlážděné uličky a domy ze 17.–19. stol. charakteristicky vypovídají o starém Dublinu.

Hospůdky, právě nefalšované irské puby, které odkážíva tvořily nedílnou součást života Irů, byly vždy považovány za něco víc než podniky, v nichž člověk stráví večer s přáteli. Představují totiž jistý způsob života, oblíbené místo, kde se lrové setkávají, pijí dobré pivo nebo třikrát destilovanou whiskey a baví se posloucháním živé muziky s kytarou, bubínkem, banjem, houslemi a různými píšťalami. Je radost posedět v takovém prostředí u barového pultu, pozorovat hosty kolem sebe a dýchat nekuřáckou atmosféru umocňovanou patinou interiéru pamatujícího snad i svatého Patrika. Různé irské puby tak, jak jsou po celém světě prezentovány, mají do nefalšovaného originálu hodně daleko.

Když se řekne Irsko, musí se dodat také Guinness, pivo nazývané černé zlato nebo jídlo ve skle. Letos uběhlo právě 250 let od založení pivovaru. Nedaleko původního pivovaru v St. James Gate se v bývalém skladu chmele z roku 1904 nachází Pivovarské muzeum (Guinness Storehouse), které je označováno za pivařský Disneyland a hlavní dublinskou atrakci, kde lze navštívit audiovizuální prezentaci a výstavu o historii výroby piva. Unikátní stavbu, kterou tvoří masivní konstrukce kovových nosníků, navrhl architekt William Arrol. Nosníky jsou poskládány do podoby pivní sklenice a prosklenými výtahy se může návštěvník nechat vyvézt až do prosklené kruhové nástavby – Gravity Baru, odkud je nádherný pohled na komplex pivovaru i panorama Dublinu. Zde točené pivo zahrnuté v ceně vstupenky by mělo být tím nejpravějším v celém Irsku. O jeho výjimečnost se nezasloužila jen chuť, ale celá kultura jeho servírování a konzumace. Pivo se nejprve natočí do ¾l sklenice a nechá se přibližně minutu odstát, poté se mu dodá bílá čepice a nechá se opět 1–2 minuty stát, než

Dublinský historický litinový most přes řeku Liffey

se konečně servíruje. Říká se, že každý správný barman dokáže při závěrečném zátahu pípy na požádání nakreslit do bílé Guinnessovské čepice obrázek, nejčastěji irského trojlístku či harfy, která stojí od r. 1862 v logu Guinness. I známá Guinnessova kniha rekordů se zrodila ve světoznámém pivovaru. To když se jednoho dne generální ředitel společnosti a vášnivý lovec Sir Hugh Beaver nechal na lovu zatahnout do debaty o tom, je-li kulík zlatý nejrychlejší evropským loveckým ptákem či ne. A jindy při podobné příležitosti přišla řeč na to, zda je tetřev rychlejší než kulík a ke knize rekordů byl už jen malinký krůček. První vydání vyšlo 27. srpna 1955.

Za návštěvu stojí i Phoenix Park, jeden z největších světových parků ve vnitřním městě. Chlubí se druhým největším obeliskem na světě vysokým 62 metrů na památku dublinského rodáka admirála Wellingtona. V roce 1979 zde sloužil mši pod širým nebem papež Jan Pavel II. pro milion věřících. Na části parku stojí zoologická zahrada založená roku 1830 jako třetí na světě. Nevědomky ji znají lidé po celém světě, neboť (prý) jeden z jejich lvů dostal svůj výhružný řev do znelky známé filmové společnosti Metro Goldwyn Mayer.

Dublin není jen městem starých a starších domů, ale i nových, moderních. Jednou z nejošklivějších staveb je podle mínění místních skleněná krychle z 80. let 20. století irské národní banky na okraji čtvrti Temple Bar. Nás zaujala jiná stavba, oceněná čestným uznáním v kategorii betonových staveb, vodojem na severním okraji Dublinu. Je umístěn poblíž dálnice M50 a letiště, při odletu nám jeho štíhlá postava kynula na rozloučenou. Vodárenská věž o obsahu 5 mil. litrů je vysoká 39 metrů a podzemní zásobník má obsah 30 mil. litrů o rozměrech 92 x 66 x 6 metrů. Věž má tvar rotačního jednodílného hyperboloidu s plochou zvýrazněnou svíslým drážkováním. Při stavbě vodojemu bylo zpracováno velké množství monolitického betonu a bylo nutno se vypořádat s výztuží složitých tvarů ve velkých výškách. Vysoké kvality konečné úpravy bylo dosaženo použitím komplikovaného zakřiveného bednění, kdy vnitřní a vnější část byly navrženy jako dvě nezávislé a samonosné jednotky.

2 – Dublin a Trinity College

Nejslavnější irskou univerzitu založila roku 1592 královna Alžběta I. na popud protestantů obávajících se přílišného vlivu papeže na studenty, kteří byli nuceni odjíždět za vyšším vzděláním do Itálie, Francie nebo Španělska. Až do 60. let 20. století si Trinity College zachovala svůj protestantský charakter a ryze anglického ducha. Koncem minulého století však získala kosmopolitní ráz. První žena na tuto univerzitu byla přijata 1903, tedy o mnoho let dříve než první katolíci, od kterých se při přijetí požadovalo zvláštní povolení z Říma. Nejstarší dochovanou částí univerzity je Stará knihovna. V její obrovské čtárně, Dlouhé síni z r. 1732, je možné najít 200 000 svazků z knižního pokladu, kterým se univerzita pyšní. Nejznámější rukopisy se nacházejí v prosklených skříňkách s kontrolovaným mikroklimatem a zaměstnanci knihovny v nich každý den otáčejí 1 list. Nejceněnější z celé sbírky je Book of Kells z 9. století, bohatě zdobený latinský text čtyř evangelií, pocházející z kláštera ve městě Kells.

3 – Newgrange

V údolí řeky Boyne se nacházejí chodbové hrobky, které jsou starší než anglické Stonehenge nebo egyptské pyramidy v Gíze. V roce 1993 byly zapsány na seznam UNESCO. Největší prehistorická hrobka Irska se nachází v Newgrange, vznikla pravděpodobně v době kolem roku 3100 př. n. l. Je považována za jeden z nejhodnotnějších příkladů katakombních hrobů v Evropě. Hrobka

Glendalough

nebyla nikdy poničena a vznikla navršením 200 000 tun kamenů a zeminy. Hrobka je 12 metrů vysoká a v průměru má kolem 80 metrů. Tunel dlouhý 20 m je vysoký a široký právě jen tolik, aby jím člověk ve skrčené poloze prošel. Na konci tunelu se může zastavit v kruhové kryptě, vzhlednout ke stropu a obdivovat se technice stavby staré neuvěřitelných 5 000 let. Díky mělkým kanálkům vytesaným v některých kamenech a odvádějícím dešťovou vodu zůstala hrobka do dnešních dnů neporušena. Jednou ročně v den zimního slunovratu 21. 12. dochází ke „světelnému zázraku“ – sluneční paprsek proniká chodbou hrobky až do pohřební komory. Po zbytek roku tento přírodní div pro návštěvníky simulují světlo elektrické. Kameny ve vnitřní svatyni a u vchodu zdobí fascinující rytiny se spirálovými kruhovými a károvými vzory. Venku je tucet velkých vztyčených kamenů (už jen asi třetina ze všech, které zde byly umístěny původně) a ty tvoří kolem pohřební mohyly velkoryse pojatý ochranný kruh. Mohyla je pečlivě zrekonstruovaná a svým tvarem připomíná létající talíř. Zářivě nový vzhled podtrhuje kouzlo celé stavby.

4 – Glendalough

Asi 30 km jižně od města Dublinu leží klášterní komplex Glendalough, jeden

Keltský kříž

z nejznámějších, nejrozsáhlejších, nejdochovalejších a nejnavštěvovanějších v celém Irsku. Byl založen svatým Kevinem v roce 570 a opuštěn v 16. století. V době největšího rozmachu v něm žilo asi 3 000 mnichů a učňů. Hlavní dominantou někdejšího kláštera je 33 m vysoká válcová věž Round Tower z 11. století. Podobných věží je v Irsku celá řada – jejich irský název cloictheach odkazuje k funkci zvonice, svolávající obyvatele kláštera k modlitbám. Podle některých teorií však sloužily tyto věže také hlídkám k signalizaci blížícího se nebezpečí, které v době jejich budování často představovali loupeživí Vikingové. V případě přímého ohrožení mohly být použity také k uschování cenností a nakonec i jako poslední útočiště obyvatel kláštera. Najdeme zde kamenné kříže na hrobech dávných mnichů, zříceniny několika původních kostelů, a to všechno na březích dvou hlubokých nádherných jezer. Stále zde stojí původní brána k osadě, v celém Irsku jediná svého druhu, která se dochovala. Uvnitř na pravé straně se nalézá kámen s křížovou rytinou, který označoval hranici svatyně věnované všem, kteří v klášteře našli útočiště. Další o poznání nižší věž vystupuje nad střechu nedalekého celokamenného kostelíka opět z 11. století. Právě tato věžka, která vzdáleně připomíná komín, zřejmě dala vzniknout poněkud neobvyklému názvu – Kuchyně sv. Kevina.

Se symbolem kruhu se v Glendalough setkáváme hned několikrát – okrouhlý půdorys zvonice a základy mnišské cely, okrouhlá byla údajně i dispozice samotného vnitřního klášterního okruhu. Kruh je rovněž typickým atributem vysokých keltských křížů (high cross), jejichž zástupce nechybí ani v Glendalough. Zdejší kříž je vytesán z jediného kusu žuly, pochází z 12. století a jeho ramena dosahují dvoumetrového rozpětí.

5 – Národní park Killarney

Národní park Killarney na jihozápadě ostrova s jezery, pastvinami a rašeliništi jsme spatřili pouze za okny autobusu, neboť více času jsme věnovali cestě Ring of Kerry. Nejznámější a nejnavštěvovanější výletní okruh Irska dlouhý asi 170 km, klesá a stoupá nádhernou krajinou lemovanou horami na jedné a Atlantickým oceánem na druhé straně. Za výchozí bod je považováno městečko Killarney. Nejvyšší irská hora Carratuohill vysoká 1038 m nám zůstala skrytá i pro počasí, které na ostrově vládne. Irské přísloví říká: „Když nejsou hory vidět, prší tam. Jestliže vidět jsou, teprve tam začne pršet“. Nám celou cestu ukazovalo počasí svoji vlídnější tvář, deštník na schování před deštěm se použil pouze jedenkrát.

Západní pobřeží je nejkrásnější. Ať se vydáte kamkoliv, budete mít často pocit, že jste se ocitli přímo uprostřed pohlednice. Temně modré moře, zamlžené hory, zelená políčka obklopená kamennými zídkami a po obloze uhánějící mračky. Říká se, že irská zeleň má 40 odstínů.

6 – Rock of Cashel

Rock of Cashel vznikl podle legendy tak, že kolem letěl ďábel s obrovským kamenem v hubě, najednou zahlédl sv. Patrika, jak se hotoví k založení kláštera, což ho tak šokovalo, že kámen upustil. Zde také sv. Patrik utrlí jetelinu, aby na jejím třílístku vysvětlil princip sv. Trojice – Boha Otce, Syna a Ducha svatého – jako tří osob vyrůstajících z jednoho stonku. Z té doby se také jetel datuje coby neoficiální symbol Irska. Soubor staveb a zřícenin na vápencovém ostrohu uprostřed zelené roviny patří k nejkrásnějším středověkým lokalitám v Evropě. V letech 370–1101 zde sídlili králové z Munsteru, později se stala pevnost centrem duchovní moci. Zdejší kaple krále Cormaca je nejvýznamnější irskou románskou stavbou. V katedrále z r. 1270 se dochovaly krásně zdobené hlavice sloupů a náhrobky. Kulatá věž, vysoká 28 m, pochází z 11. až 12. století. V místním muzeu je vystaven kříž sv. Patrika z 12. stol. Kdysi stával venku v místech, kde dnes stojí jeho replika. Podle tradice sloužil mohutný podstavec kříže jako korunovační kámen králům z Munsteru, z nichž nejslavnější byl Brian Ború.

7 – Národní park Connemara

Na severozápad od Galway leží národní park Connemara – drsná hornatá krajina s množstvím jezer a močálů, jedna z nejfantastičtějších oblastí Irska. Tady už se mluví irsky, keltským jazykem. V průběhu staletí poznamenaných snahou britské koruny o kolonizaci a postupné osídlení ostrova se Irové přeměnili v anglofonní národ a jejich původní jazyk se ocitl na pokraji zániku. O změnu, která však přišla příliš pozdě na to, aby se irštinu podařilo vrátit zpět do každodenního života, se zasloužilo irské národní povstání na přelomu 19. a 20. století. V té době zůstávala na ostrově 4 % obyvatel, které bylo možné označit za rodilé mluvčí. Irština zůstala nejlépe zakonzervována mezi nejchudšími vrstvami, které obývaly západní a nejzápadnější část ostrova. Prší tu pravděpodobně nejvíce z celé Evropy. Kolem silnice se pase mnoho ovcí a často překáží jízdu vozidlům. Podle posledního sčítání jsou v Irsku 3 ovce na jednoho člověka.

Mohérové útesy

Kylemore Abbey je snad nejfotografovanější místo v Irsku. V liduprázdné hornaté krajině působí honosná stavba zámku z roku 1868 na břehu jezírka skutečně impozantně. Vystavěl ho bohatý politik Mitchell Henry pro svou ženu, ale po její tragické smrti místo opustil. Od roku 1920 zde sídlí řád benediktýnek, který byl nucen r. 1914 uprchnout z kláštera z města Yper v Belgii.

8 – Cliffs of Moher

Mohérové útesy dosahují výšky 214 metrů od hladiny moře a táhnou se v délce 8 km podél pobřeží. Lze se na ně dívat směrem odshora dolů (nebezpečné) nebo na lodi směrem odzda nahoru (tak jako my). Útesy vznikly během stovek milionů let postupným ukládáním jednotlivých vrstev černé břidlice, pískovce a zkamenělých mořských živočichů. Působením přírodních vlivů (mráz, mořská voda a vítr) pak byly vytvářeny do dnešní podoby. Jsou důležitým místem pro hnízdění mořských ptáků – papuchalků, alek, bouřňáků nebo racků.

Nedaleko od mohérových útesů se rozkládá krasová oblast Burren, která je považována za muzeum geomorfologie, geologie a botaniky pod širým nebem. Působením ledovce, větru a vody se vytvořilo obrovské pole šedé vápencové dlažby. Toto místo se už tak nezamlouvalo zvědovi britského lorda – protektora Olivera Cromwella, který o něm prohlásil: „Žádná voda na utopení, žádný strom na oběšení, žádná půda na pohřbení“.

9 – Bushmills Distillery

Bushmills Distillery, nejstarší licencovaná palírna whiskey na světě z roku 1678, jsme bohužel nenavštívili, protože leží na území Severního Irsku, ale poznali jsme jinou, neméně významnou palírnu v Midletonu. První palírnu zde postavila rodina Murphyů v roce 1825, dnes je sídlem firmy Jameson. Zanedbané budovy původní palírny byly přestavěny v návštěvnické centrum a tak jsme mohli sledovat tradiční výrobu irské whiskey krok za krokem přes mlýn, sladovnu, sušárnu, sýpky i sklad. Dřevěné vodní kolo přes důmyslně navržené soustrojí převodů pohání mlynské kameny, největší kotlíkový destilační přístroj na světě o objemu 142 416 litrů již jen odpočívá. Na závěr prohlídky se někteří z nás stali degustátory a měli určit ze tří anonymních vzorků whisky, která je skotská, americká a irská a která je nejlepší. S ohledem na hostitele byla nejlepší samozřejmě irská whiskey.

8 dní pobytu na irském ostrově uběhlo velice rychle. Jako třešnička na dortu pak působila návštěva koncertu tradiční irské hudby, zpěvu a tance skupiny MAÍRÍN FAHY & BAND, z níž někteří se podíleli na známém projektu Riverdance & Lord of the dance. Pěkně se nám usínalo.

Za naplánování trasy zájezdu děkujeme cestovní agentuře GABI a za hezký výklad o zeleném ostrově od časů prvních osadníků do naší návštěvy hradecké rodačce Janě do Dublinu.

Cestovní agentura GABI

Ing. Milan Havliška

přednosta oblasti ČKAIT Hradec Králové

fotografie Ing. Karel Vaverka

České Budějovice

Irsko na druhý pokus

Není bez zajímavosti, že tematické zájezdy oblastí České Budějovice a Hradec Králové směřují často do stejných míst. Důvodem pro návštěvu Irsku bylo posoudit vliv začlenění tohoto státu do EU a přínos evropských dotací na jeho ekonomiku. Toto téma bylo aktuálnější v minulém roce, to se náš plánovaný zájezd neuskutečnil pro úpadek cestovní kanceláře, která jej zajišťovala.

Pro opakování zájezdu v letošním roce jsme se museli podříditi volnému termínu a trase vyhlášené cestovní kancelář. Vyjždíme 5. července na noc autokarem směrem na Calais. Následující den projíždíme Anglií a ubytujeme se v Birminghamu. Toto město a jeho okolí je kolébkou průmyslové revoluce, jejímuž vzniku pomohla bohatá ložiska uhlí a železné rudy. Rozvoj průmyslové výroby si vyžádal i kapacitní dopravní systémy. Zpočátku to byly vodní cesty – celá Anglie je protkána sítí plavebních kanálů ze 17. a 18. století, které vedou do center měst. Vynález parního stroje Jamesem Watem a jeho následné využití pro dopravu Stephensonem převádí od začátku 19. století dopravu z vody na silnici a železnici. Nová situace si žádá výstavbu mostů a právě železo – původně litina, později ocel – umožňuje přemostit i značná rozpětí. Anglický sklon k zachování tradic nám zde ponechal mnoho historických mostů, počínaje litinovým s rozpětím 31 m z r. 1779, tak, že u města Telford, kde byl zřízen muzejní okrsek s názvem IRON BRIDGE.

Další den pokračujeme přes severní Wales do přístavu Holyhead. Projíždíme mořskou úžinou Menai přemostěnou železničním mostem uzavřeného průřezu BRITANNIA z r. 1850, následně upraveným pro dálniční provoz, a vedle vidíme provozovaný řetězový most MENAI z r. 1826. Autory těchto mostů jsou Robert Stephenson a Thomas Telford.

Plavba katamaránem do Irsku je 2x rychlejší než klasickým trajektem, zato i malé vlny nám znemožňují chůzi po palubě. Irsko nás vítá mírným deštěm, dlouhým tunelem a rozestavěnou dálnicí okruhu kolem Dublinu. Ostrov sám je plochý, až na různé odstíny zeleně a kamennými ploty ohraničené pozemky neposkytuje očím moc zajímavou podívanou. Půda je málo úrodná a značnou plochu zaujímá rašelina, kterou se dnes i na řídké obydleném venkově topí. Přírodní zajímavosti se koncentrují na východě ostrova do pohoří Wicklow a na západě na hornaté a členité mořské pobřeží. K historickým památkám patří zejména keltské kříže z počátku křesťanství (od 5. století), kruhové obranné věže a vysoké hrady čtvercového půdorysu. Prehistorické osídlení zde též po-

Alkohol je problémem Irsku, proto město Cork postavilo sochu jeho odpůrci

nechalo své stopy v podobě kamenných základů staveb, menhirů a dolmenů. Z doby anglické okupace ostrova jsou zde šlechtická sídla s rozsáhlými zahradami, v nichž je i mnoho rostlin subtropického pásma.

Nás pochopitelně zajímala nová výstavba. V té bytové lze sledovat velký skok, většina bytových domů a rodinných domků je zcela nová, vkusná a chybí zde stavby středního stáří. V občanské vybavenosti jsme nezaznamenali žádné architektonické výstřelky. Za pochvalu stojí rozsah a rychlost výstavby infrastruktury, kde i přes hospodářské potíže výstavba pokračuje. Značné finanční prostředky byly věnovány do obnovy historických staveb a pro rozvoj turistiky. Např. Mohérové útesy, z celoevropského pohledu málo významné, mají rozsáhlé podzemní informační centrum ve 2 etážích s audiovizuálním prostorem a mnoha prodejny.

Zájezd proběhl bez problémů za proměnlivého, leč dosti příznivého počasí a po rozloučení s hlučným Dublinem a nedělním Londýnem jsme se vrátili 13. 7. 2009 domů. Na plánovaný účel cesty lze odpovědět takto: mimořádně rychlý ekonomický růst změnil podobu Irska, přivedl sem mnoho přistěhovalců, takže v mnohých městech nacházíme celé polské čtvrtě, zvedl ceny tak, že je Irsko druhou nejdražší zemí Evropy. Současný pokles ekonomiky sice přináší problémy, ale většina Irů je řeší po svém – víkendovým pivem a hlasitým zpěvem v místních pubech.

Ing. Jiří Schandl
oblast ČKAIT České Budějovice

PS: Popis navštívených pamětihodností vypouštím, lépe než kolega Havliška z Hradce Králové bych to nenapsal.

Zlín

Oblastní kancelář ČKAIT Zlín má na II. pololetí 2009 připravené následující akce v rámci celoživotního vzdělávání:

Rodinné domy Wien-Süd
Stavba roku 2008 – nominované stavby
Baťův kanál
Průkaz energetické náročnosti staveb
Projektování křižovatek
Psychologie jednání s klientem
Flexibuild – nový stavební materiál a stavební systém

V měsíci říjnu v termínu 12.–13. se ve Zlíně uskuteční pod záštitou primátorky Zlína PhDr. Ondrové 5. Bienále 2009, které bude obsahovat v prvním dnu prohlídku areálu Svitů s doprovodem hlavního architekta města Zlína, Ing. arch. Novou, v odpoledních hodinách bude v objektu Alternativy města Zlína zajištěno promítání filmů o výstavbě Zlína ve spolupráci s Ateliéry Zlín a beseda s prof. Dipl. Ing. Dr. Kaldařem a Ing. arch. Kotáskem o činnosti arch. Karfíka ve Zlíně a ve světě.

Dále bude uskutečněna prohlídka bývalé průmyslové zástavby v Napajedlích a projížďka po Baťově kanálu.

V průběhu celého měsíce bude ve výstavních prostorách Alternativy probíhat výstava studentských prací pod patronací arch. Zemánkové a instalace jednoduchých sochařských děl MgA. Demeka.

Dne 28. 5. 2009 se uskutečnilo slavnostní vyhlášení soutěže Stavba roku Zlínského kraje. Z přihlášených staveb získaly v kategorii občanské vybavenosti hlavní cenu Univerzitní centrum ve Zlíně a Krajská nemocnice T. Bati – onkologické centrum. Cenu hejtmána Zlínského kraje získala výstavba Domo-va důchodců v Otrokovicích.

Zároveň chceme zdůraznit, že ve Zlíně zasedalo 24. 6. 2009 mimořádné zasedání představenstva Komory.

Ing. Milan Jaroš
přednosta oblasti ČKAIT Zlín

Olomouc

Pozvánka na akce zařazené do programu celoživotního vzdělávání na II. pololetí 2009

1. Akustika, tepelná technika zděných staveb 6. 10. 2009
místo: Regionální centrum, Jeremenkova 40b, Olomouc
začátek: 15.00 hod
přednášející: Ing. Antonín Horský – produkt technik, Wienerberger a.s.

2. Příklady selhání činnosti autorizovaných osob 10. 11. 2009
Zkušenosti Dozorčí rady a Dozorčí komise ČKAIT
místo: Regionální centrum, Jeremenkova 40b, Olomouc
začátek: 15.00 hod
přednášející: Ing. Jaromír Vrba, CSc. – předseda DR ČKAIT, doc. Ing. Milo-
slav Novotný, CSc. – předseda DK Brno

3. Problematika sněhu na střechách 1. 12. 2009
Sněhové zábrany – zkušenosti, návrhy, legislativa
místo: Regionální centrum, Jeremenkova 40b, Olomouc
začátek: 15.00 hod
přednášející: Luboš Káně – technický ředitel DEK a.s. Praha

4. Sportovní centrum OMEGA 8. 12. 2009
Odborná přednáška a prohlídka
místo: Legionářská 19, Olomouc (býv. spartakiádní stadion)
začátek: 16.00 hod
přednášející: RNDr. Luděk Šťastný – ředitel Stavoprojektu a.s. Olomouc,
Ing. arch. Pavel Pospíšil – aut. architekt, Ing. Jaroslav Karásek – člen výboru
OP ČSSI Olomouc

Přihlásit se můžete na e-mailu: ckait-ol@volny.cz

Ing. Anežka Najdekrová
přednostka oblasti ČKAIT Olomouc

Ústí nad Labem

Exkurze na výstavbu Pražského okruhu, stavba 514 Lahovice – Slivenec

Dne 27. května 2009 uspořádal Svaz podnikatelů ve stavebnictví – Sdružení stavebních firem Ústeckého kraje ve spolupráci s OK ČKAIT Ústí nad Labem v rámci svého programu činnosti prohlídku dopravních staveb pražského okruhu. Prohlídka byla uspořádána pro členské firmy Sdružení, autorizované osoby, pozvané hosty z řad odborníků a pro stavební školy v ústeckém regionu.

Tunel u Lochkova, autor: Petr Štípl, zdroj: ceskedalnice.cz

Postupně byly prohlédnuty tři úseky uvedené výstavby:

1. SOKP 514 LAHOVICE – SLIVENEC – SO 204/1.2 Most přes údolí Berounky – stavbu provádí společnost SMP CZ
2. Ocelový most přes Lochkovské údolí – stavbu provádí společnost BÖGL a KRÝSL, k.s.
3. Dvoupruhový tunel Lochkov – Radotín – stavbu provádí společnost Hochtief a.s.

Na všech třech úsecích prohlídky byli účastníci odborně a ochotně seznámeni s výstavbou a byly jim zodpovězeny dotazy.

Prohlídky se zúčastnilo 35 zájemců, což je pro tento druh prohlídky optimální počet. Doprava na zařízení stavenišť byla individuální. Prohlídka se všem zúčastněným velmi líbila a z jejich strany patří poděkování hlavnímu organizátorovi.

*Ing. Martin Mandík, přednosta oblasti ČKAIT Ústí nad Labem
Jaroslav Tvrzský, Svaz podnikatelů ve stavebnictví ČR*

Jihlava

Exkurze oblasti ČKAIT Jihlava do Říma

Jihlavská oblast Komory na základě přání svých členů zorganizovala již několikrát odbornou zahraniční exkurzi. Tentokrát Řím letecky na 5 dní. Proč Řím? To je zřejmě všem účastníkům exkurze. Kolébka architektury a stavitelství. Nespočetné množství historických stavebních památek, na kterých je možné si uvědomovat vyspělost lidstva již před tisíci lety. Samotný Řím je symbiózou starověké architektury a stavitelství, středověku, období 40. let minulého století až po moderní současnou architekturu. Na té nejstarší jsme obdivovali technickou vyspělost v té době.

PANTHENON – rozměrově a technicky úžasná stavba s propracovanými detaily, obrovské opracované kamenné kvádry přesně technologicky uložené. Obdivuhodné a dnes ničím nenahraditelné je působení času a vlivu prostředí. Na každém díle je vidět zdobnost a smysl tvůrců pro krásno. V Římě je vidět i urbanismus města již ve starověku, jasné funkční propojení jednotlivých částí města a přitom stálý zřetel na krásu a jasné dominanty. Jednou z dominant města je Chrám sv. Petra a Andělský hrad.

Fontána de Trevi

Španělské schody

Nám. Republiky

Během 5denní návštěvy jsme zvládli autokarem s odborným výkladem celkový přehled o hlavních památkách a stavbách v Římě a dále konkrétně návštěvu jednotlivých staveb. Ubytování v hotelu jsme měli v blízkosti podzemní dráhy s možností rychlého pohybu po městě. Toho jsme náležitě využívali a nebyli jsme vázáni ani časem. Pro mnohé z nás byl zážitkem večerní Řím, kdy nasvícení památek dalo vyniknout stavbám v jiném měřítku.

Nemohu nezpomenout určitá negativa exkurze. Hotel, ač měl čtyři hvězdičky a budil seriózní dojem, utrpěl trochu na své pověsti. Ztráta kamery i ztráta finanční hotovosti ze zamčených pokojů není příliš dobrá vizitka, avšak potěšilo nás, že nedošlo ke ztrátě pouze eur, ale stále žádaná je i česká koruna. Ponaučení pro příště – dodržovat hotelový řád a nenechávat hotovost na pokoji, pouze v trezoru.

Co říci závěrem? Účastníci byli spokojeni a načerpaná inspirace pro naši práci je nedocenitelná. A co dál? Možná Atény v roce 2010.

*Ing. Jan Konícar
přednosta oblasti ČKAIT Jihlava*

Ostrava

Informace o odborné exkurzi na most Millau a za poznáním moderní a historické architektury Francie a Španělska, včetně setkání se zástupci profesní inženýrské komory v Barceloně.

Ve dnech 25. 5.–31. 5. 2009 uspořádala Oblastní kancelář v Ostravě odbornou exkurzi do Španělska a Francie. Vzhledem k velkému zájmu o exkurzi a obsáhlému programu jsme navázali kontakt s ostravskou cestovní kancelář, která se postarala o veškeré náležitosti týkající se organizace cesty, zajištění letenek, ubytování a stravování. Rovněž zajistila místní průvodce a autobusovou dopravu. Letecky jsme se přepravili z Vídně do Barcelony, kde jsme měli k dispozici autobus, kterým jsme jeli rovněž do Francie na most Millau a zpět do Barcelony, odkud jsme odletěli opět do Vídně. Cestu z Ostravy na letiště a zpět jsme absolvovali společně autobusem.

Díky osobním kontaktům v Ostravě jsme navázali kontakt s některými pracovníky inženýrské komory v Barceloně, kteří nám nabídli možnost seznámit se s některými stavbami v Barceloně a pozvali nás do jejich sídla. Nejednalo se o oficiální návštěvu, ale o setkání s lidmi, kteří mají podobné poslání jako naši členové Komory. Přijetí v sídle Komory bylo velmi neformální a přátelské. Španělští kolegové pro nás připravili exkurzi na dvě zajímavé stavby a zajistili jejich prohlídku včetně odborného výkladu a potřebných bezpečnostních pomůcek – boty, přilby a vesty.

Nejprve jsme navštívili stavbu barcelonské podzemní dráhy, kde jsme se dostali až k razicímu štítu, byli jsme seznámeni s technologií výstavby a také s ostatními aspekty stavby, jako je ochrana životního prostředí, dopady na zástavbu na povrchu a podobně.

Druhou stavbou byla již hotová provozovaná budova barcelonských vodáren – věž Torre Agbar. Velmi zajímavá stavba, jejíž plášť je opatřen skleněnými deskami, čímž vytváří v průběhu dne a při osvětlení v noci zajímavé efekty. Sympatická šéfká PR nás provedla charakteristickými podlažkami a seznámila nás s dalšími zvláštnostmi stavby.

Zlatým hřebem 6denního programu byla exkurze na nejvyšší dálniční most „Le Viaduc de Millau“ přes řeku Tarn.

O mostu se již hodně hovořilo a je v podstatě odborné veřejnosti znám. Jen pro připomenutí uvedu některé údaje.

Svou výškou most převyšuje Eiffelovu věž a je pouze o 38 metrů nižší než Empire State Building, nepočítáme-li výšku televizní věže. Díky mostu se cesta z Paříže na jižní pobřeží zkracuje o více než 100 kilometrů.

Stavba nejvyššího zavěšeného mostu na světě byla zahájena 16. října 2001. Most realizovala soukromá společnost Eiffage Group. Most je dlouhý 2 460 metrů. Lana nesou most na 7 pilířích ve výšce 245 metrů. V nejvyšším bodě je most vysoký 343 metrů. Slavnostní otevření za přítomnosti francouzského prezidenta Jacquese Chiraca proběhlo 14. prosince 2004. O dva dny později byl zahájen provoz.

Autory stavby jsou francouzský projektant Michel Virlogeux a britský architekt Sir Norman Foster. Výstavba mostu stála francouzskou vládou téměř 400 milionů EUR. Stavební společnost Eiffage Group může tuto částku vybírat formou mýtného až 75 let. Pokud ovšem profit vzroste do neúměrné výšky, vláda může

Budova barcelonských vodáren – věž Torre Agar

převzít kontrolu nad mostem už v roce 2044. Dnes stojí zkrácení cesty pro osobní automobil 5,10 EUR mimo sezónu a 6,80 EUR během července a srpna. Na mostě projede 10 000–25 000 vozidel denně. Mnoho řidičů volí trasu přes most nejen z důvodu zkrácení cesty, ale také kvůli nevšednímu zážitku.

Zajímavostí Viaduktu Millau je také směrové vedení osy mostovky v oblouku o poloměru 20 km. Údajně je to proto, aby si řidiči mohli „užít“ pohled na krásné stavební dílo. Také je tím umocněn dojem harmonického splynutí obou břehů.

Most je neustále monitorován. Monitorovací a kontrolní stanice skenuje každou hodinu celý most a automatický detekční systém s 18 kamerami nepřetržitě vyhledává a informuje o nehodách a odchylkách od normálního provozu.

Další témata exkurze byla rovněž zajímavá. Měli jsme možnost poznat Barcelonu historickou – stará historická část města, gotická čtvrt s katedrálou, Královským palácem, hlavní náměstí Plaza de Cataluña, vrchol Monjuic se stavebně zajímavým Olympijským komplexem i Barcelonu modernistickou – nejvýznamnější stavby vyhlášeného architekta Antonia Gaudího: katedrála Sagrada Familia, domy Casa Battló a La Pedrera – prohlídka Parc Güell s mnoha příklady zahradní architektury.

Cestou ze Španělska do Francie a zpět jsme poznali známý klášter Montserrat a městečko Figueres, kde jsme navštívili Muzeum Salvadora Dalího. Rovněž jsme si prohlédli středověký architektonický skvost – opevněné město Carcassonne a historické centrum Katalánska – město Gerona.

Na základě kladných ohlasů účastníků usuzuji, že exkurze se vydařila ke všeobecné spokojenosti. Pověstnou „třešničkou na dortu“ byla možnost prožít úžasnou atmosféru města po fotbalovém vítězství FC Barcelony v Lize mistrů nad Manchester United. Málokdo z nás tu noc zamhouřil oko.

Za kvalitní přípravu a tím i úspěšný průběh exkurze chci poděkovat především pracovníci naší kanceláře paní Jarcovjácové a pracovníci ostravské In-

Sídlo Komory v Barceloně

Skupina odvážlivců, kteří sestoupili do podzemí

formační kanceláře paní Jarolímové a člena Komory Dr. Ing. Vaculíkovi. Můj dík patří samozřejmě také všem 55 účastníkům exkurze, neboť navzdory poměrně velkému počtu lidí se podařilo perfektně dodržet časový harmonogram a nevznikly žádné potíže, které by průběh exkurze negativně ovlivnily. V neposlední řadě děkuji i ředitelce cestovní agentury, která se osobně zúčastnila ve funkci průvodkyně a svou roli zvládla perfektně.

Ing. Svatopluk Bijok,
přednosta oblasti ČKAIT Ostrava

Často kladené dotazy členů ČKAIT

1. Jsem autorizovanou osobou v oboru technika prostředí staveb, specializace elektrotechnická zařízení. Činnost projektanta vykonávám na dvě živnosti:

– vázanou „Projektová činnost ve výstavbě“ dle přílohy č. 2 k NV 278/208 Sb., se jedná o *zpracování dokumentace v oblasti územně plánovací činnosti, oblasti územního rozhodování a stavebního řádu podle stavebního zákona*

– volnou „Projektování elektrických zařízení“ dle přílohy č. 4 k NV č. 278/208 Sb., se jedná o *projektování a řízení projektování vyhrazených elektrických zařízení, to je v oblasti elektrických rozvodných soustav, sítí a instalací, zařízení určených pro přímé připojení na zařízení veřejného rozvodu elektřiny a zapojení dalších vyhrazených i nevyhrazených zařízení pro výrobu, přeměnu a užití elektrické energie. Koncepční návrhy, výpočty a vypracování schémat zapojení, technologické a materiálové rozpočty.*

Proč musím mít k výkonu své činnosti ještě zkoušku dle vyhlášky č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, když tato zkouška nebyla podmínkou získání mé autorizace?

Dle uvedených živnostenských oprávnění je vysvětlení rozděleno do dvou oblastí s jedním závěrem.

1. Projektová činnost ve výstavbě

Jednou z vybraných činností ve výstavbě (§ 158 stavebního zákona) je projektová činnost, kterou se rozumí zpracování územně plánovací dokumentace, územní studie, dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a projektové dokumentace pro vydání stavebního povolení, pro ohlašované stavby podle § 104 odst. 2 písm. a) až d) stavebního zákona, pro provádění stavby a pro nezbytné úpravy. Tuto vybranou činnost, jejíž výsledek ovlivňující ochranu veřejných zájmů ve výstavbě, mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získaly oprávnění k této činnosti podle „Autorizačního zákona“.

2. Projektování elektrických zařízení

Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce a Českého báňského úřadu o odborné způsobilosti v elektrotechnice č. 50/1978 Sb., která vyšla v částce 11 Sbírky zákonů dne 19. 5. 1978, v úvodním ustanovení § 1 konstatuje, že dále stanoví stupně odborné způsobilosti (dále jen kvalifikace) pracovníků, kteří se zabývají obsluhou elektrických zařízení nebo prací na nich, projektováním těchto zařízení, řízením činnosti nebo projektováním... atd. § 10 této vyhlášky potom specifikuje vše okolo zkoušek a kvalifikace projektantů. Pro uvedení v opětnou známost lze citovat:

§ 10

Pracovníci pro samostatné projektování a pracovníci pro řízení projektování

1. Pracovníci pro samostatné projektování a pracovníci pro řízení projektování jsou ti, kteří mají odborné vzdělání a praxi určené zvláštními předpisy a složili zkoušku ze znalostí předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení a z předpisů souvisejících s projektováním.

2. Zkoušku uvedenou v odstavci 1 je povinná zajistit projektující organizace; dále je povinná zajistit nejméně jednou za tři roky přezkoušení pracovníků pro samostatné projektování a pracovníků pro řízení projektování.

3. Zkoušení nebo přezkoušení provede organizací pověřená alespoň tříčlenná zkušební komise, jejíž nejméně jeden člen musí mít kvalifikaci uvedenou v odstavci 1 nebo v § 8 nebo 9. Komise pořídí o zkoušení nebo přezkoušení zápis, podepsaný jejími členy. O termínu a místě konání zkoušek nebo přezkoušení prokazatelně uvědomí organizace příslušný orgán dozoru alespoň čtyři týdny

dopředu před jejich konáním. V téže lhůtě uvědomí i příslušný závod organizace pro rozvod elektrické energie půjde-li o pracovníky, kteří projektují elektrická odběrná zařízení určená pro přímé připojení na zařízení veřejného rozvodu elektřiny.

§ 12 – odst. 5 uvádí, že projektující firma (i OSVČ) je povinná ustanovit pracovníka, který odpovídá za řízení projektování, popřípadě i jeho zástupce. Tito pracovníci musí mít kvalifikaci podle § 10.

Závěr:

Pokud zpracovaná projektová dokumentace řeší návrhy elektrotechnických rozvodů a zařízení, platné právní předpisy ukládají složení zkoušky dle vyhlášky č. 50/1978 Sb., a to v rozsahu § 10. Pokud je projektová činnost činností dle § 158 stavebního zákona, projektantovi ukládají právní předpisy složení zkoušky dle zákona 360/1992 Sb. Zkouška dle vyhlášky č. 50/1978 Sb. není podmínkou získání „autorizace“ dle zákona 360/1992 Sb., neboť obsahová náplň této zkoušky řeší zejména problematiku veřejného zájmu z pohledu stavebního práva.

Ing. Jiří Kliner,
zkušební komisař ČKAIT pro obor technologická zařízení staveb

Informácia o 2. koordinačném stretnutí k vydaniu IV. dielu publikácie „Technické pamiatky krajín Vyšehradskej štvorky“, 29. máj 2009, Bratislava

Účastníci:

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Český svaz stavebních inženýrů

Ing. Svatopluk Zídek, vedúci delegácie za Českú republiku

Ing. arch. Eva Dvořáková

Magyar Mérnöki Kamara

Csaba Holló okleveles mérnök, vedúci delegácie za Maďarsko

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa

Polska Izba Inżynierów Budownictwa

Dr. inż. Zygmunt Rawicki, vedúci delegácie za Poľsko

Slovenská komora stavebných inžinierov

prof. Ing. Dušan Majdúch, PhD., vedúci delegácie za Slovensko

Ing. Henrieta Moravčíková

Ing. Vojtech Mozgay

Zleva: Ing. Svatopluk Zídek, stojící Ing. Henrieta Moravčíková, Ing. arch. Eva Dvořáková, Ing. Dušan Majdúch, Ing. Holló Csaba, Dr.-Ing. Zygmunt Rawicki, Ing. Maria Rasická, Foto: Ing. Vojtech Mozgay

Na úvod predseda SKSI prof. Majdúch srdečne privítal všetkých prítomných a pripomenul odsúhlasené závery 1. koordinačného stretnutia, ktoré sa uskutočnilo v dňoch 19.–20. marca 2008 v Bratislave.

Na stretnutí boli prerokované dohodnuté nasledujúce záležitosti ohľadom prípravy a vydania IV. dielu publikácie Technické pamiatky krajín V4:

3. koordinačné stretnutie sa uskutoční v plánovanom termíne 23.–24. novembra 2009.

Hlavní editori potvrdili konečné príspevky za jednotlivé krajiny a informovali o súčasnom stave jednotlivých príspevkov:

Česká republika

1. Feudálne železiarske huty v Čechách a na Morave
2. Karlovarské lanovky
3. Elektrárň Háj u Mohelnice
4. Historické vodárenské objekty v Plzni
5. Žatec mesto chmeľu
6. Severná dráha Ferdinandova

Ing. Zídek potvrdil, že texty v českom a anglickom jazyku sú hotové a boli zaslané Ing. Kohútovi, a odovzdal 7 CD + 1 elektronický súbor, obsahujúci fotografie k všetkým príspevkom.

Poľsko

1. Most Grunwaldzki we Wrocławiu (most)
2. Zespół służby „Grodza Kamienna” w Gdańsku (komplex vzdúvadla)
3. Zabytkowy Dworzec Kolejowy w Biakumstoku
4. Muzeum Produkcji Zapalek w Czystochowie
5. Muzeum przemysłu naftowego w Bóbrce u/Krosno
6. Browar w Zwierzyńcu u/Lublinka

Maďarsko

1. Olajipari múzeum Zalaegerszer (Múzeum ropného priemyslu)
2. Lillafüredi kisvasút (Malá železnica v Lillafüred)
3. Sátorajújhelyi Vízmuzeum (Historické vodné dielo Sátorajújhelyi)
4. Dréher Sörgyár (Pivovar Dréher v Budapešti)
5. Fogaskerekű vasút Budapest (Zubačka v Budapešti)
6. Széchenyi Lánc-híd Budapest (Reťazový most Széchenyi v Budapešti)

Slovensko

1. Banskobystrický mediarsky komplex
2. Huty v Banskej Štiavnici
3. Železničná trať Červená Skala – Margecany
4. Bratislavský prístav – Sklad č.7
5. Vážske kaskády Ladce – Kočkovce
6. Automatický mlyn NUPOD v Tnave

Predstavitelia ČSSI a ČKAIT odporúčajú po vydaní IV. dielu publikácie vydať mapu krajín V4 so všetkými 96 pamiatkami (zo všetkých 4 dielov publikácie), vrátane krátkej informačnej brožúry.

Vedúci kategórií budú informovať jednotlivé predstavenstvá všetkých zúčastnených organizácií o výsledkoch tohto stretnutia.

Mgr. Diana Zlatňanská

samostatná referentka pre EÚ a zahraničné vzťahy
Slovenská komora stavebných inžinierov

Karl Kling (vpravo) ďakuje Svatoplukovi Zídkovi, s nímž se mimo jiné před 15 lety odvážil solidárního spojení stavebních inženýrů. Vlevo Dr.-Ing. Heinrich Schroeter prezident Bavorské inženýrské komory

Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků a Český svaz stavebních inženýrů kooperační smlouvu s Bavorskou inženýrskou komorou, jejímž prezidentem byl tehdy Karl Kling z Krumbachu. Nyní, 15 let poté, se na tuto památnou hodinu vzpomínalo za přítomnosti současného prezidenta Bavorské inženýrské komory Dr.-Ing. Heinricha Schroetera a předsedy České komory autorizovaných inženýrů a techniků Ing. Pavla Křečka v českých Karlových Varech.

Bylo třeba sjednat vize evropské spolupráce. V preambuli smlouvy se mluvilo o evropském vnitřním trhu. Cílem inženýrů byla spolupráce na bázi přátelství a kolegiality, vzájemné poskytování informací, práce s veřejností, zvyšování kvalifikace, věda, legislativa, odborná spolupráce. Spolupráci politicky zaštitila státní vláda a mimo jiné tehdejší ministr vnitra, pozdější předseda vlády Dr. Günter Beckstein.

„Přes hranice, které tenkrát ještě nebyly otevřené, jsme chtěli přenést solidaritu komor a svazů, chtěli jsme překonat to, co nás tehdy rozdělovalo. Chtěli jsme se setkávat se vzájemným respektem, úctou a etickou odpovědností za veřejné blaho, byla to naše hvězdná hodina“, řekl Kling při slavnostním aktu. „Jsme hrdi na to, že jsme tehdy byli průkopníky ve zdánlivě beznadějně historické situaci. Vydání napospas spletitým dějinám a zatížením z minulosti.“ Průkopníky Karla Klinga, Václava Macha, Miloslava Pavlíka, Pavla Budku a Svatopluka Zídka označil jednatel Spolkové inženýrské komory Thomas Nöbel za pionýry, kteří byli vzorem dalším inženýrským komorám v Německu. Položili základní kámen pozdější evropské politiky Spolkové komory. Velký zájem o střední Švábsko projevil Antonín Nádvorník, konzul z oddělení pro obchod a ekonomiku generálního konzulátu České republiky v Mnichově. Na okraji slavnostního aktu o tom hovořil konzul s Klingem, který jej ihned pozval do Krumbachu. Tam se nyní chce seznámit s rozvojem místního venkova. Slavnostnímu setkání, které v prostorách hejtmanství Karlovarského kraje za účasti hejtmána PaedDr. Josefa Novotného připomnělo 15. výročí podpisu smlouvy o spolupráci Bavorské komory s ČKAIT a ČSSI, byl věnován i článek Maximiliana Czyse, který Vám v překladu Ing. Jany Zachové předkládáme.

Ing. Svatopluk Zídek

místopředseda Redakční rady Z+i ČKAIT

Evropští stavitelé mostů

Slavnostní akt

**Uznání Karlu Klingovi jako průkopníku spolupráce inženýrských komor Bavorska a České republiky
Krumbach / Karlovy Vary**

Byla to vůbec první smlouva, kterou uzavřela jedna z inženýrských komor ve Spolkové republice Německo s východoevropskou zemí. V roce 1994 uzavřela

Nové prezidium a nová prezidentka Maďarské inženýrské komory

Maďarská inženýrská komora (MMK) má od 16. května 2009 nové prezidium a novou prezidentku. Poprvé během 142 leté historie vrcholových inženýrských organizací byla zvolena do prezidentské funkce žena. Prezidentkou se stala paní inženýrka Barsiné Pataki Etelka, odbornice na urbanistiku. Její specializací je dopravní inženýrství. Vedoucí činnost v komoře zahájila před 20 lety, v roce

1989, když se stala viceprezidentkou inženýrské komory vzniklé na základě spolkovacího zákona. V této pozici aktivně využila dokonalou znalost němčiny, především v oblasti vnějších vztahů. Maďarsko dostalo v roce 1991 příležitost jako první ze zemí bývalého socialistického tábora, představit se světu jako pořadatel Světové výstavy. První demokraticky zvolená vláda jmenovala paní inženýrku vládním zmocněncem v přípravném výboru výstavy. Ta se ale v důsledku politických změn v roce 1994 bohužel nekonala. Je málo inženýrů zběhlých v diplomacii a oblasti zákonodárství, přitom inženýrská obec právě zde nejvíce trpí v boji za uznání odpovídající inženýrské odbornosti. V těchto oblastech je Barsiné Pataki Etelka skvěle připravená, neboť byla 4 roky velvyslankyní Maďarska v Rakousku a později 5 let v Bruselu poslankyní Evropského Parlamentu. Zde pracovala v komisi, zabývající se problematikou dopravy, průmyslu, telekomunikace a klimatických změn. Vedle ostatních činností zůstala i nadále členkou Maďarské inženýrské komory a jako obyvatelka Budapešti udržovala trvalý kontakt s vedením župní komory Budapest – Pest Megye. Ještě jako kandidátka na funkci prezidenta komory, vyjádřila představy o své budoucí činnosti na stránkách Inženýrských novin (Mérnök Újság 5/2009) takto:

„Užitečnost tvůrčí a konstruktivní inženýrské práce je pro společnost nezpochybnitelná. K tomu je nutno odvážně a odhodlaně zaujmout jednoznačné společné stanovisko ve všech otázkách vyžadujících odbornou kompetenci, v případě národohospodářských strategií, rozhodnutí, významných investic. Nám inženýrům je blízký přístup založený na vědomostech, faktech, číslech a znalosti každodenního praktického života. Při přípravě a jednáních o zákonech, nařízeních a směrnicích, týkajících se inženýrské práce a praxe musíme iniciativně vystupovat opíraje se o síly inženýrské veřejnosti. Ať se nerozhoduje o nás bez nás! Jedním z hlavních úkolů nastupujícího prezidenta je koncentrace na tuto problematiku, její řízení a profesionální prezentace.“

Výroční zasedání MMK zvolilo prvním viceprezidentem stavebního inženýra Holló Csabu, který je současně prezidentem župní komory Borsod-Abaúj-Zemplén. Dalšími viceprezidenty jsou: elektroinženýr Zarándy Pál, stavební inženýr Kovács István, který je současně prezidentem župní komory Győr-Sopron, stavební inženýr Kassai Ferenc, prezident župní komory Budapest- Pest Megye.

Ing. Holló Csaba
viceprezident MMK

Inženýr Holló Csaba, čestný člen ČSSI, se dožívá 60 let

Narodil se 6. 7. 1949 v Miskolci. V roce 1972 absolvoval Stavební fakultu Technické Univerzity v Budapešti, obor výškové stavby.

Jako stipendista nastoupil po ukončení studia k firmě Severomaďarský regionální projektový podnik (ÉSZAKTERV), kde pracoval do zániku firmy v roce 1990. Ve firmě pracoval jako samostatný projektant, vedoucí vývojového oddělení a od roku 1985 pracoval jako hlavní inženýr v úseku statiky.

Od roku 1973 se zabýval projektováním panelových budov, nejdříve jako projektant prvků při změnách sortimentu v Kombinátu stavebních prefabrikátů v Miskolci, poté se stal generálním projektantem v úseku vývoje.

Od roku 1978 se stal generálním projektantem největšího stavebního podniku BVM Tröszt, který má v Maďarsku 8 závodů na výrobu betonových prvků. Z tohoto systému bylo vybudováno 15 milionů metrů čtverečních budov, mimo jiné i v Libii, Jugoslávii a Sovětském svazu. Stal se generálním projektantem typových projektů jesle-školka-škola. Byl přednášejícím na mnoha mezinárodních konferencích, především na téma navrhování stavebních systémů. Mimo typových projektů byl generálním projektantem statiky několika set budov.

Od roku 1991 pracuje jako soukromá osoba a vykonává ve svých činnostech různé projektové práce i odborné poradenství.

V roce 1984 se stal členem komise, která autorizovala vedoucí projektanty v Maďarsku. Ve Společnosti stavebních věd byl v letech 1985 až 2004 členem celostátního předsednictva, v posledních 8 letech byl jeho místopředsedou. Zároveň působil mezi roky 1984–2002 jako tajemník župní organizace v župě Borsod-Abaúj-Zemplén.

V roce 1989 byl zakládajícím členem Maďarské inženýrské komory, která byla založená na základě zákona o spolcích. V komoře zastával různé funkce, od roku 1994 i funkci místopředsedy celostátního výboru. V témže roce zorganizoval i regionální odbornou skupinu v župě Borsod-Abaúj-Zemplén, a byl zvolen jejím předsedou.

Na základě zákona o Komorách z roku 1996 byly ve všech župách v Maďarsku založeny župní Komory. Byl členem komise pro ustavení těchto župních komor. Od založení župní Komory v Miskolci dne 18. října 1996 se stal předsedou Inženýrské komory župy Borsod-Abaúj-Zemplén. V témže roce byl zvolen místopředsedou celostátního výboru Maďarské inženýrské komory. Tuto funkci vykonává i dnes, kdy je odpovědným místopředsedou za koordinaci činnosti župních komor ve stavebních oborech a je odpovědný za mezinárodní kontakty Maďarské inženýrské komory v rámci Visegrádské čtyřky.

Na jeho popud uzavřela 11. září 1998 Inženýrská komora župy Borsod-Abaúj-Zemplén dvoustrannou dohodu s organizací Slovenské komory stavebních inženýrů, regionu Košice – Prešov, 12. listopadu 1999 s organizací Polské komory stavebních inženýrů, regionu Malopolsko a poté 11. května 2000 s organizací ČKAIT a ČSSI karlovarského regionu. Tímto byla vytvořena tak zvaná Malá inženýrská Visegrádská čtyřka. Tato skupina zafungovala jako katalyzátor rozvoje pracovních kontaktů a osobních vztahů členů inženýrských organizací států V4. Za svoji činnost byl několikrát vyznamenán. V roce 2002 dostal pamětní medaili Slovenské komory stavebních inženýrů, v roce 2003 se stal Čestným členem Polské inženýrské komory, v roce 2007 dostal vyznamenání regionální organizace PIIB Malopolska a v roce 2008 se stal čestným členem ČSSI. V roce 2003 dostal nejvyšší vyznamenání Maďarské inženýrské komory „Cenu Zielinského“.

Byl pravidelným účastníkem všech ročníků Bienále „Industriální stopy“ v České republice, který se zabývá záchranou nebo novým využitím průmyslových objektů. Je autorem i redaktorem maďarské části série knih s názvem „Technické Památky zemí Visegrádské čtyřky“ a byl hlavním redaktorem II. dílu, vydaného v roce 2004 v Maďarsku.

Na závěr článku pro české čtenáře drobné upozornění: Csaba je křestní jméno, Holló je příjmení a znamená havran. Upozorňuji zároveň i na článek „Inženýrský den očima maďarského hosta“ uveřejněný v čísle 1/09 časopisu Z+i na straně 18, ve kterém zjistíte, jak hluboce zná kolega Holló naši kulturu. Nechci nikoho z Vás podceňovat – ale jaké jsou v porovnání s ním naše znalosti o kultuře maďarské?

Ing. Svatopluk Zídek
místopředseda Redakční rady Z+i ČKAIT

Zdymadlu na Labi pod hradem Střekovem je věnována 7. mince cyklu Kulturní památky technického dědictví

Již po sedmé se mohli příznivci technických památek ztvárněných v drahém kovu sejit při prezentaci zlaté mince, která byla tentokrát věnována funkcionalistickému zdymadlu na Labi pod hradem Střekovem. Vydání mince bylo součástí cyklu zlatých mincí Kulturní památky technického dědictví, kterým se Česká národní banka ve spolupráci s Národním památkovým ústavem snaží upozornit na významné technické památky nacházející se na našem území. Slavnostní představení mince se uskutečnilo 20. května 2009 na palubě lodi Porta Bohemica v Ústí nad Labem. Kromě zástupců České národní banky a Národního památkového ústavu byli přítomni také představitelé společnosti ČEZ, Obnovitelné zdroje, která provozuje vodní elektrárnu zdymadla, zástupci Povodí Labe a místní samosprávy.

Účastníky prezentace uvítal guvernér České národní banky doc. Ing. Zdeněk Tůma, po jehož úvodu následovalo přiblížení celého cyklu zlatých mincí

Slavnostní křest mince na parníku Porta Bohemica dne 20. 5. 2009

Celkový pohled na tabulový jez Masarykova zdymadla v Ústí nad Labem

Ing. arch. Evou Dvořákovou z Národního památkového ústavu, členkou Kolegia pro technické památky ČKAIT & ČSSI. O historii výstavby ústeckého zdymadla hovořil generální ředitel Povodí Labe pan Tomáš Vaněk a vzniku vodní elektrárny se ve svém projevu věnoval pan Josef Sedlák, generální ředitel společnosti ČEZ, Obnovitelné zdroje. Samotný návrh zlaté mince představil její autor, MgA. Josef Oplištil. Mince věnovaná ústeckému zdymadlu je již druhou mincí z cyklu Kulturní památky technického dědictví, která vznikla podle návrhu tohoto autora. Z jeho dílny pochází i mince věnovaná observatoři pražského Klementina. Po ukončení úvodních projevů měli účastníci možnost prohlídky zdymadla společně s vodní elektrárnou a následovala projížďka lodí po Labi do Velkých Žernosek.

Do konce celého cyklu, o kterém Vás čtenáře časopisu Z+i pravidelně informujeme, zbývá vydat ještě tři mince. Na podzim letošního roku vyjde mince věnovaná větrnému mlýnu v Ruprechtově s jediným dochovaným exemplářem Halladayovy turbíny na našem území, místem, kde byla podepsána v roce 2000 smlouva o spolupráci Národního památkového ústavu s ČKAIT a ČSSI. Na jaře příštího roku bude emitována mince věnovaná největšímu manufakturnímu hamru na našem území, který se nachází v Dobřívě, a celý cyklus bude uzavřen na podzim roku 2010. Tématem poslední mince cyklu bude Důl Michal v Ostravě, jeden z prvních plně elektrifikovaných dolů na našem území. Obě technické památky, které budou představeny v roce 2010 a ukončí tak celý cyklus zlatých mincí ČNB, jsou zařazeny mezi památky zemí Visegrádské čtyřky a představeny byly v 1. dílu edice Technické památky zemí V4, který bude rovněž ukončen vydáním 4. dílu edice v roce 2010.

Mgr. Petra Madarová
odbor mincovní tvorby ČNB

Ing. Svatopluk Zídek
předseda Kolegia pro technické památky ČKAIT & ČSSI

5. mezinárodní bienále INDUSTRIÁLNÍ STOPY 2009

Koncentrovaný a mnohvrstevnatý program nabídne letošní, v pořadí již páté bienále Industriální stopy. V týdnu od 8. do 14. října 2009 proběhne v hlavním centru bienále, ve Staré čistírně (dříve Elektrotechnické muzeum) dvoudenní odborná konference věnovaná průmyslovým technologiím. I na dalších místech v Praze se uskuteční výstavy a zároveň bohatý program performing arts, o nějž se postarají pořadatelé zavedeného festivalu 4+4 dny v pohybu.

„Oproti poslednímu ročníku 2007, kdy jsme do Česka přivedli největší kapacity průmyslové archeologie, budeme letos méně akademičtí. Společně s organizátory z dalších měst se chceme zaměřit na konkrétní příklady konverze industriální architektury i ukázky možností využití těchto objektů, které bohužel nadále mizí před očima,“ konstatuje Benjamin Fagner z Výzkumného centra průmyslového dědictví ČVUT (zkráceně VCPD), jež je společně s Kolegiem pro technické památky ČKAIT & ČSSI a Národním památkovým ústavem zakladatelem a úspěšným pořadatelem bienále Industriální stopy.

Ing. Svatopluk Zídek z Kolegia pro technické památky, jeden z průkopníků ochrany průmyslové architektury v České republice, považuje za největší úspěch bienále rozšíření do dalších měst, a to i mimo tradiční partnery akce. „Kromě Prahy, Kladna a Ostravy pracujeme na programu na Jablonecku a Liberecku, ve Zlíně a v Plzni. Je možné, že počet míst se ještě rozroste,“ říká Svatopluk Zídek. Veškeré programové detaily budou průběžně zveřejňovány na www.industrialnistopy.cz.

5. bienále se koná za přímé finanční podpory Mezinárodního Visegrádského fondu (IVF).

Pořadatelé Industriálních stop už nyní mohou oznámit několik programových tipů. Patří k nim například publikace „Co jsme si zbourali“, dokumentující architekturu zaniklých a nenávratně ztracených staveb a areálů průmyslového

Vizuál bienále INDUSTRIÁLNÍ STOPY 2009

dědictví zbořených v uplynulých deseti letech. Fakty i obrazovým materiálem naplněná kniha si uchovává charakter praktického průvodce. Naopak „Loňský zápis Plzeňského Prazdroje jako tzv. kotveního bodu evropských cest průmyslového dědictví ukázal, že industriál, technologie nevyvíjíme, je nosným prvkem v marketingu cestovního ruchu,“ vysvětluje Benjamin Fragner.

Známé je rovněž téma jednodenní konference v Ekotechnickém muzeu. Zástupci vybraných fakult ČVUT a Národního technického muzea budou diskutovat o technologiích, strojích a dalších nedílných a neřídka přehlížených součástech průmyslových staveb. Stejně jako konference v předchozích letech bude i tato otevřena pro nejširší veřejnost, a to do vyčerpání kapacity sálu.

K velice oblíbené nabídce Industriálních stop, které v roce 2007 přilákaly na 26 tisíc návštěvníků, patří kulturní a společenské akce v autentických prostorech industriálních staveb. Letos se publikum může těšit například na vizuálně atraktivní a interaktivní projekty v rámci festivalu 4+4 dny v pohybu. Výmluvný název pak ponese výstava „Co jsme si zbourali“, na které VCPD přiblíží nenávratně ztracené skvosty průmyslové architektury v posledních deseti letech. Výstavu doplní přednášky a exkurze.

„Výstavy patří k tradičním formátům Industriálních stop. Na jedné z nich se budou i letos podílet studenti pražské ČVUT i brněnské VUT. Za jiným výstavním projektem, zaměřeným na průmyslové stavby na Praze 4, stojí fotograf Pavel Frič, jehož fotografie doplní poezie Davida Vávry. Výstavu plánujeme umístit do Podolské vodárny,“ odhaluje první program pražské části Bienále Benjamin Fragner. Například v Ostravě jsou v přípravě už názvy lákavé projekty Cesty energie a IndustrialLife.

Bienále Industriální stopy pořádají Výzkumné centrum průmyslového dědictví ČVUT a Kolegium pro technické památky ČKAIT & ČSSI ve spolupráci s Národním památkovým ústavem, Českým národním komitétem ICOMOS a Národním technickým muzeem.

Předběžný program, který je průběžně aktualizován, lze nalézt na www.industrialnistopy.cz

KRUH

Koncert se současným tancem

14. 9. / 19.30 hod, Stará kanalizační čistírna (Ekotechnické muzeum), Papírenská 6, Praha 6

Kruh – symbol věčného koloběhu života v hudbě i tanci. Symbolicky přítomný také v budově bývalé čistírny odpadních vod.

Kontakty a stopy

v industriálním prostoru

od 14. září / Stará kanalizační čistírna (Ekotechnické muzeum), Papírenská 6, Praha 6

Záchranná síť aktivit, projektů, sdružení, iniciativ pro uchování a nové využití průmyslového dědictví v České republice. Posterová prezentace s přehledem kontaktů portálu www.industrialnistopy.cz.

Organizátoři: VCPD – Výzkumné centrum průmyslového dědictví a Stará kanalizační čistírna (Ekotechnické muzeum)

Partneři: Kolegium pro technické památky ČSSI a ČKAIT, Národní památkový ústav

Co jsme si zbourali...

deset let

od 14. září / Stará kanalizační čistírna (Ekotechnické muzeum), Papírenská 6, Praha 6
<http://vcpd.cvut.cz>

Výstava paradoxů uplynulého desetiletí mezinárodních bienále Industriální stopy. V podzemí kanalizační čistírny připomíná architekturu zaniklých a nenávratně ztracených staveb a areálů průmyslového dědictví, zbořených v uplynulých deseti letech na území České republiky, zmiňuje i stavby bezprostředně ohrožené. Doplněno fragmenty ze zaniklých objektů. Výstava k připravované publikaci a k tématu letošní konference Průmyslové dědictví: ve vakuu mezi profesionály a amatéry.

INDUSTRIALife

Uhlí, ocel, život

15. 10.–31. 10. / Stará kanalizační čistírna (Ekotechnické muzeum), Papírenská 6, Praha 6

<http://industrial.obrazar.com>

Výstava INDUSTRIALife je částí výstupu stejnojmenného projektu, který

probíhal v první polovině roku 2009 a měl za úkol zachytit fenomén života v postprůmyslových regionech. Je kombinací uměleckých fotografií a citací z uskutečněných rozhovorů. Autory snímků jsou J. Štreit, V. Mácha, J. Žižka, J. Hodač, J. Hrdina, M. Forecki, T. Ölveczký.

Organizátoři: Obrazar.com

Partneři: WashTec CZ, RPG Real Estate, Nadace Landek, Make a Connection

Fotografie skupiny KD Báňsko-historické společnosti

Stará kanalizační čistírna (Ekotechnické muzeum), Papírenská 6, Praha 6

Výstava fotografií mapující hornické podzemí, důlní prostředí a technologie.

Výstava zlatých mincí z cyklu „Kulturní památky technického dědictví“

9.–11.10. / Stará kanalizační čistírna (Ekotechnické muzeum), Papírenská 6, Praha 6

Na léta 2006–2010 připravila Česká národní banka s Národním památkovým ústavem cyklus deseti zlatých mincí „Kulturní památky technického dědictví“ s cílem představit nejširší veřejnosti významnou součást našeho kulturního bohatství – technické památky. Výstava představí osm vydaných mincí a trojici oceněných návrhů na minci hamr v Dobřívě.

Organizátoři: Česká národní banka, Národní památkový ústav – ústřední pracoviště a Národní technické muzeum

Alternativa architektury konverzí

v projektech studentů škol architektury ČR

říjen 2009 / Centrum současného umění DOX / Poupětova 1, 170 00 Praha 7, Holešovice

www.doxprague.org, <http://vcpd.cvut.cz>

Sonda do vývoje názorů generace mladých architektů na vnímání hodnot průmyslového dědictví v kontextu současného architektonického myšlení. V pořadí třetí výstava studentských alternativních projektů, která je vyústěním mezinárodního bienále Industriální stopy 2009.

Výstava 5 x 4 z Prahy 4

Technické stavby a industriální architektura Prahy 4

od 15. 10. / Muzeum pražského vodárenství Praha / Podolská 15, Praha 4 (v prostorách Podolské vodárny)

Výstava představuje na dvaceti panelech vždy čtyři cenné ukázky pěti typů industriální architektury a technických staveb, které se dochovaly na území Prahy 4 (stavby pro úpravu vody a plynu, pro pivovarský průmysl, mosty, dopravní stavby a továrny). Památky inspirovaly Davida Vávru k tvorbě básní, které doplňují barevné fotografie Pavla Friče a věcné texty Vladislavy Valchářové (VCPD ČVUT).

Organizátoři: 4-Volnočasová, o.p.s., ve spolupráci s Městskou částí Praha 4

Partneři: VCPD, ČKAIT, ČSSI

Organizátoři: VCPD – Výzkumné centrum průmyslového dědictví, Fakulta architektury a Fakulta stavební ČVUT v Praze

Industriál Prahy 3 – exkurze

Průmyslová architektura a technické stavby

neděle 18. října / začátek 13.30 hod, viadukt nad Husitskou ulicí (cyklostezka) – 50°5'13.11"N, 14°26'41.393"E

<http://vcpd.cvut.cz>

Exkurze a publikace / průvodce má oživit průmyslovou paměť a atmosféru Žižkova, který byl v 19. století především obytnou čtvrtí zaměstnanců karlínských a vysočanských továren. Topografie území bránila budování rozsáhlých průmyslových kolosů, mijela je také železnice a Žižkov charakterizovaly spíše menší provozovny ve dvorech činžovních domů.

Organizátoři: Výzkumné centrum průmyslového dědictví ČVUT v Praze

Partneři: Přátelé Prahy 3, o.s., městská část Praha 3

Experimentální tavby železa

Tavby v replikách raně středověkých slovanských kusových železářských pecí
19. a 20. září / 9.00–17.00 hod Stará huť u Adamova, kulturní památka, 679 04 Adamov

www.technicalmuseum.cz

Střední část Moravského krasu je tradiční železářskou oblastí. Železo zde bylo vyráběno od raného středověku po závěr 19. století. Tavby v rekonstruovaných kusových pecích jsou doprovázeny kovářím. Akce probíhá ve Staré huti, východisku naučných stezek Cesty železa Moravským krasem, součástí Evropské cesty železa.

Organizátoři: Technické muzeum v Brně

Partneři: Archaia Brno, o.p.s.

Mezinárodní mezioborové sympozium zvukového umění a sociální akustiky

mumělci, ženci a ženy

5. 9. – 30. 9. 2009 / Hornický skanzen Důl Mayrau / Vinařice u Kladna

www.mayrau.wz.cz

Povaha a paměť postindustriální krajiny mezi Prahou, Slaným a Kladnem jsou tématem výzkumu mezinárodního sympozia, připraveného ve spolupráci s Hornickým skanzem Mayrau, Výzkumným centrem průmyslového dědictví v Praze, Institutem intermédií při ČVUT Praha, Filmovou a televizní fakultou AMU a asociací Mlok.

Několik českých a zahraničních umělců bude pracovat v terénu určeném typickou společenskou, kulturní, přírodní a estetickou krajinou příměstského regionu středních Čech mezi Kladnem, Slaným a Prahou.

Mezioborové zaměření sympozia zahrnuje umělecké, historiografické a přírodovědecké metody a nabízí možnost zaznamenat proměny, kterými prochází tento region v posledních 30. letech.

Cyklus přednášek o krajině, jejím využívání a jejích proměnách

21. 10. 2009 / 17.00 hod Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze / náměstí Jana Palacha 80, 116 93 Praha 1

www.vsup.cz

Tomáš Gremlica – Využívání krajiny v USA, v Evropě a v ČR (Brownfields vs Greenfields)

Jiří Sádlo – Proměny krajiny z pohledu krajinného ekologa a geobotanika

Karel Maier – Proměny krajiny z pohledu architekta

Diskuze

Organizátoři: Dagmar Šubrtová

Partneři: Ústav pro ekopolitiku, o.p.s., Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze

Hloubení a prach

koncert – Martin Janíček a Bruno Písek

11. 10. 2009 / 19.00 hod Hornický skanzen Důl Mayrau, Vinařice u Kladna

www.mayrau.wz.cz

Vstupenky: 40 Kč (Infocentrum Kladno)

Kompozice reálných a manipulovaných zvuků – Bruno Písek (Rakousko), Martin Janíček (ČR).

Organizátoři: Dagmar Šubrtová, Občanské sdružení Arteum

Partneři: Středočeský kraj

Industry – Malířská dílna

Ateliér malířství a sochařství Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze

Hornický skanzen Důl Mayrau, Vinařice u Kladna

malířská dílna 24. 9.–27. 9. 2009

výstava otevřena denně od 9.00–15.00 hod / 27. 9.–30. 11. 2009

www.mayrau.wz.cz

Několikadenní malířská dílna studentů ateliérů malířství a sochařství bude inspirovaná areálem bývalého dolu na černé uhlí a jeho novou divočinou, která vznikla na okolních haldách.

Michaelské slavnosti

11. 10. 2009 / 14.00–21.00 hod / těžní budova bývalého dolu Michael v Brandýsku a bezprostřední okolí / Brandýsek u Slaného

www.mayrau.wz.cz

Důl Michael je technickou památkou od roku 1997, jeho těžní věž v roce 2009 oslaví sté výročí od postavení. Obec Brandýsek spolu s Klubem přátel hornických tradic – Kladno o.s. připravují malou oslavu k této příležitosti.

Organizátoři: Obecní úřad Brandýsek, Občanské sdružení Arteum, Klub přátel hornických tradic – Kladno o.s.

Partneři: Statutární město Kladno

Josef Hoffmann 1870–1956 / Ornament a moderna

5. 9.–25. 10. 2009 / otevřeno denně 9.00–15.00 hod / Hornický skanzen Důl Mayrau, Vinařice u Kladna

www.mayrau.wz.cz

Výstava představí architektonické působení Josefa Hoffmanna v Kladně a ve Vídni. Poldina huť si od Josefa Hoffmanna nechala v letech 1905–1911 vytvořit nový moderní vzhled firmy. Od návrhu a realizace reprezentačních bu-

dov (Domu hostů, ředitelství Poldiny hutě) až po grafické zpracování úředních hlaviček dopisních papírů, plakátů a výstavního pavilonu.

Organizátoři: Dagmar Šubrtová, Občanské sdružení Arteum

Partneři: Rakouské kulturní fórum Praha, Statutární město Kladno

Celodenní seminář na téma Josef Hoffmann a Kladno

Přednášející:

Jiří Kovařík, Strojírny Poldi, a.s.

Radoslava Schmelzová, historička umění

Michal Hartl, historik umění

Martina Straková, Moravská galerie Brno

Předpokládaný program:

9.00 hod Zahájení

9.15–12.00 hod Zvaná vystoupení / zvané referáty

12.00–13.00 hod Oběd

13.00–14.00 hod Diskusní příspěvky účastníků

14.00–14.30 hod Shrnutí a závěr

15.00 hod Návštěva společnosti Poldi Hütte, budovy bývalé prodejny potravin a oděvů, která je další dochovanou stavbou architekta Josefa Hoffmanna v Kladně

16.00 hod Návštěva výstavy Josef Hoffmann 1870–1956 Ornament a moderna / Architekt a designér v Hornickém skanzenu Mayrau

18.00 hod Předpokládané ukončení celodenního semináře

Organizátoři: Dagmar Šubrtová, Občanské sdružení Arteum

Partneři: Rakouské kulturní fórum Praha, Statutární město Kladno

Industry

Výstavy s industriálním tématem v kladenských galeriích

2. 9.–30. 10. 2009

Galerie České spořitelny – Nový industriál – Jiřina Hankeová – fotografie

Galerie Středočeské vědecké knihovny v Kladně – Výstava z paleontologických a geologických sbírek Muzea Českého krasu v Berouně

Galerie kavárny a vinárny Ateliér – Věc industriálno – Jiří Hokův, Jiří Pergl, Petr Strnad – fotografie

Galerie Klubko 55 – Industryart – Tomáš Lébr a Šimon Vejvančický

Citylighty – pěší zóna – Industryart – Tomáš Lébr a Šimon Vejvančický

Důl Kübeck – Orání sv. Prokopa čertem – Tomáš Vodráb

Galerie Hornického skanzenu Mayrau – Josef Hoffmann 1870–1956 / Ornament a moderna

Organizátoři: Dagmar Šubrtová, Občanské sdružení Arteum

Orání sv. Prokopa čertem

Strašidelný večer ve věži

26. 9. 2009 / 18.00 hod / Důl Kübeck / Ulice Na kopci, 272 01 Kladno

vstup zdarma

Organizátoři: Tomáš Vodráb

Partneři: Statutární město Kladno

Industriální trh a módní přehlídka Dole černá

10. 10. 2009 / 9.00–13.00 hod / Floriánské náměstí Kladno / Floriánské náměstí 103, 272 01 Kladno

www.mayrau.wz.cz

V prostorách Floriánského náměstí si kladenští obyvatelé zvykli na spojení trhu s oslavou svátků vánočních nebo velikonočních. Je to místo, kde by se netradičním způsobem mohly ukázat některé havířské tradice spojené se speciální nabídkou.

– Autorská módní přehlídka Zuzany Knoblochové – Dole černá

– Módní přehlídka s hornickou módou (1. část), s hutnickou módou (2. část) a převlékárna do hornického

– Aukce předmětů z bývalé ocelárny Poldi – přílby, znaky s Poldinkou apod.

– Šperky z uhlí a drátků, šperkařská dílna

– Ochutnávka uhlí (živočišného)

– Informační stánek

Organizátoři: Renáta Malá, Občanské sdružení Arteum

Partneři: Statutární město Kladno

Věžarde a Letní fotografická dílna Igora Majilevského

3. 10. 2009 / 19.00 hod / Hornický skanzen Důl Mayrau, Vinařice u Kladna

Tvůrčí setkání (autorské čtení, hudba, obrazy, projekce, světelné kompozice,...) Kladeňáků – tzn. lidí, kteří žijí v industriálním prostoru a postindustriálním čase.

Účinkující: Igor Malijevský a kol., Jano Zajíc, Aleš Klíma, Tomáš Kovařík, Jan Černohorský, Zuzana Knoblochová, Renáta Malá a další.
Organizátoři: Renáta Malá, Občanské sdružení Atreum
Partneři: Statutární město Kladno

O Poldině hutí

Odborné přednášky

9. 9. 2009 / 17.00 hod – „Historie Poldiny hutě“ – přednáší Jiří Kovařík
14. 10. 2009 / 17.00 hod – „Projekty pro Poldinu huť – Koněv“ – přednáší Václav Kruliš, Vojtěch Bilišič a další
Středočeská vědecká knihovna v Kladně, gen. Klapálka 1641, 272 01 Kladno
Organizátoři: Dagmar Šubrtová, Občanské sdružení Atrium, Kladno – KONĚV, o.s.
Partneři: Středočeská vědecká knihovna v Kladně

Vojtěšská huť a některé doly v okolí Kladna

Historické fotografie průmyslu na přelomu 19. a 20. století v Kladně

3. 10. 2009 / 17.00 hod / Sládečkovo vlastivědné muzeum v Kladně (SVM), Huťská 1375, 272 01 Kladno
Promítání fotografií z archivu Sládečkova vlastivědného muzea v Kladně
Organizátoři: Jaroslav Vyšín fotoarchiv SVM v Kladně

Vagon Party

Přehlídka kulturních aktivit

18.–20. 9. 2009 / areál Poldi – Koněv, Kladno
Přehlídka kulturních aktivit ve vagonech přistavených na vlečce v areálu Koněv. Každý vagon bude dle svého typu sloužit pro představení nejružnějších uměleckých aktivit (koncert, galerie, biograf, divadlo,...)
Organizátoři: Václav Kruliš, Kladno – KONĚV, o.s.

Město: Koněv

landartová galerie

18. 9.–11. 10. 2009 / areál Poldi – Koněv, Kladno
Telefonní budka, poštovní schránka, semafor, kontejnery pro tříděný odpad, městský mobiliář atd. – toto vše je na běžné ulici nevnímané (protože tak obvyklé). Naopak v areálu bývalé hutě se tyto předměty (třeba v pozměněné/stylizované podobě) budou vymykát a nabádat k otázkám definice města, jeho atributů apod.
Organizátoři: Václav Kruliš, Kladno – KONĚV, o.s.

Industriální cesta Vojtěšskou hutí

komentovaná prohlídka areálem Koněv po naučné stezce

19. 9., 26. 9., 3. 10. a 10. 10. 2009 / areál Poldi – Koněv, Kladno
Komentovaná prohlídka areálu s využitím naučné stezky „Industriální cesta Vojtěšskou hutí“
Organizátoři: Václav Kruliš, Kladno – KONĚV, o.s.

Dan Bárta a ILLUSTRATOSPHERE

11. 9. 2009 / 20.00 hod / Důl Mayrau, Vinařice u Kladna

Organizátoři: Občanské sdružení Arteam

Partneři: Statutární město Kladno

ETERNAL SEEKERS

9. 10. 2009 / 20.00 hod / Středočeské divadlo Kladno, Divadelní 1702, 272 01 Kladno

Organizátoři: Občanské sdružení Atreum

Partneři: Statutární město Kladno

Skleněné městečko

slavnost sklářského řemesla

19. – 20. září 2009 / Železný Brod

www.zeleznybrod.cz

Skleněné městečko je akce prezentující a podporující sklářství na Železnobrodsku. Součástí je například Sklářský veletrh, výstava v galerii V. Rady „Pavel Ježek, osobnost a dílo“, sklářská expozice v Městském muzeu, předvádění ruční výroby skla, sklářské dílničky pro děti i dospělé, doprovodný kulturní program. Akce se koná v rámci Dnů evropského dědictví a letos se uskuteční již 3. ročník.

Organizátoři: Město Železný Brod, SUPŠ Železný Brod

Partneři: sklářské firmy

Ale... my pořád žijeme...

Zahájení cyklu Cesty energie 2009–2011

12. 9. (premiéra), ne 13. 9., 14. 9., so 10. 10., ne 11. 10. / vždy ve 20.00 hod/ Národní kulturní památka Důl Michal, Čs. armády 95/413, 715 00, Ostrava – Michálkovice

Umělecký (výtvarný) workshop pro děti v Dolní oblasti Vítkovic!

11. 10. / 10.00 a 11.30 hod / Dolní oblast Vítkovic / Ostrava – Vítkovice, vrátnice č. 5, vysoké pece

POZOR! Nutná rezervace míst na: akce@antikfiducia.com

www.antikfiducia.cz

Výtvarný ateliér vhodný pro děti od 5–15 let v doprovodu rodičů/prarodičů. Ústředním tématem dětského snažení bude tematika průmyslové památky. Ve skupině bude pracovat maximálně 20 osob. Ateliér povede výtvarnice Marcela Lysáčeková. Pro omezenou kapacitu je vhodné se na workshop přihlásit předem, a to na tel.: 596 117 312 nebo na akce@antikfiducia.com

Organizátoři: antikvariát a galerie Fiducia

Partneři: Vítkovice, a.s.

Objevování ostravských zákoutí, tentokrát v Dolní oblasti Vítkovic!

Pracovní listy a dílna pro děti

11. 10. / 9.00 a 10.30 hod / Dolní oblast Vítkovic / Ostrava – Vítkovice, vrátnice č. 5, vysoké pece

POZOR! Nutná rezervace míst na: info@fajnaostrava.com

www.fajnaostrava.com

Jedná se pracovní dílnu pro děti 7–15 let v doprovodu rodičů/prarodičů. Hlavním motivem je poznání a přiblížení technického unikátu dětem, a to nápaditou a poutavou formou. Dílnu povede Andrea Węglarzyová. Ve skupině bude pracovat maximálně 20 osob. Pro omezenou kapacitu je vhodné se na pracovní dílnu přihlásit předem, a to na: info@fajnaostrava.com.

Organizátoři: občanské sdružení Za starou Ostravu

Partneři: Vítkovice, a.s.

Vycházka Vítkovicemi v rámci 5. bienále Industriální stopy 2009

Městem pod komíny železáren

sobota 5. září, sobota 3. října, pátek 25. září / Ostrava – Vítkovice, Mírové náměstí, u vodotrysku /tram. 2, 3, 12/

o sobotu vždy od 13.00 hod v pátek 25. září od 15.00 hod

www.ostrava.vitkovce.eu

Vycházka městem pod komíny železáren, kde žili a pracovali jejich zaměstnanci a je s vítkovickými železárnami úzce spjata. Už asi 50 let před Zlínem zde byl vytvořen jedinečný komplex budov, převážně z režného zdiva, obsahující všechny sféry občanského života – radnice, kostel, nemocnice, hotel, tělocvična, školky a školy, tržnice, dělnické, mistrovské i úřednické kolonie. Komplex je stále zachován v téměř nezměněné podobě.

Organizátoři: SMO – ÚMOB Vítkovice, kronikářka Lenka Kocierzová

TECHNÉ 2009

21.–23. října / Ostrava

Mezinárodní festival filmů a televizních pořadů o technických a průmyslových památkách se zaměřením na vědeckou spolupráci a cestovní ruch.

Žatec

Historie–chmel–pivo–atmosféra

7. 10. 2009 / Žatec (severozápadní Čechy)

www.mesto-zatec.cz

Při pohledu na město objevíte široké panorama vysokých komínů, vyčnívajících z červených střech jako štíhlé věže. Už téměř 120 let se nejstarší z těchto velikanů rozhlíží po městě a jeho okolí a vypráví návštěvníkům Žatce něco o jeho bohaté chmelařské historii. Jsou to symboly bohatství města a jeho slavné chmelařské tradice. Nízké komíny byly na sušárnách chmele a sloužily k odvodu spalin ze sušících pecí. Vysoké komíny zase sloužily k odtahu sirných plynů z komor, kde se chmel kvůli udržení lepší kvality sířil. Sklady a balírný chmele se sušárnami a sirnými komorami byly vystavěny v poměrně krátkém období od poslední třetiny 19. století do počátku 20. století na tehdejšími jižním Pražským předměstím a daly této části města Žatce jedinečný a neopakovatelný ráz. Zóna technických památek chmelařství Pražského předměstí je kandidátem pro zařazení na prestižní seznam památek světového dědictví UNESCO. Balírný, sklady a sušárny chmele jsou cennou devizou města Žatce.

Pro Žatec je kandidatura vítanou pomocí při rozvoji cestovního ruchu, který je jednou z priorit města.

Program:

10.00 hod Příjezd do Městské památkové rezervace Žatec
parking autobusu zdarma poblíž radnice
přesuny po objektech v centru města probíhají pěšky
10.15 hod Návštěva infocentra a výstup na radniční věž
tištěné materiály o městě a okolí pro každého návštěvníka zdarma, pohled z věže na městskou památkovou rezervaci, zónu technických památek chmelařství a další technické památky
11.15 hod Přesun pěšky do Chmelařského muzea
procházka MPR, zónu technických památek chmelařství a prohlídka staveb projektu Chrám Chmele a Piva
12.15 hod Prohlídka největšího Chmelařského muzea na světě, 4 000 m² expozic o chmelu a pivě, oběd, ochutnávka piva
14.15 hod Prohlídka vybraných chmelařských objektů v Žatci
16.15 hod Prohlídka sušárny chmele v Trnavanech
po 17.00 hod Odjezd do Prahy

Organizátoři: Turistické infocentrum, Městský úřad Žatec, nám. Svobody 1, 438 24 Žatec, tel.: 777 634 051

Partneři: Chmelařské muzeum v Žatci, náměstí Prokopa Velkého, 438 01 Žatec, tel.: 724 431 422

Ing. Svatopluk Zídek

předseda kolegia ČKAIT & ČSSI pro technické památky

5. den	Větrání Teplovzdušné vytápění
6. den	Vytápění Rozvody
7. den	Stavby občanské vybavenosti Výběrové řízení, zadávání zakázek Vedení stavby a kontrola kvality
8. den	Výpočet energetické náročnosti budov podle PHPP a TNI Podmínky programu Zelená úsporám
9. den	Workshop – výpočet energetické náročnosti budov dle PHPP
10. den	Ekonomika Opakování a prohloubení učiva

Bloky kurzů:

14. 9.–18. 9. 2009	21. 9.–25. 9. 2009		v Koberovech
30. 9.–3. 10. 2009	7. 10.–9. 10. 2009	14. 10.–16. 10. 2009	v Brně
12. 10.–16. 10. 2009	19. 10.–23. 10. 2009		v Koberovech
2. 11.–6. 11. 2009	9. 11.–13. 11. 2009		v Hostětíně
14. 11.–17. 11. 2009	27. 11.–29. 11. 2009	4. 12.–6. 12. 2009	v Praze
23. 11.–27. 11. 2009	1. 12.–4. 12. 2009		v Praze

Absolvovat je možné jeden blok a další si doplnit v jiný termín na jiném místě. Pro získání akreditačních bodů v rámci projektu Celoživotního vzdělávání členů ČKAIT a osvědčení Centra pasivního domu je nutné zúčastnit se všech 10 dnů. Více informací naleznete na: www.pasivnidomy.cz/kurz.html nebo Centrum pasivního domu, Údolní 33, 602 00 Brno, tel.: 511 111 814
Znalost navrhování pasivních domů je důležitá nejen ve vztahu k programu Zelená úsporám. Očekávaný trend dalšího vývoje evropské technické normalizace a komunitárního práva ES bude směřovat k nové výstavbě budov výhradně v energetickém pasivním standardu.

Navrhování pasivních domů

Centrum pasivního domu, o.p.s., Brno, připravuje nový desetidenní kurz pro projektanty, kteří chtějí navrhovat pasivní domy.

Výstavba novostaveb v pasivním energetickém standardu je od dubna letošního roku podporována nárokovou dotací v rámci programu Zelená úsporám. V důsledku zvyšování cen paliv a energie začíná veřejnost stále více slyšet na investování do úspor energií a snižování nákladů na provoz budov. V České republice chybí projektanti, specializovaní na navrhování pasivních domů. Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě uspořádala v průběhu měsíců května až července letošního roku v jednotlivých regionech 24 odborných seminářů k programu Zelená úsporám, zaměřených na postupy a metodiky odborných tepelně technických výpočtů u změn dokončených staveb. Osvojení si zásad navrhování budov v pasivním energetickém standardu vyžaduje časově náročnější přípravu.

Desetidenní kurz, pořádaný Centrem pasivního domu, kombinuje teoretické základy, praktická cvičení a ukázky s možností exkurze do postavených pasivních domů. Kurz je akreditován v rámci programu celoživotního vzdělávání ČKAIT.

Účastník si může vybrat desetidenní kurz z různě dlouhých bloků. Délka bloků je koncipována jako 5 + 5 dnů nebo 4 + 3 + 3 dny. Kurzy probíhají nejčastěji v pracovní dny, ale zúčastnit se můžete i víkendových běhů. Místem konání budou pasivní vzdělávací střediska v Hostětíně nebo v Koberovech, další kurzy budou probíhat v Brně či Praze. Organizátor si vyhrazuje možnost změnit v nálehavých případech termín či místo.

Program:

1. den	Úvod (širší souvislosti, historie, motivace, výhody) Základní principy Příklady postavených domů
2. den	Obálka budovy Konstrukce, izolace Tepelné mosty – základy
3. den	Neprůvzdušnost Termografie Praktické ukázky
4. den	Výplně otvorů

Panelová sídliště – vize, realita a inovace

Výstava, kterou měli možnost shlédnout návštěvníci v Ostravě a Brně, bude ke spatření v období 10. 10.–6. 11. v Praze. Současně bude prezentována v době 20. 9.–24. 10. **výstava Dřevěné stavby a výstava Výrobky a technologie pro bytové stavby.**

Místem konání je Nadace pro rozvoj architektury a stavitelství, Václavské nám. 31, Praha 1

1. mezinárodní konference

„Má průmyslová výstavba bytů budoucnost?“

Dosavadní zkušenosti a perspektivy průmyslové bytové výstavby aneb udržitelný rozvoj bytové výstavby, je obsahem sérií konferencí v den, kdy proběhne i oficiální vernisáž výstav.

Pořadatelé: Nadace ABF, ČKAIT, ČSSI

Partneři: SIA ČR, SPS v ČR, SČMBD, ČVUT Praha, VUT Brno, VŠB – TU Ostrava, Baumit (Centrum regenerace panelových domů, o.s.)

Datum konání úterý 20. 10. 2009

- Dopoludne: Přijetí představitelů mezinárodní konference na pražské radnici
- 11.30–13.00 studentská konference „Panelový dům v 21. století“, sál 21
- 13.00–16.30 odborná část konference, „Průmyslové formy bytové výstavby“ aula
- 14.00–16.30 prezentace výrobků „Panelový dům: Opravy, financování“, kinosál
- 17.00 Vernisáž výstav a společenská diskuse na přednášená témata

FOR ARCH Karlovy Vary 2009 v nové karlovarské hale

Regionální stavební výstavou FOR ARCH Karlovy Vary 2009 a výstavou Bydlení, volný čas a životní styl 2009 byla dne 18. 6. 2009 slavnostně otevřena a po přestřižení pásky do provozu uvedena multifunkční hala KV Arena.

„Výstavní, sportovně-kulturní a kongresové centrum Karlovy Vary“ je komplexem multifunkční haly, tréninkové haly a k nim patřícího vybavení a zázemí – vše pod názvem KV Arena.

Stavbaři považovali za čest, že první akci, která se uskutečnila v novém multifunkčním areálu, byl 18. ročník regionální stavební výstavy.

Výstav se zúčastnilo 104 vystavovatelů a navštívilo je včetně doprovodných programů téměř deset tisíc návštěvníků. Hlavní téma výstav bylo „Moderní nízkoenergetická výstavba“ a „Pohodlné a úsporné bydlení“.

Vyhodnocené expozice vystavovatelů:

Výstava FOR ARCH Karlovy Vary 2009:

Cena GRAND PRIX – LUXUXHAUS s.r.o. Karlovy Vary

1. místo – LIAS Vintřov, k.s.

2. místo – PREFA-BETON CHEB spol. s r.o.

3. místo – STASKO plus s.r.o., Karlovy Vary

čestné uznání – PARASOL CZ s.r.o., Plzeň

čestné uznání – DENNERT Schlüsselfeld, SRN

čestné uznání – Ziegelwerk Waldsassen AG HART Ceramic Waldsassen

čestné uznání – EUROVIA CS, a.s., Karlovy Vary

čestné uznání – REGULUS spol. s r.o., Praha

Výstava Bydlení, volný čas a životní styl 2009:

1. místo – PROKOP NÁBYTEK s.r.o., Karlovy Vary

čestné uznání – JV POHODA s.r.o., Plzeň

čestné uznání – ELSVIT KV – Jaroslava Fričová, Karlovy Vary, Sadov

čestné uznání – DAHLIA, Karlovy Vary

Součástí výstavy byly tradičně soutěže středních průmyslových škol stavebních a soutěže učňů stavebních oborů, dále soutěž a přehlídka o nejlepší stavbu a projekt Karlovarského kraje. Nedílnou součástí je mezinárodní konference Městské inženýrství – v letošním roce s tématem „Sportovní stavby a město“. Jako další doprovodná akce se konal tenisový turnaj LiaporCup a nechyběla podpisová akce vítězů hokejové extraligy HC Energie.

13. ročníku Soutěže středních průmyslových škol stavebních se zúčastnilo 6 družstev. Nejlepší byli studenti z Kadaně, na druhém místě se umístili studenti z Karlových Varů a na třetím z Ústí nad Labem. V soutěži ročníkových projektů byli nejlepší Josef Bajtek z Kadaně a Roman Štěrba z Karlových Varů, kteří se podělili o druhé místo, na třetí pozici se umístil Jakub Švagr z Chebu.

Do 14. ročníku regionální Soutěže učňů stavebních oborů SUSO se letos přihlásilo 10 škol s 22 studenty. Nejlepší dvojici truhlářů se stali Václav Loukota a Milan Duďo z Domažlic, vítězi v oboru zedníků byli vyhlášeni Martin Šimek a Michal Turek z Tábora.

9. ročník Soutěže Stavba Karlovarského kraje – popis je v samostatném článku.

Stavební výstava tak zahájila provoz moderní stavby víceúčelového areálu, který splňuje potřebné parametry pro volnočasové aktivity i pasivní zábavu pro obyvatele statutárního města Karlovy Vary i pro celou spádovou oblast.

Ing. Anna Vlášková,
manažer Regionální stavební sdružení Karlovy Vary

Foto z výstavy FOR ARCH Karlovy Vary 2009

Z+i 3/2009

Pro své členy vydává
Česká komora autorizovaných inženýrů
a techniků činných ve výstavbě.
www.zpravy-ckait.cz

Redakční rada:

Ing. Miroslav LOUTOCKÝ
předseda redakční rady, tajemník RS ČKAIT Brno
Ing. Svatopluk ŽÍDEK
místopředseda redakční rady,
přednosta oblasti ČKAIT Karlovy Vary,
člen představenstva ČKAIT
Marie BÁČOVÁ
oblast ČKAIT Praha
Ing. Jan L. Bedrníček
tajemník ČKAIT Praha
doc. Ing. Vojtěch MENCL, CSc.
zástupce RR pro střední, odborné a vysoké školy
doc. Ing. Karel PAPEŽ, CSc.
předseda Ediční rady ČKAIT
člen Rady pro podporu rozvoje profese ČKAIT
Ing. Miroslav NAJDEK, CSc.
předseda Autorizační rady ČKAIT
Ing. Jiří SCHANDL
oblast ČKAIT České Budějovice
Ing. Jiří DAN
člen představenstva ČKAIT
Ing. Josef SLÁČAL, CSc.
člen Rady pro podporu rozvoje profese ČKAIT
JUDr. Marie URBANCOVÁ
kancelář RS ČKAIT Brno

Adresa redakce:

ČKAIT – regionální sekce Brno
Vrchlického sad 2, 602 00 Brno
tel./fax: 545 574 310, tel.: 545 212 123
e-mail: brno@ckait.cz

Návrh grafické úpravy: 3P spol. s r.o.
Radlická 50, 150 00 Praha
tel.: 257 315 656, e-mail: jiri.silar@studio3p.cz

Sazba: EXPO DATA spol. s r.o.
Výstaviště 1, 648 03 Brno
tel.: 541 152 565, e-mail: kuncak@expodata.cz

Tisk: Tiskárna EXPDATA-DIDOT, spol. s r.o.
Výstaviště 1, 648 75 Brno

MK ČR E 15660

Vycházíme nejméně čtyřikrát ročně.
Pro členy ČKAIT zdarma. Náklad: 27 800 výtisků.

Následující vydání Z+i ČKAIT č. 4/2009
Termíny příspěvků: 13. 10. 2009 na adresu redakce.
Termín vydání: 4. 12. 2009

v příštím čísle najdete

- Pokračování v úpravách grafiky a obsahu Z+i ČKAIT
- Reakce na náměty vodohospodářského kolokvia v Brně v červnu 2009
- Oblasti bilancujících před valnými hromadami 2010
- Časopis Inženýrská komora 2010 bude věnován inženýrskému stavitelství
- Dny stavitelství a architektury 2010
- Dny evropského dědictví pořádá oblast Olomouc ve Šternberku
- Jeden rok činnosti legislativní komise ČKAIT

Sedmá mince z cyklu kulturní památky technického dědictví

Zlatá mince s motivem Masarykova zdymadla na Labi pod Sřekovem – líc

Zlatá mince s motivem Masarykova zdymadla na Labi pod Sřekovem – rub

Nejvyšší dálniční most „Le Viaduc de Millau” přes řeku Tarn ve Francii byl jedním z cílů exkurze oblasti ČKAIT Ostrava